ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 80ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. —ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΔ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ (ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ)—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

115. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Ἀμπελοκήπων).
116. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ ΙΔ' Τμήματος κατὰ τὸ αἱματηρὸ κομμουνιστικὸ συλλαλητήριο τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος.
117. Εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ ΙΔ' Τμήματος καὶ ἀφαίρεσις μέρους τοῦ ὁπλισμοῦ.
118. Ἀποχώρησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.
119. Δρᾶσις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΔ' Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ Τμήματος.

***

115. Θέσις καὶ περιοχὴ τοῦ ΙΔ' Ἀστυν. Τμήματος (Ἀμπελοκήπων).

Εἰς τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὑπάγεται ἡ περιοχὴ τῶν Ἀμπελοκήπων, ἀπὸ τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμὸς» μέχρι τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ καὶ μέχρι τῆς συνοικίας «Γουδί», ὅπου μάλιστα ὑπῆρχε τότε καὶ ὁμώνυμος Σταθμὸς προαχθεὶς ἀργότερα σὲ Τμῆμα.

Τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα εὑρίσκετο τότε στὴν ὁδὸ Πανόρμου 8 (πάροδος τοῦ τέρματος τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, πλησίον στοῦ Θών).

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶχε μεγάλη σημασία ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ποὺ ἐγκατεστάθησαν στοὺς στρατῶνες Γουδί, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, οἱ κομμουνισταὶ ἐπεδίωξαν νὰ κυριαρχήσουν στὴν περιοχὴ αὐτὴ καταλαμβάνοντας τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἐξουδετερώνοντας ἔτσι μιὰ ἑστία ἀντιστάσεως, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τηρήσῃ ἐλεύθερη τὴν κυκλοφορία στὴ λεωφόρο Β. Σοφίας καὶ Κηφισσίας.

116. Διάθεσις τῆς δυνάμεως τοῦ ΙΔ' Τμήματος κατὰ τὸ αἱματηρὸ συλλαλητήριο τῆς 3ης Δ/βρίου 1944, στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος.

Τὴν Κυριακὴ 3 Δεκεβρίου 1944, ὅλη σχεδὸν ἡ δύναμις τοῦ ΙΔ' Ἀστυνο-

μικοῦ Τμήματος, πλὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἀστυνομικῶν γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ οἰκήματος, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως, ἐπῆγαν στὴν Γ' Ἀστυνομικὴ Ὑποδιεύθυνση (Κολωνακίου), γιὰ νὰ διατεθοῦν σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα πρὸς παρεμπόδισιν καθόδου κομμουνιστῶν διαδηλωτῶν στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Ἔτσι ἀπὸ τῆς 6.30' π.μ. ὥρας, τῆς 3-12-1944, εὑρίσκετο στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση μία δύναμις τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου καὶ τοὺς Ὑπαστυν. Α' κ. Εὐάγγ. Διαβάτην, Ἀνθυπαστυνόμον κ. Γεώργιον Κοντογιάννην, ἀρχιφύλακας ΙΔ. 16 Καλτσᾶν Παν., ΙΔ. 15 Ἀθανασόπουλον Ἀθανάσιον καὶ ἀστυφύλακας ΙΔ. 45 Γιαννόπουλον Ἀντ., ΙΔ. 43 Λαϊνᾶν Ἀλέξ. ΙΔ. 36 Παπαδόπουλον Νικόλ., ΙΔ. 73 Νιφόρον Θεόδ., ΙΔ. 35 Ἀλεξανδρῆν Ἀνδρ., ΙΔ. 52 Μακρῆν Χαρ., ΙΔ. 30 Ἀναγνώστου Παῦλον, ΙΔ. 72 Ἀποστολόπουλον Σωτ. ΙΔ. 68 Βαρεστέαν Γεώργ., ΙΔ. 50 Σοφὸν Σωτήρ., ΙΔ. 25 Σταθόπουλον Δημ., ΙΔ. 51 Χατζημαθιὸν Σταμ., ΙΔ. 66 Στραβόλαιμον Παναγ. καὶ ΙΔ. 62 Παπαγιάννην Ἀναστ.

Ἡ δύναμις αὐτὴ διετέθη ἀρχικῶς στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀκολούθως, περὶ τὴν 11ην ὥραν, στὴν κατοικία τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, παρὰ τὴν πλατεῖα Ρηγίλλης.

Ἡ δύναμις αὐτὴ ἀντιμετώπισε, στὴ γωνία τῆς Λεωφόρου Β. Σοφίας καὶ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, δύο μεγάλες διαδηλώσεις κομμουνιστῶν, ποὺ ἡ μία κατέβαινε ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κολωνακίου καὶ ἡ ἄλλη ἀνέβαινε τὴν Ἡρώδου Ἀττικοῦ, ἀπὸ τὴν πλατεῖα Σταδίου. Οἱ κομμουνισταὶ αὐτοί, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὶς συνοικίες Ἀμπελοκήπων, Ζωγράφου, Καισαριανῆς καὶ Παγκρατίου, ἦσαν ἀπειλητικοὶ καὶ ἐνῷ ἀντελήφθησαν τὴν ἀστυνομικὴ ζώνη προχωροῦσαν γιὰ νὰ τὴ διασπάσουν.

Ὅταν ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἀπὸ τοὺς διαδηλωτάς. Τότε καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπυροβόλησαν πρὸς ἐκφοβισμὸν στὸν ἀέρα, ὁπότε οἱ διαδηλωταὶ διεσπάσθησαν καὶ ἔφυγαν πρὸς τὴν ὁδὸ Μουρούζη καὶ τὴν ὁδὸ Κουμπάρη. Οἱ ἀστυνομικοὶ τότε ἄρχισαν ὑποχωροῦντες, γιατὶ ὁ ὄγκος τῶν διαδηλωτῶν ἦταν τεράστιος.

Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εὑρίσκοντο στὸ ὕψος τῆς ὁδοῦ Κουμπάρη, εἶχε ἀρχίσει ἡ σύρραξις στὴν περιοχὴ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ ἀκούγονταν πυκνοὶ πυροβολισμοὶ ἀπὸ τὴν πλατεῖα τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως.

Οἱ διαδηλωταὶ αὐτοὶ προωθούμενοι ἀνάγκασαν τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη νὰ ὀχυρωθῇ στὸν περίβολο τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως. Τότε ἄλλοι μὲν διαδηλωταὶ πῆγαν πρὸς τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος καὶ ἄλλοι ἔφυγαν πρὸς τὴν ὁδὸ Σέκερη. Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἀνασυνετάχθη ἀμέσως καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ διοικητὴ τοῦ Γ' Τμήματος Ἀστυνόμον Α' κ. Μιχαὴλ Γλύκαν, ἔσπευσε καὶ ἔλαβε θέσιν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, πρὸς πρόληψιν ἐπιθέσεως.

Στὶς 13.30' μιὰ ὀγκωδεστάτη διαδήλωσις κομμουνιστῶν ἀνέβαινε τὴν Λεωφόρο Β. Σοφίας καὶ πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐκεῖ οἱ διαδηλωταὶ ἄρχισαν νὰ ἀπειλοῦν καὶ νὰ ὑβρίζουν τοὺς ἀστυνομικούς, τοὺς ὁποίους θεωροῦσαν ὑπαιτίους τῆς συμπλοκῆς, ἀλλὰ τάνκς ἀγγλικὰ τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦσαν τὴ διαδήλωση, τοὺς ἀνάγκασαν νὰ διαλυθοῦν.

Στὶς 15.30' ἡ δύναμις ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου ἀνεκλήθη στὴν Γ' Ὑποδιεύθυνση καὶ διετάχθη νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ. Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις ἐπέστρεψε στὸ ΙΔ' Τμῆμα, ὅπου ἐτέθη ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ διοικητοῦ της Ἀστυνόμου Α' Βασιλείου Λαγοῦ.

117. Εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ ΙΔ' Τμήματος καὶ ἁφαίρεσις μέρους τοῦ ὁπλισμοῦ.

Ὅταν γύρισαν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΙΔ' Τμήματος στοὺς Ἀμπελοκήπους, διεδόθη σκόπιμα ἀπὸ τὴν Ο.Π.Λ.Α. τῆς περιφερείας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς αὐτοὺς πυροβόλησαν κατὰ τοῦ «Λαοῦ» ποὺ συγκεντρώθηκε στὴν πλατεῖα

τοῦ Συντάγματος. Συγκεκριμένως οἱ διαδόσεις ἐστρέφοντο κατὰ τοῦ Ὑπαστυν. Α΄ κ. Εὐαγγέλου Διαβάτη, κατὰ τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Κοντογιάννη, κατὰ τοῦ ἀρχιφύλακος ΙΔ. 15 Ἀθαν. Ἀθανασοπούλου καὶ κατὰ τοῦ ἀστυφύλακος ΙΔ. 25 Δημ. Σταθοπούλου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος εἶχαν διατεθῆ γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τοῦ συλλαλητηρίου.

Διεδόθη ἐπίσης ὅτι οἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς περιφερείας Ἀμπελοκήπων, εἶχαν πρόθεση νὰ συλλάβουν τοὺς παραπάνω ἀστυνομικούς, ὅταν θὰ ἐπέστρεφαν στὸ Τμῆμα. Τὶς διαδόσεις αὐτὲς ἀνέφερε τηλεφωνικῶς στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ὁ τότε διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α΄ Βασίλ. Λαγὸς καὶ γι' αὐτὸ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις διέταξε ὅπως οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ὑπὸ τὸν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου, παραμείνουν στὴν Γ΄ Ὑποδιεύθυνση (Γ΄ Ἀστυν. Τμῆμα). Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, ἤτοι τὴ Δευτέρα (4-12-1944) τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ἦσαν πολὺ ἐξημμένα. Ἀπὸ τὸ πρωῒ παρετηρήθησαν ἀσυνήθεις κινήσεις ἐνόπλων ὁμάδων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας καὶ γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Ἐπίσης πολλοὶ ἔνοπλοι, μὲ στρατιωτικὲς στολές, περιπολοῦσαν στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, μακρυὰ ἀπὸ τοὺς καταυλισμούς των, παρὰ τὴ σχετικὴ διαταγὴ τοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Σκόμπυ. Ἐπίσης ὕποπτοι κινήσεις ἐνόπλων ὁμάδων παρετηρήθησαν καὶ στὸ Νοσοκομεῖο κρυοπαγημάτων, ποὺ εὑρίσκετο πλησίον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος. Μ' ἕνα λόγο ἦταν ὁλοφάνερο πὼς οἱ κομμουνισταὶ ἐπιτηροῦσαν τὶς κινήσεις τοῦ Τμήματος, ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές.

Ἀπὸ τὴ 14 ὥρα τῆς 4-12-1944, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς συνοικίας αὐτῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φρουρές του ποὺ εἶχε: α) στὴν ὁδὸ Ἔσλιν 12, ὅπου εἶχε στρατωνισθῆ δύναμη λόχου στὸ ἐκεῖ Σχολεῖο, β) στὴν ὁδὸ Ἀναστασίου Τσόχα, ὅπου ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ Τάγματός του καὶ γ) στὴ Λεωφόρο Κηφισσίας, κατεσκεύασε πρόχειρα πολυβολεῖα σ' ὅλες τὶς παρόδους, ποὺ περιλαμβάνονται μεταξὺ τοῦ τέρματος «Θὼν» καὶ τῆς διασταυρώσεως Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας καὶ Πανόρμου. Ἔτσι πρόχειρα πολυβολεῖα ἐστήθησαν στὴν ὁδὸ Πουλίου παρὰ τὸ ἐργοστάσιο Πίτσιου, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, ἄλλο στὸν κινηματογράφο «Νιρβάνα» καὶ ἄλλο στὴν ὁδὸ Ἔσλιν, ἔξω ἀπὸ τὸ Σχολεῖο. Ἐπίσης ἔνοπλοι ἐγκατεστάθησαν στὶς ταράτσες τῶν πολυκατοικιῶν, γύρω ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα, προσπαθῶντας ὅσο τὸ δυνατὸ νὰ μὴ φαίνωνται ἀπὸ τὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας. Ἔτσι οὐσιαστικὰ τὸ Τμῆμα εἶχε τελείως περικυκλωθῆ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Κυριακῆς (ἤτοι τοῦ συλλαλητηρίου) καὶ ἀπὸ ἕνα ἐπεισόδιο ποὺ ἐδημιουργήθη τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες μεταξὺ τοῦ Ὑπαστυν. Β΄ κ. Ἀντωνίου Πλεύρη καὶ ὁμάδος ἐλασιτῶν, ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς τοιχοκολληθείσης διαταγῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς, περὶ περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας τοῦ κοινοῦ, ἦσαν διαρκῶς προκλητικοὶ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ δημιουργήσουν ζητήματα ἐκ τοῦ μηδενός.

Στὶς 15.30΄ τῆς ἰδίας ἡμέρας (4-12-1944), ἕνας λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τοῦ Β΄ Τάγματος πῆγε στὸ Τμῆμα καὶ μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ Ἀστυνόμου Α΄ Βασιλείου Λαγοῦ, ὅπου παρέμεινε 20΄ τῆς ὥρας περίπου. Μόλις ἔφυγε ὁ ἐλασίτης λοχαγός, ὁ τότε διοικητὴς τοῦ Τμήματος διέταξε, στὶς 16 ἡ ὥρα, ἔκτακτο γενικὴ συγκέντρωση τῶν βαθμοφόρων τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ ΙΔ΄ Παραρτήματος Ἀσφαλείας. Ἡ συγκέντρωσις ἔγινε ἀμέσως, παρέστησαν δὲ σ' αὐτὴ οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοί: ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β΄ κ. Στέφ. Παπαδάκης, ὁ προϊστάμενος τοῦ ΙΔ΄ Παραρτήματος Ἀστυν. Β΄ κ. Θεοφ. Κάουλας, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Β. Σακελλαρίου, Παν. Πολίτης, Κων/νος Παπαϊωάννου, Ἀντ. Πλεύρης, Σπυρ. Κατσίμπας, Γ. Σέττας, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Ν. Καλογερόπουλος καὶ ἄλλοι βαθμοφόροι.

Κατὰ τὴ συγκέντρωση, ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α΄ Βασίλειος Λαγὸς μὲ μεγάλη ταραχὴ καὶ συγκεκινημένος πολύ, εἶπε τὰ ἑξῆς: «πρὸ ὀλίγου ἦλθε

» ἐδῶ ἕνας λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ εἶπε ὅτι τὸ Τμῆμα πρέπει μὲ τὸν ὁπλισμό του » νὰ πάρῃ μέρος στὴν ἐπανάσταση μὲ αὐτοὺς καὶ μὲ τὸ Λαό, ἢ ἂν δὲν μπορῇ γιὰ » ὁποιοδήποτε λόγο, πρέπει οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ παραδώσουν τὸν ὁπλισμό τους. Σὲ » μισὴ ὥρα θὰ περάσῃ γιὰ νὰ τοῦ δώσω ἀπάντηση—Σεῖς τί γνώμη ἔχετε;». Καὶ γιὰ μὲν τὴν προσχώρηση τῶν ἀστυνομικῶν στοὺς κομμουνιστὰς οὔτε κἂν διεξήχθη συζήτησις, γιατὶ ἀπ' ἀρχῆς ἡ πρότασις ἐθεωρήθη ἀπορριφθεῖσα. Ὡς πρὸς τὴν παράδοση ὅμως τοῦ ὁπλισμοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐλέχθησαν τὰ ἑξῆς: «Ὅτι τὸ ζήτημα » τῆς παραδόσεως ἢ μὴ τοῦ ὁπλισμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα οὔτε διοικητοῦ, οὔτε τοῦ » Τμήματος στὸ σύνολό του. Ὅτι πρέπει ἑπομένως νὰ ζητηθοῦν ὁδηγίες ἀπὸ μέρους » τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν, δηλ. τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Γ' Ὑ- » ποδιευθύνσεως καὶ ὅ,τι διαταχθῇ ἐκεῖνο καὶ θὰ ἐκτελεσθῇ». Ὁ διοικητὴς τότε ἠρώτησε «καί, στὴν περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποίαν δοθῇ διαταγὴ νὰ ἀμυνθοῦμε, μπο- » ροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τοὺς ἐλασῖτες;». Ἡ ἀπάντησις ὅλων ἦτο ὅτι πρέπει νὰ ἀμυνθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν συγχρόνως ἐνίσχυση, μὲ ταυτόχρονο ἄμεσο περιορισμὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος, ποὺ ἦσαν ἐκδηλωμένοι ἢ ἀμφιβόλων φρονημάτων ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν. Κατὰ τὸ χρόνο αὐτὸ ποὺ ἐγίνετο ἡ συγκέντρωσις τῶν βαθμοφόρων, μεγάλη δύναμις ἐλασιτῶν περικύκλωσε τὸ Τμῆμα. Τότε ἀρκετοὶ βαθμοφόροι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα, μπῆκαν στὸ Τμῆμα καὶ ἀξιώσανε ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τὴν ἄμεσο παράδοση τοῦ ὁπλισμοῦ. Ὁ διοικητὴς τότε γιὰ νὰ κερδίσῃ χρόνο παρέδωσε λίγα ὅπλα, λέγοντας ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ὁπλισμὸς τοῦ Τμήματος. Πράγματι ὅμως στὴν ἀποθήκη ὑπῆρχαν ἀρκετὰ ὅπλα, φυσίγγια καὶ χειροβομβίδες. Ἐπίσης τέσσαρα ὅπλα κατώρθωσε νὰ τὰ κρύψῃ ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Γ. Τσιοῦγκος στὸ πίσω μέρος ἐπίπλου, ποὺ εὑρίσκετο στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας. Ἀφοῦ πῆραν τὰ ὅπλα οἱ ἐλασῖτες ἀπεχώρησαν, χωρὶς νὰ προβοῦν σὲ συλλήψεις ὑπαλλήλων. Ὁ διοικητής, ὅταν ἔφυγαν οἱ ἐλασῖτες, πῆγε κατὰ τὶς βραδυνὲς ὧρες μαζὶ μὲ τὸν ὑποδιοικητή του καὶ τὸν διαχειριστὴ τοῦ Τμήματος καὶ παρουσιάσθη σὲ μιὰ Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία, ποὺ εἶχε ἐγκατασταθῇ παραπλεύρως στὸ Τμῆμα καὶ παρεκάλεσε νὰ τοῦ διαθέσουν μεταφορικὸ μέσο γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ ὑπολοίπου ὁπλισμοῦ στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση ἢ τουλάχιστον νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα αὐτὰ στὴν Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία. Ἡ Ὑπηρεσία ὅμως αὐτὴ δὲν ἐδέχθη, γιατὶ δὲν εἶχε σχετικὴ ἐντολή.

Κατὰ τὴ νύχτα τῆς 4 πρὸς 5-12-1944 καὶ περὶ ὥραν 23.45' περίπου, ἐστάθμευσεν ἀπότομα μπροστὰ στὴν εἴσοδο τοῦ Ἀστυν. Καταστήματος αὐτοκίνητο 5 θέσεων, μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (κοῦρσα). Ἀμέσως κατέβηκαν ἀπὸ αὐτὸ 7 ἔνοπλοι κομμουνισταί, μὲ τὸ γνωστὸ λοχαγὸ ἐπὶ κεφαλῆς. Οἱ ἐλασῖτες πῆραν θέση μάχης πρὸ τῆς εἰσόδου, ὁ δὲ λοχαγὸς πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας καὶ ζήτησε νὰ ἰδῇ ἀμέσως τὸ διοικητὴ τοῦ Τμήματος. Ὁ διοικητὴς ἀπεσύρθη τότε μαζί του στὸ γραφεῖο, ὅπου πῆγε καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β' Στέφ. Παπαδάκης καὶ ὁ ἀρχιφ. ΙΔ. 5 Εὐάγγ. Λαγουδάκης, διαχειριστὴς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Τμήματος. Ὁ λοχαγός, ποὺ ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἀστυνομικοὺς προσκειμένους πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ὅτι στὸ Τμῆμα ὑπῆρχε κι' ἄλλος ὁπλισμός, ἠξίωσε ἀπὸ τὸ διοικητὴ νὰ παραδοθῇ καὶ αὐτός. Πράγματι ὁ διοικητὴς ἠναγκάσθη νὰ παραδώσῃ καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα ποὺ ὑπῆρχαν στὴν ἀποθήκη. Ἐδῶ πρέπει νὰ παρατηρήσουμε, ὅτι τόσο ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος ὅσο καὶ ὁ ὑποδιοικητής, ἔχασαν τὴν ψυχραιμία τους, γιατὶ μποροῦσαν νὰ λάβουν ἐγκαίρως μέτρα ἀμύνης τοῦ Τμήματος, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θὰ ἐδίσταζαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Τμήματος, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν παραπλεύρως εὑρίσκετο Ἀγγλικὴ μονάς, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ Λεωφόρος Κηφισσίας ἦτο δρόμος ποὺ ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ ἐλεύθερος, γιὰ λόγους στρατιωτικούς, ὅπως καὶ ἔγινε.

118. Ἀποχώρησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸ ΙΔ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, κατόπιν διαταγῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Στὶς 9 π.μ. τῆς 5-12-44 ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυν. Α' Λαγὸς Βασί-

λειος καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς Ἀστυν. Β΄ Στέφ. Παπαδάκης, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν κανένα, πῆγαν στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ἀνέφεραν τὰ διατρέξαντα καὶ ἐζήτησαν ὁδηγίες. Ἡ Διεύθυνσις ἔδωσε διαταγὴ νὰ ἀποσυρθοῦν βαθμιαίως ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ νὰ παρουσιασθοῦν στὴ Διεύθυνση.

Ἔτσι στὶς 10.30΄ τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἐστάλη σημείωμα στὸν Ὑπαστυνόμο Β΄ κ. Πλεύρη Ἀντώνιο καὶ στὸν Ὑπαστυν. Α΄ κ. Σέττα Γεώργιο, νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως ποὺ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ διοικητής των καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς εἶχαν φύγει, ἀνησύχησαν καὶ προεκλήθη σύγχυσις μεταξύ των.

Τότε οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Γ. Τσιοῦγκος, Γ. Σέττας καὶ Ἀντών. Πλεύρης, ἔστειλαν στὶς 11.30΄ τὸν Ὑπαστυν. Β΄ κ. Σπυρίδωνα Παπασπύρου στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὲς πληροφορίες, τί θὰ γίνουν οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι. Ὁ κ. Παπασπύρου ἐπέστρεψε στὶς 14.30΄ μὲ σημείωμα ὑπογεγραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀστυν. Διευθυντή, διὰ τοῦ ὁποίου διετάσσοντο ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ μεταβοῦν σποραδικῶς καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση. Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἀνεκοινώθη στοὺς κατωτέρους.

Ἔτσι ἐγκατελείφθη τὸ Τμῆμα ἀπὸ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀστυφύλακας, ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσέκειντο πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ οἱ ὁποῖοι ἀρνήθηκαν νὰ συμμορφωθοῦν πρός τὴ διαταγὴ τῆς Διευθύνσεως. Παράλληλα πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ΙΔ΄ Τμήματος ἀπεχώρησαν καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γουδίου, παρουσιασθέντες στὴν Ἀστυν. Διεύθυνση, ἤτοι οἱ: Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἀναστ. Βάρδιας, ἀρχιφύλακες ΙΔ. 8 Μ. Τουρκάκης, ΙΔ. 18 Ν. Προβατᾶς, Ὑπαρχιφύλαξ ΙΔ.23 Ἀντ. Δημόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες ΙΔ.41 Κωστόπουλος Περ., ΙΔ. 37 Μυριλόγλου Νικ. καὶ ΙΔ.80 Βαγγελᾶτος Σπυρ.

119. Δρᾶσις τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ ΙΔ΄ Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ Τμήματος.

Ἀπὸ τῆς 6 Δεκεμβρίου 1944 ἄρχισε ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν στὴν περιοχὴ Ἀμπελοκήπων, ἀπὸ τὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία (Ρίμινι), γιατὶ ὅπως τονίσαμε ἡ Λεωφόρος Κηφισσίας ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐλεύθερη, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς στρατῶνες Γουδί. Ἔτσι ἀπὸ τὰ πρῶτα οἰκήματα κατελήφθη καὶ τὸ οἴκημα τοῦ ΙΔ΄ Τμήματος, στὸ ὁποῖο δὲν εἶχαν ἐγκατασταθῆ οἱ κομμουνισταί, καὶ περιέργως δὲν εἶχε λεηλατηθῆ. Τὰ ἀρχεῖα λοιπόν, τὸ δημόσιο ὑλικὸ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ εἴδη τῶν ὑπαλλήλων διεσώθησαν. Ἐν τῷ μεταξύ, στὶς 9-12-1944, ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὁ ἀστυφύλαξ ΙΔ.48 Σιμιτζῆς Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος εἶχε παραμείνει στὸ Τμῆμα γιὰ τὴ φρούρηση τοῦ ὑλικοῦ κατόπιν διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως.

Οἱ ἐθνικισταὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος, ποὺ συγκεντρώθηκαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ἀρχικῶς διετέθησαν στὴ Γ΄ Ὑποδιεύθυνση. Ὅταν ἀνασυνεστήθη τὸ ΚΔ΄ Ἀστυν. Τμῆμα ἐνισχύθη μὲ 2 ἀρχιφύλακες, 1 ὑπαρχιφύλακα καὶ 10 ἀστυφύλακες τοῦ ΙΔ΄ Τμήματος. Κατόπιν, λόγῳ ὀργανώσεως σὲ Τάγματα τῶν δοκίμων ὑπαστυνόμων καὶ ἀρχιφυλάκων, ἀπεσπάσθησαν σ' αὐτὰ ὁ Ἀστυνόμος κ. Ἐπ. Παπακωνσταντίνου καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Γ. Τσιοῦγκος, καὶ ἔλαβον μέρος σὲ σοβαρώτατες ἐπιχειρήσεις στὸ Κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Στὴν 1 Ἰανουαρίου 1945, ὁπόταν ἔγιναν νέες ἐπιθετικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὴν Ἐθνοφυλακὴ καὶ τοὺς Ἄγγλους στὴν περιοχὴ Ἀμπελοκήπων, δύναμις 10 ἀστυφυλάκων ὑπὸ τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Γ. Κοντογιάννην, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγάς των καὶ συνειργάσθη στὴν ἐκκαθάριση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Στὶς 6 Ἰανουαρίου 1945 ἀνασυνεστήθη τὸ Τμῆμα καὶ ἐπέστρεψαν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐτοποθετήθη ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι εἰργάσθησαν μὲ ζῆλο γιὰ τὴ σύλληψη τῶν πρωταγωνιστῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, τὴν ἀνεύρεση λεηλατηθέντων πραγμάτων καὶ τὴν παγίωση τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις ἑτέρων Ὑπηρεσιῶν Ἀστυν. Δ)νσεως Ἀθηνῶν).

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πρώην Ὑπηρεσιακοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
κ. **ΑΘ. Ι. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Ἡ κομμουνιστικὴ (Μαρξιστικὴ) οἰκονομία.—Οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ δικαίωσις αὐτῆς.
5. Δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν δύο ὡς ἄνω θεωρητικῶν συστημάτων οἰκονομικῆς ὀργανώσεως (τῆς φιλελευθέρας καὶ τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας).
6. Συμπέρασμα.—Προσπάθεια διαμορφώσεως Κράτους Δικαίου καὶ Εὐημερίας.

***

4. Ἡ κομμουνιστικὴ (Μαρξιστικὴ) Οἰκονομία.— Οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ δικαίωσις αὐτῆς.

Ἀλλ' ὅπως ἡ Ἀθηναϊκὴ Ἐλευθερία περιέκλειεν ἐν ἑαυτῇ τὸ σπέρμα τῆς διαλύσεως, δηλ. τὰς δημοκρατικὰς ὑπερβολάς, οὕτω καὶ ὁ καθαρὸς Οἰκονομικὸς Φιλελευθερισμὸς περιέκλειεν ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς διαλύσεως, δηλ. ἤγαγεν εἰς οἰκονομικὰς ὑπερβολάς, αἱ ὁποῖαι κατέληγον εἰς δύο ἀκρότητας: συγκέντρωσιν ὑπερόγκου πλούτου εἰς ὀλίγα ἄτομα καὶ, ἀντιθέτως, παράπλευρον δημιουργίαν ἀφορήτου πενίας εἰς εὐρείας λαϊκὰς μάζας.

Τῶν μειονεκτημάτων τούτων ἐπωφελήθη ὁ σοσιαλισμὸς ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτοῦ μορφάς, διὰ νὰ ζητήσῃ νέον καθεστώς: οὕτως, ἡ πλέον ἀδιάλλακτος μορφὴ αὐτοῦ, ὁ κομμουνισμὸς κηρύσσει τὴν διευθυνομένην εὐημερίαν.

Ἡ νέα αὕτη πολιτικὴ ἐθεμελιώθη κυρίως ὑπὸ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Μάρξ. Ἡ Μαρξιστικὴ ἰδεολογία, ὡς γνωστόν, ἐστηρίχθη εἰς τρεῖς βασικὰς θεωρίας: πρῶτον, τὴν διαλεκτικὴν φιλοσοφίαν τοῦ Χέγκελ μετέτρεψεν εἰς διαλεκτικὸν ὑλισμόν, εἰδικώτερον τμῆμα τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἱστορικὸς ὑλισμός· δεύτερον εἰσήγαγε τὴν θεωρίαν τοῦ προλεταριακοῦ κράτους, ὀργανισμοῦ δικτατορικοῦ, ὡς καὶ τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως μέχρις ἐγκαταστάσεως ἐνιαίας παγκοσμίου κοινωνίας ἄνευ τάξεων· καὶ τρίτον, ἐπεξειργάσθη σύστημα κομμουνιστικῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας, ὡς γνωστόν, κύριον γνώρισμα εἶναι ἡ αὐστηρῶς, ἀμέσως καὶ ἀκάμπτως «προγραμματισμένη ἢ διευθυνομένη οἰκονομία», ἡ ὁποία ἔχει τὰς ἀκολούθους θεμελιώδεις ἀρχάς: α) ἡ Μαρξιστικὴ θεωρία τῆς ἀξίας πρεσβεύει, ὅτι μόνον ἡ ἐργασία δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἀξίαν· β) τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς θὰ δώσῃ ὁλόκληρον τὸ προϊὸν τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν ἐργασίαν, διότι ἀνήκει εἰς αὐτήν· γ) εἰς τὴν βάσιν τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας εὑρίσκεται ἡ κρατικὴ ἢ κοινωνικὴ ἰδιοκτησία, ἡ ὁποία θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀτομικήν· δ) ἄμεσα μέτρα πρὸς τοῦτο ἦσαν ἡ ἐθνικοποίησις τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπεδάφους, τῶν ἐργοστασίων, τῶν σιδηροδρόμων καὶ λοιπῶν μέσων συγκοινωνίας, τῶν τραπεζῶν, τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κλπ., ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις συλλογικῆς (κολλεκτιβιστικῆς) παραγωγῆς, ἀσημάντου μόνον μέρους τῆς παραγωγῆς ἀφιεμένου εἰς τὴν μικρὰν οἰκονομίαν· ε) ἐν τῇ παραγωγῇ καὶ τῇ ὅλῃ οἰκονομικῇ διαδικασίᾳ, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ πρωτοβουλία ἀνήκουν μόνον εἰς τὸ Κράτος, τὸ δὲ ἄτομον εἶναι πειθήνιον ὄργανον τούτου· στ) ὁ καταναλωτὴς ἀπώλεσε τὴν παλαιὰν θέσιν του ὡς «κυριάρχου τῆς οἰκονομίας», καταναλίσκει δὲ μόνον ὅ,τι παρέχει εἰς αὐτὸν ἡ «ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ» (κράτος κλπ.), διότι ἡ Πολιτεία «διευθύνει» τὰς προτιμήσεις τοῦ καταναλωτοῦ· ζ) ὁ παραγωγὸς ἀπώλεσεν ἀκόμη μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐλευθερίας του, διότι ἡ

Πολιτεία «διευθύνει» τὴν παραγωγικὴν δραστηριότητα τοῦ παραγωγοῦ καὶ τὰς προτιμήσεις αὐτοῦ· η) συνεπῶς, ἡ ἐκλογὴ ἐπαγγέλματος καὶ ἡ ἐργασία, θεωροῦνται μὲν τύποις ἐλεύθεραι, ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅμως ὑπόκεινται εἰς δεσμευτικοὺς περιορισμούς, ἡ δὲ καταναγκαστικὴ ἐργασία εἶναι, ἐνίοτε, ὄχι μόνον ποινὴ καταδίκων, ἀλλὰ καὶ ἀνεγνωρισμένος θεσμός· θ) ἡ μεγάλη ἐπιχείρησις (ἡ καλλιέργεια μεγάλων ἀγροκτημάτων, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὑπογείου πλούτου, ἡ βιομηχανία, ἡ ναυτιλία, οἱ σιδηρόδρομοι, αἱ μεταφοραί, ἡ συγκοινωνία ἐν γένει, αἱ τράπεζαι, τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, κλπ.) εἶναι κρατικὴ ἐπιχείρησις, ἡ δὲ μικρὰ ἐπιχείρησις τείνει εἰς ἀφανισμόν· ι) ὁ γεωργὸς εἶναι, εἴτε ἀνεξάρτητος μικροϊδιοκτήτης, εἴτε μέλος συνεταιρισμοῦ, εἴτε ἐργάτης κρατικοῦ ἀγροκτήματος· ια) ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ὁ ἐργάτης ἔχει προνομιοῦχον θέσιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι, εἰς τὴν διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ ἐπιδιωκομένην ἐκβιομηχάνησιν τῆς χώρας (Ρωσίας κλπ.), ἡ συμβολὴ τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργάτου εἶναι ἡ σπουδαιοτάτη πασῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι αἱ ἐργατικαὶ μᾶζαι τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπιχειρήσεων εἶναι, διὰ τὴν διατήρησιν σταθεροῦ καθεστῶτος, τὸ κύριον προπύργιον· ιβ) ἀντὶ τῶν παλαιῶν γαιοκτημόνων καὶ ἐπιχειρηματιῶν, ἰθύνουσα τάξις ἐν τῇ οἰκονομίᾳ εἶναι σήμερον μία τάξις «ἀνωτέρας γραφειοκρατίας τῆς οἰκονομίας», διοριζομένη ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ βοηθουμένη εἰς τὸ ἔργον της ἀπὸ «μέσην γραφειοκρατίαν», ἡ ὁποία εἶναι ἐπίσης, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, ἐξάρτημα τοῦ κράτους· ιγ) «ὑποκείμενον τῆς οἰκονομίας» (δηλ. ἐπιχειρηματίας κλπ.) εἶναι τὸ Κράτος ἢ αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυόμεναι ὀργανώσεις (δημόσιαι ἐπιχειρήσεις κλπ.), διότι ὁ κομμουνισμὸς δὲν δέχεται τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν ὡς ρυθμιστὴν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου· ιδ) πλὴν τῆς παραγωγῆς, ἡ «διανομὴ» ὡσαύτως (δηλ. ἐμπόριον κλπ.) θὰ διενεργῶνται ὑπὸ τοῦ κράτους· ιε) ὁ «ἐλεύθερος μηχανισμὸς τῶν τιμῶν» (καὶ τῶν μισθῶν) εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν οἰκονομίαν, τὸ δὲ κράτος καθορίζει τὰς τιμὰς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν· ιστ) ὁ «ἐλεύθερος μηχανισμὸς τῆς ἀγορᾶς», ἑπομένως, εἶναι ἀνύπαρκτος ἐν τῇ κομμουνιστικῇ οἰκονομίᾳ· ιζ) ὁ «μηχανισμὸς τοῦ χρήματος» (νομίσματος, πίστεως καὶ τραπεζῶν) περιορίζεται εἰς δευτερευούσας λειτουργίας· ιη) ἡ «κατανομὴ τῶν πόρων», φυσικῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων, γίνεται ὑπὸ τοῦ κράτους, διότι τοῦτο ἐξασφαλίζει φειδώ, ἐνῷ ἀντιθέτως, ἡ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ κατανομὴ τῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν πόρων ἄγει, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν θεωρίαν, εἰς σπατάλην· ιθ) ἡ «πλήρης ἀπασχόλησις» ἐπιτυγχάνεται καλύτερον ἐν τῇ κομμουνιστικῇ οἰκονομίᾳ μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν της, ἐνῷ ἡ ἐλευθερία ἐργασίας ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ ἀπαιτεῖ πολυπλόκους συνδυασμούς, διὰ ν' ἀγάγῃ εἰς τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν· κ) ὁ κομμουνισμὸς ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐν αὐτῷ τὰ κίνητρα τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἶναι ἠθικά, διότι ὁ κομμουνιστὴς ἐργάζεται, κινούμενος ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν κοινωνίαν, καὶ διὰ τὸ γόητρον τοῦ ἔργου, οὐχὶ δέ, ὡς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ, ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ μεγίστου εἰσοδήματος· κα) ἐν τῷ κομμουνισμῷ, ἡ κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας γίνεται, οὐχὶ «ἀναλόγως τῶν ἀτομικῶν ἱκανοτήτων καὶ ἐπιτεύξεων» (ὡς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ), ἀλλ' «ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν» τοῦ ἀτόμου, κατὰ πρόσφατον δὲ διακήρυξιν, «ἀναλόγως τῆς ἐργασίας» ἑκάστου ἀτόμου· καὶ κβ) τὸ οἰκονομικὸν μέσον ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τούτων τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ὁ «προγραμματισμός», πλαισιωθεὶς κυρίως εἰς διάφορα «πενταετῆ σχέδια».

Ἡ «οἰκονομικὴ δικαίωσις» τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας ἔγκειται, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν θεωρίαν, εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αὕτη ἐξασφαλίζει «ἀποτελεσματικότητα τῆς οἰκονομίας» μὲ ὑψηλὴν παραγωγὴν καὶ ἀπρόσκοπτον κυκλοφορίαν τῶν ἀγαθῶν, μὲ φειδὼ περὶ τὴν διαχείρισιν, μὲ ἀποφυγὴν τῆς σπατάλης τῶν πόρων καὶ καλυτέραν κατανομὴν αὐτῶν, ὡς καὶ ὁμαλωτέραν, ἄνευ προσκομμάτων ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, λειτουργίαν τῆς

οἰκονομικῆς διαδικασίας. Κατὰ τὸν κομμουνισμόν, ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία εἶναι ἀπρογραμμάτιστος, ἀναρχική, χαώδης καὶ ἄνευ κεντρικῆς σκέψεως· ἀντιθέτως, ἡ κομμουνιστικὴ οἰκονομία, μὲ τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸν προγραμματισμόν, καθιδρύει τὸν κεντρικὸν νοῦν τοῦ κράτους ὡς «διευθυντὴν» ὅλων τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων.

Ἡ «ἠθικὴ δικαίωσις» τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας ἔγκειται, κατὰ τὸν κομμουνισμόν, εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἡ ἐπιθυμία πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἡ φιλοτίμησις, ἡ εὐγενὴς καὶ ἀφιλοκερδὴς ἅμιλλα, ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ ἰσότης ἀπολαύσεων μεταξὺ τῶν ἀτόμων, ὡς καὶ ἡ πλήρης ἐξαφάνισις τῆς «ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου παρ' ἀνθρώπου», ἐμπνέουν καὶ κινοῦν τὸν κομμουνιστήν· ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία εἶναι, λέγει, ἀπαύγασμα ὑλιστικῶν θεωριῶν, χρησιμοποιεῖ δὲ καὶ ὑλιστικὰ κριτήρια, δηλ. τὴν «διανεμητικὴν μέθοδον», διὰ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατανομὴν τῶν ἀπολαύσεων ἐκ τοῦ ὁμαδικοῦ μόχθου· ἀντιθέτως, ὁ κομμουνισμός, υἱοθετῶν καὶ ἐφαρμόζων τὴν «ἐξισωτικὴν μέθοδον κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος» καὶ τὴν κατάργησιν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καθιερώνει τὴν ἀρχήν, ὅτι τὰ μέσα παραγωγῆς (κεφάλαιον) εἶναι κτῆμα τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος καὶ ὁ ἀνθρώπινος παράγων (ἐργασία) πρέπει νὰ ὑπηρετῇ μόνον τὴν ὁλότητα.

5. Δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν δύο ὡς ἄνω θεωρητικῶν συστημάτων οἰκονομικῆς ὀργανώσεως (τῆς Φιλελευθέρας καὶ τῆς κομμουνιστικῆς Οἰκονομίας).

Τὰ δύο ὡς ἄνω θεωρητικὰ συστήματα οἰκονομικῆς ὀργανώσεως συνήντησαν, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἀνυπερβλήτους δυσχερείας.

Ἡ δημοκρατία ἐδάμασε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ὄχι ὅμως καὶ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν: ἡ πολιτικὴ ἐπειθαρχήθη, ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν λαὸν τὰ ἠθικὰ ἀγαθὰ τῆς δημοκρατίας, ἡ ἐλευθέρα ὅμως διαχείρισις τῆς οἰκονομίας ὡδήγει τὰς κοινωνικὰς τάξεις εἰς πόλωσιν περὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πενίαν. Ὁ κομμουνισμὸς ἐπεδίωξε νὰ δαμάσῃ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν, ἀδιαφορήσας διὰ τὴν πνευματικὴν τύχην καὶ τὰς δημοκρατικὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ: οὕτω, συνεκέντρωσε τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν δύναμιν εἰς χεῖρας τυραννικῆς ὀλιγαρχίας.

Τὸ πείραμα τῆς Ρωσίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν Τσαρικὴν Βίαν διεδέχθη ἡ Κομμουνιστικὴ Βία διὰ βιαίων μέσων, οὐδένα ἔπεισεν ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ οἰκονομία εἶναι ἀποτελεσματικωτέρα καὶ δικαιοτέρα ἀπὸ τὴν φιλελευθέραν οἰκονομίαν. Ἀντιθέτως, αἱ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀντίστοιχοι πρόοδοι ἐν τῷ Δυτικο-Εὐρωπαϊκῷ καὶ Ἀμερικανικῷ Πολιτισμῷ ὑπῆρξαν ἀσυγκρίτως ἀνώτεραι.

Τὰ προκύψαντα, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν δύο ἀντιμετώπων συστημάτων, μέγιστα προβλήματα, ἠνάγκασαν τὰ κράτη νὰ προβοῦν εἰς διαφόρους συγκαταβάσεις. Τοιουτοτρόπως, σημειοῦται βαθμιαία προσέγγισις τῶν δύο συστημάτων. Ἡ Ρωσία ἤρξατο ἐγκαταλείπουσα πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄκαμπτα κομμουνιστικὰ οἰκονομικὰ δόγματα, προσεγγίζουσα δὲ πρὸς τὰ φιλελεύθερα. Ἀντιθέτως, ὁ Δυτικο-Εὐρωπαϊκὸς καὶ Ἀμερικανικὸς Πολιτισμὸς δέχεται σήμερον, ὅτι πρέπει, νὰ ἐπικρατήσῃ «συμβιβαστικὴ ἢ μικτὴ οἰκονομία», τὴν ὁποίαν καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογήν, χρησιμοποιήσας κυρίως «εὔκαμπτον προγραμματισμὸν» καὶ «συνδυασμὸν ἐλευθέρας οἰκονομίας καὶ προγραμματισμοῦ». Τυπικώτερον παράδειγμα τούτου εἶναι τὸ πείραμα τῆς Μεγάλης Βρετανίας· ἀλλὰ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Κρατῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἠκολούθησαν συστήματα συμβιβαστικῆς οἰκονομίας· ἀκόμη δὲ καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἡ περισσότερον πιστὴ εἰς τὴν φιλελευθέραν οἰκονομίαν χώρα, κατατείνει πρὸς συμβιβαστικὴν οἰκονομίαν. Ὁ Δυτικο-Εὐρωπαϊκὸς καὶ Ἀμερικανικὸς Πολιτισμός, διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς αὐτοῦ, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ τὸ «Νεώτερον Κράτος

Εὐημερίας». Διὰ τῶν ἀνωτέρω συγκαταβάσεων τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας καὶ τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας, σημειοῦται βαθμιαία προσέγγισις τῶν δύο συστημάτων. Καίτοι ὑπάρχουν οἱ προβλέποντες, ὅτι, εἰς κάποιο ἀπώτερον μέλλον, θὰ πραγματοποιηθοῦν ὡρισμέναι—μεγαλύτεραι ἢ μικρότεραι—ἐσωτερικαὶ οἰκονομικαὶ ἐξισορροπήσεις μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων, ἐν τούτοις ἡ πανταχοῦ διαφαινομένη ἐμμονὴ τῶν δύο ὁμάδων εἰς ἀδιάλλακτα πολιτικὰ συστήματα θὰ παρεμποδίσῃ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο οἰκονομικῶν συστημάτων εἰς ἓν ἐνδιάμεσον, κοινὸν δι' ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας.

Εἰδικώτερον, οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν συμβατικὴν οἰκονομίαν λαοὶ τοῦ Δυτικο—Εὐρωπαϊκοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ Πολιτισμοῦ, θεωροῦν ὡς βάσιν τοῦ βίου των τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐλευθερίαν. Θεωροῦν ὅμως καὶ τὸ Κράτος των ὡς τὸν φυσικὸν προστάτην των ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν: δηλ. ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν μονοπωλιακῶν δυνάμεων, ἀπὸ τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ὑποαπασχολήσεως, ἀπὸ τῶν λιμῶν, ἀπὸ τῶν περιοδικῶν κρίσεων κλπ. Ἕνεκα τούτου, οὗτοι προθύμως δέχονται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους, ὁσάκις ἐπιβάλλῃ ταύτην τὸ κοινωνικὸν συμφέρον.

6. Συμπέρασμα.—Προσπάθεια διαμορφώσεως Κράτους Δικαίου καὶ Εὐημερίας.

Ὡς Συμπέρασμα τῶν ἀνωτέρω δύνανται νὰ λεχθοῦν τ' ἀκόλουθα:

Ἡ κυρία προσπάθεια τῆς ἐπιστήμης τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπῆρξε, νὰ διαμορφώσῃ τὸ **Κράτος Δικαίου,** μὲ πρωτοπόρους τὴν Νομικὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Πολιτικὴν Ἐπιστήμην.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ 20οῦ αἰῶνος, μὲ πρωτοπόρους τὴν Κοινωνικὴν Οἰκονομικὴν καὶ τὴν Δημοσίαν Οἰκονομικήν, προσπαθεῖ νὰ διαμορφώσῃ τὸ **Κράτος Εὐημερίας,** ἀνταποκρινόμενον εἰς Νέο-Φιλελευθερισμόν.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, πρέπει νὰ λεχθῇ, ὅτι αἱ δύο φιλοσοφίαι εἶναι ἀλληλένδετοι καὶ ἀμοιβαίως συμπληρούμεναι. Τὸ Κράτος Δικαίου, μᾶλλον νομικὴ ἔννοια, εἶναι ἀνεπαρκὲς νὰ λύσῃ τὰ πολύπλοκα κοινωνικὰ προβλήματα τῆς σήμερον, τὰ ὁποῖα ἐπιδεινώνει ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ ἀναταραχὴ καὶ ἡ ὁλονὲν ὡριμάζουσα συνείδησις τῶν λαϊκῶν τάξεων περὶ δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ ἀνωτέρου βιωτικοῦ ἐπιπέδου. Τὸ Κράτος Εὐημερίας ἀναζητεῖ τὰ μέσα ἱκανοποιήσεως τοῦ δευτέρου τούτου αἰτήματος, περικλείει ὅμως, πάλιν, ὡς βασικὴν ἔννοιαν, τὸ Κράτος Δικαίου, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος Εὐημερίας εἶναι ἀκατανόητον.

Ἂς ἐπιτραπῇ ὅμως, νὰ σημειώσωμεν ὡρισμένας οἰκονομικὰς κατευθύνσεις τοῦ Κράτους Δικαίου καὶ Εὐημερίας. Ἀναφέρομεν:

1ον. Διηνεκῆ αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος: ἡ αὔξησις αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ταχυτέρα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, οὕτως ὥστε ἑκάστη νέα γενεά, ἔχουσα διαρκῶς αὔξοντα οἰκονομικὰ μέσα, νὰ δύναται νὰ προάγῃ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν κατ' ἄτομον εὐδαιμονίαν.

2ον. Διατήρησιν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας, εἰδικώτερον δέ: α) ἐλευθερίαν τοῦ καταναλωτοῦ· β) ἐλευθερίαν τοῦ παραγωγοῦ· γ) ἐλευθέραν ἐπιχείρησιν· δ) ἐλεύθερον ἀνταγωνισμόν· ε) ἐλεύθερον μηχανισμὸν τῆς αὐτονόμου ἀγορᾶς· στ) ἐλεύθερον μηχανισμὸν τοῦ χρήματος καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως· ζ) ἐλεύθερον μηχανισμὸν τῶν τιμῶν· η) ἐλευθέραν ἐργασίαν καὶ ἐλεύθερον συνδικαλισμόν· θ) ἐλευθέραν μετακίνησιν τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς (κεφαλαίου καὶ ἐργασίας)· ι) ἐλεύθερα κίνητρα οἰκονομικῆς δραστηριότητος· καὶ ια) διανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος ἀντίστοιχον πρὸς τὰς ἱκανότητας καὶ τὰς ἐπιτεύξεις τοῦ ἀτόμου.

3ον. Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν μειονεκτημάτων τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας, καθιέρωσιν κρατικῆς πολιτικῆς, ἀποσκοπούσης εἰς: α) δημιουργίαν «ἐθνικῆς» οἰκονομίας καὶ προστασίαν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς·

β) δικαιοτέραν κατανομὴν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν μεταξὺ τῶν ἀτόμων, ἰδίᾳ τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ τῆς στεγάσεως· γ) τόνωσιν τῆς ζητήσεως, διὰ μεταφορᾶς ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἀπὸ τῶν πλουσιωτέρων τάξεων πρὸς τὰς πενεστέρας καὶ μὲ τὴν τήρησιν κανόνος, ὅτι δι' ἑκάστην δραχμὴν προσφορᾶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος δραχμὴ ζητήσεως· δ) βαθμιαίαν ἐξύψωσιν τῆς γεωργικῆς τάξεως καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας, καθὸ πρώτου στοιχείου τῆς ὅλης κοινωνικῆς εὐδαιμονίας· ε) βαθμιαίαν ἐξύψωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως· στ) τόνωσιν τῆς προσφορᾶς, ὥστε νὰ δύναται αὕτη ν' ἀναμένῃ ἄνευ πιέσεων, τὴν ἐξισορρόπησιν αὐτῆς πρὸς τὴν κατέναντι ἱσταμένην ζήτησιν, ὅμως δ' ἰδιαιτέρως ὑποστήριξιν τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων· καὶ ζ) εὔκαμπτον ἔμμεσον προγραμματισμόν, γενικώτερον, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τῆς κατὰ βάσιν διατηρουμένης ἐλευθέρας οἰκονομίας.

4ον. Διατήρησιν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλ' οὐχὶ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ παλαιοῦ Δικαίου, περὶ «δικαιώματος τοῦ χρᾶσθαι καὶ καταχρᾶσθαι (jus utendi et abutendi)» καὶ περὶ «ἑκάστῳ τὸ ἴδιον (suum cuique)», ἀλλὰ μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νεωτέρου Δικαίου, ὅτι «ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία εἶναι, τόσον δικαίωμα, ὅσον καὶ κοινωνικὸν λειτούργημα, ὅπερ, ὡς ἐκ τούτου, δημιουργεῖ δι' αὐτὴν ὑποχρεώσεις» : εἰδικώτερον, μὲ τὴν ἀρχήν, δ' ὅτι «ὁ παραγωγὸς εἶναι κοινωνικὴ μονάς, ὅλαι δ' αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ προστασίαι καὶ αἱ ἐναντίον τῶν ἄλλων ἀπαγορεύσεις τίθενται χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος».

5ον. Ἐπιβολὴν φορολογίας, τῆς ὁποίας κατευθυντήριος γραμμὴ θὰ εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰσφορὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς φοροδοτικῆς ἱκανότητος ἑκάστου, ἀνώτατον ὅριον δὲ τὸ σημεῖον, εἰς ὃ κάμπτεται ἡ ἐθνικὴ παραγωγὴ καὶ καταπνίγονται τὰ κίνητρα τῆς ἀτομικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος: φυσικὰ τὸ Κράτος οὐδέποτε πρέπει νὰ φθάνῃ, πολλῷ μᾶλλον νὰ ὑπερβάλλῃ, τὸ ὅριον τοῦτο.

6ον. Ἄσμενον πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ πολίτου, ὄχι μόνον διότι τοῦτο εἶναι πολιτικὸν καθῆκον πρὸς τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ φόρος εἶναι μέσον ἐπανορθωτικὸν τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ συντελουμένης διανομῆς τοῦ πλούτου, μέσον ἀμβλύνσεως κοινωνικῶν ἀντιθέσεων, προκαλουμένων ἀπὸ ὡρισμένα ἐγωϊστικὰ ἀποτελέσματα καὶ ὑπερβολὰς αὐτῆς, ἔτι δὲ μέσον ἐξαγνιστικὸν τῶν μειονεκτημάτων τοῦ φιλελευθερισμοῦ.

7ον. Βαθμιαίαν ἐπέκτασιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, μὲ τάσιν ἱκανοποιήσεως συνεχῶς διευρυνομένων λαϊκῶν τάξεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς πάντοτε ἀνεπαρκῶς ἐξυπηρετουμένης γεωργικῆς τάξεως: ἡ λαϊκὴ ὑγεία, ἡ λαϊκὴ στέγη, ἡ δημοκρατικὴ παιδεία, ἡ προστασία τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῶν ἀτυχημάτων, ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀνεργίας, ἡ προστασία τῆς μητρότητος καὶ τοῦ παιδιοῦ, ἡ ἀσφάλισις καὶ ἡ προστασία τοῦ γήρατος, γενικώτερον δὲ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἀναιτίως πάσχοντος πολίτου, θὰ παρασχεθοῦν ὑπὸ τοῦ νέου Κράτους· εἴτε γίνουν δὲ δεκταὶ αἱ γνῶμαι τῆς «σχολῆς τῆς ἐπεκτεινομένης κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως», εἴτε υἱοθετηθοῦν αἱ τῆς «σχολῆς τῆς συμψηφιστικῆς δημοσίας οἰκονομίας», ὁ μηχανισμὸς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως θὰ κατέχῃ οὐσιώδη θέσιν ἐν τῇ κρατικῇ οἰκονομίᾳ.

8ον. Ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως: διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις· πέραν τούτου, ἡ ἐργασία εἶναι ἱερὸν δικαίωμα τοῦ ἀτόμου· ἡ ἐπιτυχία ταύτης μειώνει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ προηγουμένου 7ου ἐδαφίου· ἐπιμεμελημένη ἐργατικὴ νομοθεσία καθιστᾷ τὸν ἐργάτην εὐτυχὲς μέλος τῆς κοινωνίας καὶ ἀποδοτικὸν συντελεστὴν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

9ον. Τέλος, παράλληλον ἐξασφάλισιν συνταγματικῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἀνωτέρου βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Α. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣ Ἤ ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΚΑΛΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΙΙ. ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΡΧΗΓΟΥ Ἤ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ

5. Αὐτοκυριαρχία.

Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας.

Ἐσκιαγραφήσαμεν ἀνωτέρω μερικοὺς ὅρους τῆς φυσικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας καὶ ἐτονίσαμεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην τῆς μονώσεως καὶ τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἀποτελοῦν παράγοντας τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑγείας, ἡ ὁποία εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν αὐτοκυριαρχίαν. Σχετικῶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ κάμωμεν μερικὰς ἀκόμη παρατηρήσεις, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας.

Μέσα εἰς τὸν κυκεῶνα τῶν ὑποθέσεων εἶναι σύνηθες νὰ ἐξαφανίζεται κάθε δυνατότης ἀναψυχῆς καὶ μονώσεως, ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δίδεται διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων μία συγκεκριμένη καὶ σαφῶς καθωρισμένη θέσις εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς καθημερινῆς ἐργασίας.

Θὰ διευκολυνθῇ δὲ κατὰ πολὺ ἡ ἐξεύρεσις τοῦ διαθεσίμου αὐτοῦ χρόνου, ποὺ ὅπως εἴπομεν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγιεινὴν τῆς ἐργασίας, ἂν συνειθίσῃς νὰ ἐργάζεσαι γρήγορα. Ὅπως λέγει κάποιος εἰδικός, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐργασίας συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσωμε τὸν νεκρὸν χρόνον, ποὺ σπαταλᾶται ἀσκόπως. Κάθε στιγμὴ τοῦ χρόνου ἔχει τὴν ἀξίαν της, λέγει ὁ Panivaf.

Καὶ ἐπειδὴ συνήθως δὲν θὰ ἔχῃς πολὺν χρόνον νὰ κάμῃς ὅλα ὅσα θέλεις, θὰ πρέπει νὰ μὴν ἐξετάζῃς τί ἔχεις ἀκόμη νὰ κάμῃς, ἀλλὰ πόσον διαθέσιμον χρόνον ἔχεις νὰ τὰ πραγματοποιήσῃς.

Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητον νὰ μὴ χάνῃς ἀσκόπως τὸν καιρόν σου εἰς ἀργοσχολίας καὶ λεπτομερείας, ἀλλὰ ν' ἀρχίζῃς πάντοτε ἀπὸ τὰ κυριώτερα καὶ τὰ σοβαρώτερα, δηλαδὴ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι ἀνεπίδεκτα ἀναβολῆς. Χρησιμοποίησε μάλιστα τὰς πρώτας ὥρας τῆς ἡμέρας διὰ τὰς σοβαρωτέρας ἀσχολίας σου, ποὺ ἀπαιτοῦν τὴν προσωπικήν σου ἐπέμβασιν.

γ) Αἴσθημα τῆς ἱεραρχίας τῶν ἀξιῶν.

Ὁ καλὸς προϊστάμενος, ὅπως καὶ ὁ κάθε ἐργαζόμενος, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἱεραρχίας τῶν ἀξιῶν. Πρέπει δηλαδὴ νὰ γνωρίζῃ ποῖον εἶναι τὸ περισσότερον ἐπείγον, τὸ σοβαρώτερον, τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἀναβολὴν καὶ νὰ διαθέτῃ δι' αὐτὸ ἀνάλογον ἀπὸ τὸν διαθέσιμον χρόνον του.

Ἐκεῖνο ποὺ κουράζει συνήθως καὶ ἐκνευρίζει, δὲν εἶναι τόσον ἐκεῖνο ποὺ κάμνεις, ὅσον ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατώρθωσες νὰ κάμῃς. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ἕνας βασικὸς λόγος ποὺ πρέπει ὁ προϊστάμενος νὰ ὀργανώσῃ καλὰ τὴν ἐργασίαν του καὶ τὴν ζωήν του.

δ) Τέχνη τῆς ἐργασίας.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀγνοοῦν τὴν τέχνην τῆς ἐργασίας. Δὲν γνωρίζουν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι πολύτιμος. Ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὰς λεπτομερείας τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ παραλείπουν τὰ οὐσιώδη.

Ἡ ἤρεμος στάσις, ἡ ὁποία ἔχει τὴν πηγήν της ὄχι εἰς τὴν φλεγματικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν, ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τοὺς νευρικοὺς ἀνθρώπους.

Ὅταν χάσῃ κανεὶς τὴν αὐτοκυριαρχίαν του καὶ τὸν αὐτοέλεγχόν του, θὰ χάσῃ εὐκολώτατα καὶ τὴν ἐπιβολήν του εἰς τοὺς ἄλλους.

Ὁ προϊστάμενος ποὺ ἐξάπτεται καὶ ἐξοργίζεται, παύει νὰ ἐκπληροῖ τὴν κυριωτέρα ἀποστολή του, ποὺ συνίσταται στὴν ἐνσάρκωσιν τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς τάξεως, ἐπειδὴ γίνεται ἔρμαιος τῶν παθῶν του καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἀσκήσῃ ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἐσημειώσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος, ὅτι ὁ προϊστάμενος ὀφείλει νὰ εἶναι κύριος ὄχι μόνον τῶν νεύρων του καὶ τῆς γλώσσης του, ἀλλὰ καὶ τῆς καρδίας του, τῶν αἰσθημάτων του.

Ἀναμφιβόλως ὀφείλει νὰ εἶναι καλός, προσηνής, ἐπιεικής, καὶ νὰ ἔχῃ κατανόησιν πρὸς πάντας, ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ παρασύρεται ποτὲ ἀπὸ συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας.

Ὀφείλει νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ὥστε νὰ ὁμιλῇ ἡ καρδία του πρὶν ὁμιλήσῃ τὸ λογικόν του. Ἀλλέως θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάκρισιν κάθε αὐτοματισμοῦ, κάθε ἰδιοτροπίας καὶ ἀδυναμίας. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ γίνῃ ὁ περίγελως τῶν ὑφισταμένων του, δὲν ὑπάρχει καὶ πολὺ μεγάλη ἀπόστασις. Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ ὅτι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος, διὰ νὰ χάσῃ ὁ προϊστάμενος τὸ κῦρός του, εἶναι νὰ ἔχῃ χάσει τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, δηλαδὴ τὴν αὐτοκυριαρχίαν του.

6. Πειθαρχία.

Ὁ προϊστάμενος ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὸ παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν προϊσταμένην του Ἀρχήν. Ὅσον περισσότερον ἀνέρχεταί τις εἰς τὴν ἱεραρχίαν, τόσον καὶ μεγαλύτερος γίνεται ὁ πειρασμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς αὐτοτελείας. Ἀλλά, μὲ ποῖον δικαίωμα θὰ διατάσσῃ τις τοὺς ἄλλους, ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ὑπακούῃ ;

Ὁ ἀληθινὸς προϊστάμενος προσπαθεῖ νὰ κατανοῇ τὴν σκέψιν τῶν ἀνωτέρων του καὶ νὰ σέβεται τὰς παρεχομένας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις.

Ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μὲ τοὺς προϊσταμένους του, ἡ ὁποία γίνεται μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν εἶναι θεμιτὴ καὶ νόμιμος. Κάθε ὅμως συζήτησις ποὺ τείνει εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κύρους τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἐξασθενίζει καὶ τὸ ἰδικόν του κῦρος.

Κάθε ἐξουσία πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, μᾶς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον. Δεδομένου ὅμως ὅτι ὁ ἀρχηγὸς εἶναι ἄνθρωπος, θὰ ἔχῃ τὰς ἀτελείας του. Βεβαίως ὀφείλει νὰ προσπαθῇ ὅπως εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, ἐν τούτοις ὅμως εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ νὰ σφάλλῃ. Οἱ ὑφιστάμενοί του καὶ ἰδίᾳ οἱ συνεργάται του, οἱ ὁποῖοι τὸν συναναστρέφονται ἐκ τοῦ πλησίον, εἶναι δυνατὸν εὐκόλως νὰ διακρίνουν τ' ἀσθενῆ του σημεῖα. Ὀφείλουν ὅμως νὰ εἶναι προσεκτικοί, διότι ἐὰν ἐπιχειρήσουν νὰ καταρρίψουν τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρον τοῦ ἀρχηγοῦ των, θὰ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν τὰ θύματα τῆς στάσεώς των αὐτῆς.

Πρέπει νὰ πιστεύῃς εἰς τὸν ἀρχηγόν σου, διὰ νὰ εἶσαι ἕτοιμος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃς μέχρι τέλους. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ ὁ ἀρχηγὸς εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰσθάνεται ὅτι οἱ συνεργάται του πιστεύουν εἰς αὐτόν, ὥστε νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ τοὺς ζητήσῃ θυσίας, ὅταν παραστῇ ἡ ἀνάγκη, προκειμένου νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀποστολήν του.

Ὁ ἀληθινὸς ἀρχηγὸς ἀμβλύνει τὰ σφάλματα τῶν προϊσταμένων του καὶ εἶναι εὐτυχὴς ἐὰν κατορθώσῃ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του, ὅτι ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸν ὑπεύθυνον ἀρχηγόν.

Ἡ πειθαρχία ὅμως τότε εἶναι γόνιμος, ὅταν εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ γίνεται

μὲ χαρούμενη διάθεσιν. Ἕνας ἁπλοῦς τυπικισμός, μία πειθαρχία ποὺ γίνεται κατὰ τρόπον παθητικόν, πρὸς ἀποφυγὴν κυρώσεων, στερεῖται πραγματικῆς ἀξίας.

Τὸ κίνητρον τῆς πειθαρχίας πρέπει νὰ εἶναι ἠθικῆς φύσεως, δηλαδὴ ἡ συναίσθησις τοῦ κοινοῦ καὶ γενικωτέρου συμφέροντος, ἡ συναίσθησις τῆς τιμῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος τοῦ ἀναληφθέντος κοινοῦ ἔργου. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην, ὅταν τοὐτέστι γίνεται μὲ τοιοῦτον πνεῦμα καὶ τοιαῦτα ἠθικὰ ἐλατήρια, ἡ πειθαρχία δὲν διακινδυνεύει νὰ μειώσῃ τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν προσωπικότητα.

Ἐξ ἄλλου, πειθαρχία δὲν σημαίνει σιωπὴν ἐκ μέρους ἐκείνου ποὺ πειθαρχεῖ, οὔτε καὶ ἀποχὴν ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ ἐκεῖνο ποὺ θὰ ὤφειλε νὰ κάμῃ, ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ ν' ἀποφύγῃ εὐθύνας ἢ κυρώσεις, ἀλλὰ ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς δράσεως, ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῶν χορηγηθεισῶν διαταγῶν. Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐπιδιώκεται ὄχι ἡ ξηρὰ καὶ τυπικὴ συμμόρφωσις πρὸς τὴν διαταγήν, ἀλλὰ ἡ κατανόησις τοῦ πνεύματος αὐτῆς διὰ τὴν καλυτέραν ἐκτέλεσίν της.

Ἡ πειθαρχία δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκμηδένισιν τῆς προσωπικότητος, ἀλλὰ τὸν διακανονισμὸν καὶ συντονισμὸν τῶν κοινῶν προσπαθειῶν, δι' ἕνα ἀνώτερον σκοπόν.

Ἡ καλῶς ἐννοουμένη πειθαρχία ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς βασικὰς δυνάμεις ἑνὸς Ἔθνους, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀνόρθωσις καὶ εὐημερία εἰς κάθε τομέα τῆς Κοινωνικῆς, Κρατικῆς καὶ Ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ πειθαρχία πρὸς τὰς ἡγετικὰς δυνάμεις, ἐφαρμογὴ τῶν κειμένων νόμων, πνεῦμα συνεργασίας καὶ αὐτοθυσίας.

(Συνεχίζεται)

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 79ου τεύχους, ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας», εἶναι ἡ ἑξῆς :

1) Οἱ μῦγες οἱ ὁποῖες βρέθηκαν ψόφιες πάνω στὸ τελάρο τοῦ παραθύρου, γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν ἐκεῖ σημαίνει ὅτι τὸ παράθυρο εἶχε φῶς τὴν ὥρα ποὺ τὸ φωταέριο ἄρχισε νὰ διοχετεύεται μέσα στὸ δωμάτιο καὶ κατὰ συνέπειαν ἦτο μέρα.

2) Ὁ Πέτρος δὲν εἶπε τὴν ἀλήθεια. Τοῦτο συνάγεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἶχον καταναλωθῆ 2,8 κυβ. φωταερίου ἐν συνόλῳ· (170,7—167,9=2,8)· ἤτοι διάρκεια μιᾶς ὥρας.

Ἄρα ὁ Πέτρος πῆγε στὸ σπίτι στὶς 6 τὸ πρωῒ περίπου, ἐτοποθέτησε τὸ σωλῆνα καὶ ἄνοιξε τὸ διακόπτη, τὸν ὁποῖον ἔκλεισε μετὰ πάροδον μιᾶς ὥρας, δηλ. στὶς 7.

Ἐὰν τὸ ἀδίκημα διεπράττετο ὑπὸ τοῦ Ρένου, ὁ ὁποῖος ὡς ἐξακριβώθη στὶς 5 τὸ πρωῒ εὑρίσκετο στὸ Μπάρ, τότε θὰ εἴχαμε κατανάλωσιν φωταερίου περίου 2, 1/2 ὡρῶν, δηλ. 6 κυβ.

3) Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι δράστης εἶναι ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος ἐσκηνοθέτησε τὴν ἀπόπειρα, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἀντίζηλό του, γιὰ νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση χάριν τῆς... φιλενάδας.

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἀπέστειλαν ὀρθὴν λύσιν οἱ : 1) Ἀρχιφύλαξ Κυρανάκος Νικόλαος καὶ οἱ ἀστυφύλακες: 1) Μπουρίκας Παναγιώτης, 2) Γαλυφιανάκης Ἐμμανουὴλ καὶ 3) Παναγιωτόπουλος Κων/νος.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

—ΑΙ ΠΟΛΥΕΙΔΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ, ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ—

Τοῦ Γυμνασιάρχου
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

3.—Εὔφημος μνεία τοῦ Πλάτωνος περὶ τῆς 'Αστυνομίας.
4.—Καθήκοντα 'Αστυνόμων.
5.—'Αγροτικοὶ 'Αστυνόμοι καὶ συνεργασία αὐτῶν μετὰ τῶν 'Αστυνόμων πόλεως 'Αθηνῶν.
6.—'Αστυνομικὴ 'Υπηρεσία 'Ηθῶν (γυναικονόμοι).
7.—'Αστυνομικὴ 'Υπηρεσία ἐπιτηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς ὁδῶν (ὁδοποιοὶ) καὶ 'Υπηρεσία ὑδάτων (ἐπιστάται ὑδάτων).
8.—'Αστυνομικὸν ἀρχεῖον (ἀστυνόμιον).
9.—'Ανακριτικὰ καθήκοντα καὶ τοιαῦτα Δημοσίου Κατηγόρου τῶν 'Αστυνόμων καὶ 'Αγορανόμων.
10.—Σύγκρισις τῆς 'Αστυνομίας τῶν 'Αρχαίων 'Αθηνῶν πρὸς τὴν σημερινὴν 'Αστυνομίαν.

***

3. Εὔφημος μνεία τοῦ Πλάτωνος περὶ τῆς 'Αστυνομίας.

'Ο ὕπατος τῶν φιλοσόφων πάσης ἐποχῆς, ὁ Πλάτων, ἐξαίρων τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας παραβάλλει τοὺς ἐν τῇ πόλει ἀστυνόμους πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ναοῖς ἱερεῖς καὶ ἐπιτρόπους, οἵτινες συντελοῦν εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς εὐπρέπειαν καὶ εὐκοσμίαν: «Λέγωμεν δὴ τοῖς μὲν ἱεροῖς νεωκόρους τε καὶ ἱερέας δεῖν γίγνεσθαι· ὁδῶν δὲ καὶ οἰκοδομιῶν καὶ κόσμου τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπων τε, ἵνα μὴ ἀδικῶσι, καί... ὅπως ἂν τὰ προσήκοντα πόλεσι γίγνηται, ἐλέσθαι δεῖ τρία μὲν ἀρχόντων εἴδη, περὶ μὲν τὸ νῦν δὴ λεχθὲν ἀστυνόμους ἐπωνομάζοντα, τὸ δὲ περὶ ἀγορᾶς κόσμον ἀγορανόμους, ἱερῶν δὲ ἱερέας». (Πλ. Νόμ. 6, 759. Πρβλ. Δημοσθέν. κατὰ Τιμοκράτ. 24, 735). Δηλαδή: "Ας εἴπωμεν λοιπὸν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ναοὺς πρέπει νὰ διορίζωνται νεωκόροι (=ἐπίτροποι) καὶ ἱερεῖς· διὰ δὲ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα εὐρυθμίαν καὶ εὐκοσμίαν καὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα μὴ ἀδικῶσι καὶ... ἵνα γίνωνται τὰ ἁρμόζοντα εἰς τὰς πόλεις, πρέπει νὰ ἐκλέξωσι τρία μὲν εἴδη ἀρχόντων, καὶ τοὺς μὲν κατὰ τὸ λεχθὲν τώρα νὰ ὀνομάζουν ἀστυνόμους, τοὺς δὲ μεριμνῶντας διὰ τὴν εὐκοσμίαν τῆς ἀγορᾶς νὰ τοὺς ὀνομάζουν ἀγορανόμους, τοὺς δὲ διὰ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ναῶν ἱερεῖς.

'Ο Πλάτων ἐν συνεχείᾳ παρατάσσει τοὺς ἀστυνόμους μὲ τοὺς στρατηγοὺς καί... πρυτάνεις καὶ τονίζει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν οὕτω:

«'Αφρούρητον δὲ δὴ μηδὲν εἰς δύναμιν ἔστω. πόλεως μὲν οὖν αἱ φρουραὶ περὶ ταύτῃ γιγνέσθωσαν, στρατηγῶν ἐπιμελουμένων καὶ ταξιαρχῶν καὶ ἱππάρχων καὶ φυλάρχων καὶ πρυτάνεων **καὶ δὴ καὶ ἀστυνόμων καὶ ἀγορανόμων...**» (αὐτόθι 6,760). Δηλ. 'Αφρούρητον δὲ λοιπὸν νὰ μὴ εἶναι οὐδὲν κατὰ τὸ δυνατόν.

Τῆς μὲν λοιπὸν πόλεως αἱ φρουραὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἂς γίνωνται ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἱππάρχων καὶ τῶν φυλάρχων καὶ τῶν πρυτάνεων καὶ μάλιστα καὶ τῶν ἀστυνόμων καὶ τῶν ἀγορανόμων. 'Ο Πλάτων ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀναγκαιότητα τῶν ἀγορανόμων γράφων: **«τοὺς δὲ ἀγορανόμους τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κόσμον διαταχθέντα ὑπὸ νόμων φυλάττειν... ὅπως μηδὲν ἀδικῇ μηδείς, τὸν ἀδικοῦντα δὲ κολάζειν...»** (Αὐτόθι 6,764β). Δηλαδή· οἱ δὲ ἀγορανόμοι πρέπει νὰ διαφυλάττουν τὴν περὶ τὴν

ἀγορὰν εὐταξίαν τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τῶν νόμων... ἵνα μὴ ἀδικῇ οὐδεὶς κατ' οὐδέν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα νὰ τιμωροῦν...

Ὁ Πλάτων ἐν ἄλλῃ συγγραφῇ αὐτοῦ ἐξαίρει τὴν τιμωρίαν τῶν ἀδικούντων ὡς συντελεστικὴν εἰς τὴν γαλήνην τῶν πόλεων: «**... αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται ὅταν οἱ ἀδικοῦντες δίκην διδῶσι**». (Πλάτ. Ἐρ. 138β).

Ὁ δὲ πρῶτος δραματικὸς ποιητὴς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, ὁ Αἰσχύλος, δίδει τὸ ὄνομα «ἀστυνόμος» εἰς θεοὺς γράφων:

«**Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων**» =ὅλων δὲ τῶν θεῶν τῶν πολιούχων καὶ προστατῶν τοῦ ἄστεως... (Ἰδὲ Αἰσχύλ. Ἀγαμ. 88—91).

4. Καθήκοντα Ἀστυνόμων.

Ὁ Ἀριστοτέλης περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀστυνόμων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ γράφει: «**Κληροῦνται δέ... καὶ ἀστυνόμοι δέκα· τούτων ε' (=πέντε) μὲν ἄρχουσιν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει**» (Ἀρ. Ἀθην. Πολιτ. 50,2).

Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀναπτύσσει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν πληροφορῶν ὅτι οἱ ἀστυνόμοι ἐπιβλέπουν ἵνα τηρῆται ἡ διατίμησις τῆς ἀμοιβῆς τῶν γυναικῶν, αἵτινες παίζουν αὐλὸν καὶ λύραν καὶ κιθάραν καὶ μὴ πληρωθῶσι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν ἑκάστη... Ἐπίσης οἱ ἀστυνόμοι ἐπιβλέπουν καὶ φροντίζουν νὰ μὴ ῥίπτουν οἱ ὁδοκαθαρισταὶ τὰ συλλεγόμενα ἀπορρίμματα εἰς μικροτέραν τῶν δέκα σταδίων ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν περίβολον τῶν πόλεως, (=τὸ τεῖχος τῆς πόλεως)· καὶ ἐμποδίζουν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως νὰ ἀποκλείουν τὰς ὁδοὺς μὲ οἰκοδομὰς ἐκτὸς σχεδίου καὶ νὰ ὑψώνουν ὑπεράνω τῶν ὁδῶν ἐξώστας ξυλίνους, καὶ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ τοποθετοῦν ὑδροφόρους σωλῆνας ἄνω τῶν οἰκοδομῶν ἐκρέοντας ὕδωρ εἰς τὸν δρόμον: «καὶ τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν... ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας». (Αὐτόθι).

Κατὰ τὴν πληροφορίαν ταύτην οἱ ἀστυνόμοι εἶχον βοηθητικὸν προσωπικὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν φροντίδων αὐτῶν.

5. Ἀγροτικοὶ Ἀστυνόμοι καὶ συνεργασία αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀστυνόμων πόλεως Ἀθηνῶν.

Πρὸς τούτοις ὁ Ἀριστοτέλης γράφει ὅτι ἄλλη ἀπαραίτητος ἐπιμέλεια παραπλησία πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι ἡ εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως μέριμνα: «Ἄλλη δ' ἀναγκαία τε καὶ παραπλησία ταύτῃ· περὶ τῶν αὐτῶν μὲν γάρ, ἀλλὰ περὶ τὴν χώραν ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τὰ ἔξω τοῦ ἄστεως· καλοῦσι δὲ τοὺς ἄρχοντας τούτους οἱ μὲν ἀγρονόμους, οἱ δὲ ὑλωροὺς» (Ἀριστ. πολιτ. 1321).

Ὁ Πλάτων συνδυάζων τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυνόμων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς τῶν ἔξω αὐτῆς ἀγρονόμων γράφει ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς ἑξήκοντα ἀγρονόμους ἀστυνόμοι τρεῖς φροντίζοντες καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ διὰ τὰς λεωφόρους, αἱ ὁποῖαι προχωροῦν ἀπὸ τὰ περίχωρα εἰς τὴν πόλιν καὶ διὰ τὰς οἰκοδομάς, διὰ νὰ κατασκευάζωνται ὅλαι σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους... : «... ἔποιντο δ' ἂν ἀγρονόμοις ἀστυνόμοι τρεῖς ἑξήκοντα οὖσι... τῶν τε ὁδῶν ἐπιμελούμενοι τῶν κατὰ τὸ ἄστυ καὶ τῶν ἐκ τῆς χώρας λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν... καὶ τῶν οἰκοδομιῶν ἵνα κατὰ νόμους γίγνωνται...» (Πλατ. Νόμ. 6,763 ε).

6. Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία Ἠθῶν (γυναικονόμοι).

Ἀξία μνείας ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Σόλωνος, τοῦ σοφοῦ νομοθέτου, ὀργανωθεῖσα πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς ἠθικῆς τάξεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ τιμω-

ροῦσα πᾶσανἀπρέπειαν καὶ ἄσεμνον ἐμφάνισιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν τῇ πόλει. Οἱ προϊστάμενοι τῆς ἀστυνομικῆς ταύτης ἀρχῆς ἐλέγοντο «γυναικονόμοι»· οὗτοι συνεργαζόμενοι μὲ τοὺς ἐπὶτούτῳ ὡρισμένους Ἀρεοπαγίτας ἐπώπτευον τὴν τάξιν καὶ κατὰ τὰς οἰκογενειακὰς συγκεντρώσεις εἰς τὰς τελετὰς τῶν γάμων καὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ὡς πληροφορεῖ ὁ Γραμματικὸς ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, κατὰ τὸ τέλος τοῦ Βου μ. Χ. αἰῶνος, Ἀθήναιος γράφων : «Οἱ γυναικονόμοι μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις». (Ἀθήν. ΣΤ′ 245ε. Πρβλ. Ἀριαν. Ἐπικ. 3).

Ὁ δὲ ἱστορικὸς Πλούταρχος κατὰ τὸν Αον μ. Χ. αἰῶνα γράφει ὅτι ὁ Σόλων: «Ἐπέστησε δὲ καὶ ταῖς ἐξόδοις τῶν γυναικῶν... νόμον ἀπείργοντα τὸ ἄτακτον καὶ ἀκόλαστον... μηδὲ νύκτωρ πορεύεσθαι». (Πλουτ. β. Σόλ. 21).

7. Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία ἐπιτηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς ὁδῶν (ὁδοποιοὶ) καὶ Ὑπηρεσία ὑδάτων (ἐπιστάται ὑδάτων).

Ἄλλη ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἦτο ἡ τῶν ὁδοποιῶν, οἵτινες ἐπετήρουν τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν ἔχοντες πρὸς τοῦτο δημοσίους ἐργάτας, ὡς γράφει ὁ Ἀριστοτέλης : «Κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁδοποιοὺς πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς ὁδοὺς ἐπισκευάζειν». (Ἀριστ. Ἀθην. Πολ. 54,1).

Καὶ ἄλλας ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἀναγράφουν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς· ἡ σπουδαιοτέρα δὲ ὅλων ἐν Ἀθήναις ἐθεωρεῖτο ἡ περὶ τῶν ὑδάτων μέριμνα λόγῳ τῆς λειψυδρίας· διὰ μὲν τὰς ἄλλας ἀστυνομικὰς ἀρχὰς οἱ ἰθύνοντες ἐξελέγοντο διὰ κλήρου, ἐνῷ ὁ ἡγήτωρ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ὑδάτων, ὅστις ἐκαλεῖτο «ἐπιστάτης ὑδάτων», ἦτο αἱρετὸς δηλ. ἐξελέγετο κατὰ προτίμησιν διὰ χειροτονίας· ὅθεν ἐθεωρεῖτο τιμητικὸν τὸ ἀξίωμα τοῦτο· καὶ ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς εὐχαρίστως ἐδέχθη τὴν ἐκλογήν του εἰς αὐτὸ ὡς γράφει ὁ Πλούταρχος : «... αὐτὸς ὅτε τῶν Ἀθήνησιν ὑδάτων ἐπιστάτης ἦν...» (Πλουτ. Θεμ. ΛΑ′. Πρβλ. τοῦ αὐτοῦ περὶ Σόλωνος ΚΓ′).

Ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ὑδάτων εἶχε καὶ τὴν φροντίδα τῆς κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς κρηνῶν καὶ τῆς φορᾶς τῶν ὑδάτων εἰς τὴν πόλιν διὰ τῶν καταλλήλων ἀγωγῶν· τὴν ἀστυνομικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ἐξαίρει καὶ ὁ Πλάτων γράφων : «καὶ δὴ καὶ τῶν ὑδάτων... ὅπως εἰς τὰς κρήνας ἱκανὰ καὶ καθαρὰ πορευόμενα κοσμῇ ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν».

(Πλάτ. Νόμ. 6, 763c).

8. Ἀστυνομικὸν ἀρχεῖον (ἀστυνόμιον).

Εἰς τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα ἀναγράφονται καὶ ἄλλοι ὅροι ἀστυνομικοί, ὡς καὶ «τὸ ἀστυνόμιον»· τοῦτο ἦτο ἀστυνομικὸν ἀρχεῖον ἢ ὁ τόπος, ὅπου συνεδρίαζον οἱ ἀστυνόμοι. Ὁ Πλάτων γράφει τὸ ἑξῆς σχετικόν: «τὰ δὲ περὶ τῶν ἀστυνόμων ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἱκανῶς εἴρηται· ἐὰν δέ τι προσδεῖν δοκῇ... γράψαντες τὸ δοκοῦν ἐκλιπεῖν εἰς ἀστυνόμιον θέντων ἐν στήλῃ..» (Νόμ. 11, 918α)· δηλ. ὅσα ἀφοροῦν τοὺς ἀστυνόμους εἰς τὰ προηγούμενα ἐπαρκῶς ἔχουν λεχθῆ· ἐὰν δὲ φανῇ ἀναγκαῖον πρόσθετόν τι... ἀφοῦ γράψουν ὅ τι νομίζουν, ἂς τοποθετήσουν αὐτὸ ἐπὶ στήλης ἐντὸς τοῦ ἀστυνομίου. Ἐν Ἀθήναις τὸ ἀστυνόμιον ἦτο ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔνθα ἐφυλάσσοντο τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀστυνόμων.

9. Ἀνακριτικὰ καθήκοντα καὶ τοιαῦτα Δημοσίου Κατηγόρου, τῶν Ἀστυνόμων καὶ Ἀγορανόμων.

Πάντες οἱ προϊστάμενοι τῶν εἰρημένων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν εἶχον καὶ τὴν ἡγεσίαν τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐδίκαζον τὰς παραβάσεις τῶν σχετικῶν διατάξεων. Ὁ Πλάτων γράφει: «ὁ δὲ κατιδὼν πρῶτος ἀγγελλέτω, ἐὰν μὲν ἐν ἄστει γίγνηται τὸ τοιοῦτον, τοῖς ἀστυνό-

μοις, ἐὰν δὲ τῆς ἄλλης χώρας, ἀγρονόμοις τε καὶ τοῖς τούτων ἄρχουσι δηλωσάτω». (Πλ. Νόμ. ια' 913—914)· δηλ. ὅστις δὲ ἴδῃ πρῶτος (τὸν δράστην τοῦ κακοῦ), ἐὰν μὲν τὸ τοιοῦτον γίνεται ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, ἂς τὸ καταγγέλλῃ εἰς τοὺς ἀστυνόμους, ἐὰν δὲ κάπου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πόλεως, εἰς τοὺς ἀγορανόμους, ἐὰν δὲ εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, εἰς τοὺς ἀγρονόμους καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἂς τὸ δηλώσῃ. Τὸ ἀστυνομικὸν δικαστήριον ἐτιμώρει τοὺς ἐνόχους. Παρομοίαν πληροφορίαν γράφει καὶ ὁ εἰρημένος ἱστορικὸς Δίων ὁ Κάσσιος οὕτω: «...καὶ τὰ δικαστήρια τὰ τῇ ἀγορανομίᾳ προσήκοντα... τὰ μὲν μείζω τῷ ἀστυνόμῳ...» (Δίων Κάσσ. 53,2)

10. Σύγκρισις τῆς Ἀστυνομίας τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν πρὸς τὴν σημερινὴν Ἀστυνομίαν.

Αἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς παρούσης περιγραφῆς ἀναφερόμεναι κοινωφελεῖς ἐπιμέλειαι τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἄλλαι ποικίλαι κατὰ τὰς εἰδικότητας τῶν κλάδων αὐτῆς μέριμναι, ἐξαίρονται εὐφήμως ὑπὸ ἀρχαίων συγγραφέων ὡς πολύτιμοι ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν. Ἀλλὰ ἐν συγκρίσει πρὸς αὐτὰς πολὺ σπουδαιότεραι καὶ πολυτιμότεραι εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας προσφέρει σήμερον ἡ αὐτὴ δημοσία Ἀρχὴ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον «ἀστυνομία».

Ἡ ἔντεχνος δραστηριότης τῆς σημερινῆς Ἀστυνομίας ἀνακαλύπτει, ὡς γνωστόν, τοὺς ἀφανεῖς δράστας σατανικῶν ἐγκλημάτων, συλλαμβάνει αὐτοὺς καὶ τοὺς παραδίδει εἰς τὴν δικαιοσύνην. Αἱ πολυμερεῖς καὶ πολυειδεῖς προνοητικαὶ αὐτῆς ἐνέργειαι διατηροῦν τὴν εὐταξίαν καὶ εὐκοσμίαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ συντελοῦν εἰς τὰς ἁρμονικὰς ἀμοιβαίας σχέσεις τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐημερίᾳ συμβίωσιν αὐτῶν. Καὶ ἄλλας πολλὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας προσφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Ἀλλὰ ἡ κυριωτέρα πασῶν καὶ πασίγνωστος εἶναι ἡ μετὰ ὁλοψύχου ζήλου ἄγρυπνος περιφρούρησις τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος καὶ τοῦ κράτους· ἀνακαλύπτει ἐγκαίρως πᾶσαν κατ' αὐτῶν συνωμοσίαν προλαμβάνουσα ἢ ματαιοῦσα τὴν ἀπειλὴν κινδύνου ἐξ ἐπαναστάσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, ὡς κατεδείχθη ἀναμφισβητήτως εἰς τὰ Δεκεμβριανὰ γεγονότα. Τὰς λεπτομερείας τῶν συγκλονιστικῶν τούτων γεγονότων ἐξιστορεῖ μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ ἀληθείας ἐν τῷ περισπουδάστῳ περιοδικῷ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ὁ ἐλλογιμώτατος Διευθυντὴς συντάξεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης». Ἡ ἀξιέπαινος αὕτη ἐξιστόρησις παρουσιάζει ἐμφαντικῶς καὶ ἐξαίρει ἐπαξίως τὴν αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας, οἵτινες ἀγωνιζόμενοι μὲ ἔνθερμον πατριωτισμὸν εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Κράτους διὰ τὴν διάσωσιν αὐτῶν ἔπεσον ἡρωϊκῶς καὶ ἐνδόξως τηροῦντες τὴν παραίνεσιν τοῦ ἀρχαίου ποιητοῦ Τυρταίου: «... περὶ πατρίδι μαρνάμενοι». (Πρβλ. Τυρτ. Ὑποθ. Bergk στίχ. 397).

Ὁ ἀξιότιμος Διευθυντὴς ἐξιστορῶν τὰ γεγονότα εἶχε τὴν ἐπιτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ παραθέτῃ παραπλεύρως τῶν ἱστορουμένων καὶ τὰς σεπτὰς εἰκόνας τῶν πεσόντων ἡρώων· οὕτω δὲ προστίθεται εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν ἱστορίαν πολύτιμον ἱστορικὸν ὑπόμνημα διὰ τοὺς μέλλοντας χρόνους πρὸς μίμησιν καὶ παραδειγματισμόν. Εἰς τὴν πανσεβάσμιον μνήμην τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ἡρώων δικαία καὶ προσήκουσα εἶναι ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη· εἰς δὲ τὰς ἀξιυμνήτους αὐτῶν ψυχὰς εὐαρμοστεῖ ἐπαξίως ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς χαρακτηρισμός, ὅτι ἀποτελοῦν αὗται στέφανον τῆς πατρίδος.

Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη

Ι. Φραγκιδάκης

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τ. Ἀστυνομικοῦ Δ)ντοῦ Β΄
κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΡΟΥΧΑΚΗ

Ἀπὸ τὸν Μάρτιο τοῦ 1921 ἐφοιτούσαμε στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Κερκύρας. Ὅλοι προερχόμεθα ἀπὸ τὸ στράτευμα, δεδομένου ὅτι ἦτο ἐμπόλεμος ἡ κατάστασις καὶ ὅλη ἡ προσοχὴ τοῦ Ἔθνους ἦτο ἐστραμμένη στὴ Μ. Ἀσία.

Ὑπῆρχον τρεῖς τάξεις ἐκπαιδευομένων, τῶν Ὑπαστυνόμων, τῶν Ἀρχιφυλάκων καὶ τῶν Ἀστυφυλάκων. Ἐν συνόλῳ ἦταν 200 περίπου, ἤτοι: 20 δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι, 60 δόκιμοι Ἀρχιφύλακες καὶ οἱ ὑπόλοιποι μαθηταὶ ἀστυφύλακες. Ἐκ τῶν Ὑπαστυνόμων θὰ ἐξήρχοντο οἱ μὲν πτυχιοῦχοι καὶ ἔχοντες ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ὡς Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως, οἱ δὲ ἔχοντες συμπεπληρωμένην 4ετῆ φοίτησιν εἰς τὴν Νομικὴν καὶ ἔχοντες ὑποστῆ ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὸ τρίτον ἔτος, ὡς Ὑπαστυνόμοι Β΄ τάξεως. Ὡς Ἀρχιφύλακες ἐξεπαιδεύοντο 60, ἐνῷ διὰ τὴν Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Κερκύρας, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον θὰ ἐφηρμόζετο τὸ σύστημα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων προεβλέποντο 20 θέσεις. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ὀνομασθοῦν οἱ πρῶτοι 20, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ Β΄ τρίμηνον τῆς ἐκπαιδεύσεως ὤφειλον νὰ τύχουν ἰδιαιτέρας ἐκπαιδεύσεις, ἀναλόγως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των. Πρὸς τοῦτο στὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἐγίνοντο διαγωνίσματα, ὥστε κατὰ τὸν τρίτον μῆνα ἀθροιζομένων τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τριῶν μηνῶν νὰ καθορισθῇ ἡ σειρὰ ἑκάστου, ὥστε οἱ 20 πρῶτοι νὰ θεωροῦνται ὅτι προορίζονται διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔξοδον των ἐκ τῆς Σχολῆς. Οἱ ὑπόλοιποι ὠνομάσθησαν Ὑπαρχιφύλακες.

Τὰ διακριτικὰ τῶν μὲν Ἀρχιφυλάκων ἦσαν δύο σειρήτια ἐρυθρᾶ, τῶν δὲ Ὑπαρχιφυλάκων ἕνα εἰς γωνίαν, ὅπως καὶ τὰ ἤδη διακριτικά, ἀλλὰ ἐστρεμμένα πρὸς τὰ κάτω. Τὴν τροποποίησιν τῶν διακριτικῶν ὅπως εἶναι σήμερον, ἐφήρμοσεν ὁ Ἀρχιφύλαξ Μπάουερ, ὡς μέλος τῆς ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς, ὅστις προσετέθη ἀργότερον εἰς τὸν Μπούμπιερ καὶ Ρίντ. Τὰ κακὰ στόματα ἔλεγον, ὅτι ὁ Μπάουερ προηγουμένως ὡς ἀστυφύλαξ ἦτο ἱπποκόμος τοῦ Σὲρ Χαλιντέϋ καὶ ὅταν προήχθη εἰς Ἀρχιφύλακα ἐστάλη ἐδῶ ὡς ὀργανωτής.

Οἱ Ὑπαστυνόμοι Α΄ καὶ Β΄ τάξεως δὲν εἶχον κανὲν διακριτικὸν μεταξύ των. Διὰ τοῦτο παρεπονέθησαν οἱ Ὑπαστυνόμοι Α΄ κ.κ. Ἀγγελίδης καὶ Ματσούκης καὶ ἐζήτησαν ὅπως διακρίνωνται ἀπὸ τοὺς Ὑπαστυνόμους Β΄. Τότε ἐνεκρίθη ὅπως εἰς τὸ περιβραχιόνιον, ὅπου τὰ διακριτικὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου, προστεθῇ ἕνα λευκὸ σειρῆτι διὰ τοὺς Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως.

Οἱ Ἀστυνόμοι ἐξεπαιδεύθησαν κατὰ τὸ Β΄ ἑξάμηνον τῆς Σχολῆς καὶ προήρχοντο ἐκ τῆς Χωρ/κῆς. Καὶ οἱ μὲν Ἀνθ/ρχοι καὶ Ὑπομοίραρχοι ὠνομάσθησαν Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως, οἱ δὲ Μοίραρχοι ὠνομάσθησαν Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως. Διακριτικὰ ὡρίσθησαν δύο μὲν λευκὰ σειρήτια εἰς τὸ περιβραχιόνιον, ὡς τοῦ Ὑπαστυνόμου, διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ καὶ τρία διὰ τοὺς Ἀστυνόμους Α΄.

***

Κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον ἐλειτούργησεν ἡ Ἀστυνομικὴ Δ/νσις Κερκύρας μὲ Δ/ντὴν τὸν τότε Μοίραρχον κ. Ἰ. Καλυβίτην, Ὑποδιευθυντὴν τὸν Μοίραρχον κ. Καρατζᾶν καὶ Γραμματέα τὸν Ἀνθ/ρχον κ. Ἰωάνν. Παπαδημητρίου. Ἅπαντες ἔφερον στολὴν Ἀξιωματικοῦ τῆς Χωρ/κῆς καὶ τὴν ἀπαραίτητον καὶ ὑποχρεωτικὴν τότε σπάθην.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς παρηκολούθουν τόσον ὁ Ἀρχηγὸς Σὲρ Φρειδερῖκος Χαλίντεϋ, ὅστις καὶ μᾶς προσεφώνησε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων διὰ τοῦ Ὑπασπιστοῦ του, τότε Ἀνθ/ρχου κ. Κορέση, ὅσον καὶ οἱ πρῶτοι ὀργανωταὶ Κουκὰν

καὶ Χίλ. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Κουκάν, Ἀστυνόμος Α΄, ἦτο διὰ τὰ ζητήματα τάξεως καὶ Κανονισμῶν, ὁ δὲ Χὶλ Ἀστυνόμος Β΄ διὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας. Οὗτοι εἶχον προσκληθῆ διὰ τὴν ὀργάνωσιν Ἀστυνομίας Πόλεων ἐξ ἀνδρῶν τῆς Χωρ/κῆς, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918, ἀλλ' ἀπέτυχον κατόπιν ἀντιδράσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωρ/κῆς, ὁπότε ἀπεφασίσθη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὀργάνωσις ἰδιαιτέρου Σώματος διὰ τὰς πόλεις Κέρκυραν, Πάτρας, Πειραιᾶ, Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, μὲ προοπτικὴν ἐπεκτάσεως εἰς τὸν Βόλον καὶ ἄλλας μεγάλας πόλεις. Ὁ Κουκὰν ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Λονδίνου, ὡς ἀστυφύλαξ, ἐπὶ 4 ἔτη, ὡς μᾶς εἶπε, καίτοι εἶχε δίπλωμα Νομικῆς, δι' ἔλλειψιν ὀργανικῆς θέσεως Ὑπαστυνόμου, ὅτε δὲ ἐξεκενώθη θέσις ὠνομάσθη Ὑπαστυνόμος Α΄, εἰς Τμῆμα τάξεως.

Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς εἶχον στερρὰν τὴν ἀπόφασιν νὰ δημιουργήσουν τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκ τῆς Σχολῆς, καθ' ὅσον τὸ φυτώριον ποὺ θὰ ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν Σχολὴν εἶχεν ἀρκετὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἠδύναντο τὸ Β΄ ἐξάμηνον νὰ ὀνομασθοῦν Ἀστυνόμοι καὶ ν' ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων, διότι μεταξὺ τῶν φοιτώτων ὑπῆρχον Εἰρηνοδῖκαι καὶ Δικηγόροι ἐξασκήσαντες τὸ ἐπάγγελμά των, ὡς οἱ Κίννας, Ματσούκης, Ἀγγελίδης, Τσαρουχᾶς, Κιόλας, Σάρρος κλπ.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Κερκύρας κατὰ τὸ Α΄ ἐξάμηνον, προέτεινεν εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Στρᾶτον, ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἀπόσπασιν ἑνὸς Εἰσαγγελέως, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς Δ/ντὴς καὶ ἑνὸς Ἀντεισαγγελέως, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς Ὑποδ/ντής. Οὗτος μετὰ προθυμίας ἠτήσατο τὴν διάθεσιν τούτων ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του τῆς Δικαιοσύνης, πλὴν δι' ἔλλειψιν πλεοναζόντων τοιούτων, ἐματαιώθη ἡ ἀπόσπασις αὕτη.

Τότε ἔλεγε καὶ ἡ σύμβασις μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας μέλη τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐζητήθη ὅπως παραμείνουν ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν, πλὴν οὗτοι ἠρνήθησαν, ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Λονδίνου ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ ἔχουν δικαίωμα προαγωγῆς καὶ ἔτσι ἐχάσαμε τὰ καλλίτερα μέλη τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς, τὰ ὁποῖα διεδέχθησαν οἱ: 1) Μπούμιερ, Ὑπαστυνόμος, διὰ τὰ ζητήματα τάξεως καὶ 2) Ρίντ, Ἀρχιφύλαξ, διὰ τὰ ζητήματα ἀσφαλείας. Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως ἀποσπάσῃ δικαστικοὺς διὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τῆς λειτουργίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Κερκύρᾳ, προσεκλήθησαν ὅπως πλαισιώσουν, ὡς Ἀστυνόμοι, τὸ νέον Σῶμα Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωρ/κῆς, ἀφοῦ πρῶτον ἐκπαιδευθοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Κερκύρας.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἐκπαίδευσίν μας, δὲν ὑπῆρχε Κανονισμός, ἀλλὰ δοκίμιον μόνον τούτου, καὶ ὅλα τὰ μαθήματα ποὺ ἐδιδάχθημεν τὰ ἐγράφαμεν. Ὁ δὲ Κανονισμὸς τροποποιημένος ὑπεγράφη ἀργότερον παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰς Κορδελιὸ Μ. Ἀσίας καὶ ἔφερε ἀριθμὸν 2461.

***

Κατὰ τὴν ἐκπαίδευσίν μας εἰς τὴν Σχολήν, ἐφέραμε τὸν ἱματισμὸν ποὺ εἴχομεν ἐκ τοῦ στρατεύματος καὶ μόνον κατὰ τὰς δύο ἐξόδους τῆς ἑβδομάδος ἐφέραμε τὴν στολὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἤτοι χιτώνιον κλειστόν, περισκελίδα βραχεῖαν μὲ δερματίνας περικνημίδας καὶ πηλίκιον, ὡς τὰ σημερινά. Αἱ περισκελίδες εἶχον δύο θυλάκια καὶ κατὰ τοὺς περιπάτους ἐτοποθετοῦσαν εἰς αὐτὰς ἄλλοι μὲν τὴν μία χεῖρα, ἄλλοι δὲ καὶ τὰς δύο. Ὁ Ἀρχηγὸς Χαλιντέϋ, ἔλαβε τὴν φωτογραφίαν ἑνὸς δοκίμου μὲ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκιά του. Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν ὅμως τὸν ἀποκεφάλισε καὶ εἰς συγκέντρωσιν μᾶς ὑπέδειξε πόσον ἀηδὲς ἦτο τὸ θέαμα.

Ἐπειδὴ ὅμως παρὰ τὰς συστάσεις του τὸ κακὸν ἐσυνεχίζετο, διέταξε καὶ ἔρραψαν καὶ τὰ δύο θυλάκια τῆς περισκελίδος.

Ὁ Ἀρχηγὸς δι' ἐξόδων του ἐπρομηθεύθη ἐκ τῶν φυλακῶν Κερκύρας μπαστουνάκια 0.50 τοῦ μέτρου καὶ ἐδώρησεν εἰς ἕκαστον τῶν δοκίμων ἀνὰ ἕν, ὅπερ ὁ καθεὶς

ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον πρὸς περίπατον ἐκ τῆς Σχολῆς καὶ διὰ νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἁλυσσίδος, περιστρέφων αὐτὴν εἰς τὰ δάκτυλά του.

***

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως, Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν περιφορὰν καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή. Ὁ τελετάρχης ὅμως ἐτοποθέτησε ταύτην εἰς τὴν οὐρὰν τῆς πομπῆς καὶ ὄπισθεν τῶν σχολείων. Μετὰ λοιπὸν τὴν ἐκκίνησιν τῆς περιφορᾶς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ὅταν εἰσήλθομεν εἰς τὴν ὁδὸν Νικ. Θεοτόκη, ὁ ἐπικεφαλῆς δόκιμος Ὑπαστυνόμος Τσαρουχᾶς, διέταξε μεταβολὴν καὶ ἐγκαταλείψαντες τὴν περιφορὰν ἐπεστρέψαμεν κανονικῶς συντεταγμένοι εἰς τὴν Σχολήν. Τὴν ἑπομένην προσῆλθεν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς κ. Σλόμαν ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ Ἁγίου σκηνώματος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἐζήτησε συγγνώμην διὰ τὴν παρεξήγησιν καὶ τὸ ἐπεισόδιον ἐθεωρήθη λῆξαν.

Ὅταν τὸ πρῶτον ἀνελάβομεν τὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως Κερκύρας, τὸ ἔτος 1921, ἡ πόλις εἶχε ὡς δημοτικὸν φωτισμὸν δύο λαμπτῆρας μὲ βενζίνην, τὸν ἕνα ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Νικ. Θεοτόκη καὶ τὸν ἄλλο εἰς τὴν Σπιανάδα (τὴν πλατεῖα δηλαδή).

Μὲ αὐτὸ λοιπὸν τὸν φωτισμὸ ἔπρεπε κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας νὰ ἐπαγρυπνοῦμε διὰ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν κατοίκων. Διὰ ἐφοδιασμὸν μὲ ἀτομικοὺς ἠλεκτρικοὺς φανοὺς κάθε ἀστυνομικοῦ κατὰ τὴν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν οὔτε λόγος νὰ γίνεται, δι' ἔλλειψιν χρημάτων, ἅπαντες γὰρ προηρχόμεθα ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ μετώπου. Μερικοὶ ποὺ ἠμπόρεσαν νὰ προμηθευθοῦν ἠλεκτρικοὺς φανοὺς ἦσαν δακτυλοδεικτούμενοι.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐνέβαλεν εἰς σκέψιν τὴν ὀργανωτικὴν Βρεττανικὴν ἀποστολὴν καὶ ὁ Σὲρ Χαλιντέϋ ἀνέθεσε εἰς τὸν Χατζῆ Μπούμπιερ (ἦτο Χατζῆς γιατὶ πῆγε εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην, ὡς μοῦ εἶπεν ὁ ἴδιος καὶ μάλιστα ἔχαιρε νὰ τὸν ἀποκαλῶ Χατζῆ, ἀφοῦ δὲν εἶχε τὸν τίτλο τοῦ σὲρ) νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ εὕρῃ λύσιν τὴν ὁποίαν νὰ τοῦ εἰσηγηθῇ.

Ξενυχτοῦσε λοιπὸν στὸ γραφεῖο ὁ Μπούμπιερ καὶ κατέληξε εἰς τὴν ἀκόλουθον σοφὴν ἀπόφασίν του, τὴν ὁποίαν ἐνέκρινε καὶ ὁ Χαλιντέϋ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦτο ἡ ἀκόλουθος :

Κατεσκεύασε ἀπὸ λαμαρίνα ἕνα φανάρι τετράγωνον, ποὺ μόνον εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος εἶχε γυαλί, τὸ ὁποῖον ἔκλειε μὲ ἕνα λευκοσιδηροῦν τεμάχιον, ὥστε ὁ φέρων τοῦτο νὰ βλέπῃ ὅταν θέλῃ ἀνασηκώνοντας τὸ ἔλασμα αὐτό. Εἰς τὸ ἄνω μέρος ἦτο μία ὀπὴ διὰ τὸν ἀερισμὸν καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος ἦτο μία πόρπη, γιὰ νὰ στηρίζεται ὅλη αὐτὴ ἡ συσκευὴ πρὸ τοῦ στήθους τοῦ ἀστυφύλακος καὶ ἐπὶ τῆς δερματίνης ζώνης καὶ γιὰ νὰ μὴ λαδώνεται ἡ στολή, ἔβαλαν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ τετραγώνου φανοῦ καὶ τῆς ζώνης ἕνα τεμάχιον δέρματος. Διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς φωτιστικῆς ὕλης ἐχρησιμοποιήθη ἕνα μικρὸ δοχεῖο, πάλιν λευκοσιδηροῦν, μὲ φυτίλι. Καὶ τὴν πρώτην μὲν ἡμέραν μετεχειρίσθη ἔλαιον, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐξέπεμπε ἀρκετὸν φῶς, τὴν ἑπομένην ἔβαλε πετρέλαιον, ποὺ ἀπέδιδε μὲν δυνατώτερον φῶς ἀλλὰ καὶ περισσότερον καπνόν.

Οὕτω ὁ περιπολῶν σκοπὸς μὲ τὸ φανάρι αὐτὸ ἐφαίνετο σὰν νὰ εἶχε πάρει φωτιὰ στὴν κοιλιά του καὶ ὁ καπνὸς τοῦ ἀνθρωπίνου αὐτοῦ πυροτεχνήματος ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στῆθος.

Κατὰ τὴν παράδοσι, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τετραώρου ὑπηρεσίας, τὰ πρόσωπα τῶν ἀστυφυλάκων ἦσαν μαυρισμένα ἀπὸ τοὺς καπνοὺς τῶν φανῶν τούτων, τὰ δὲ κεφάλια ὅσων εἶχον τὸν ἠρωϊσμὸν νὰ κρατήσουν ἀναμμένο τὸ φανάρι τους καθ' ὅλο τὸ τετράωρον ἐγίνοντο κυριολεκτικῶς καζάνι.

Μετὰ τὴ ἀποτυχίαν τῆς ἐφευρέσεως ταύτης τοῦ Χατζῆ Μπούμιερ κατηργήθη μετὰ τετραήμερον ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της καὶ τὰ φανάρια μπῆκαν στὴν ἀποθήκη.

Τὸ Πάσχα τοῦ 1921 εἴμεθα εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν καὶ συντεταγμένοι μετέβημεν εἰς τὸ παλαιὸν φρούριον Κερκύρας, ὅπου θὰ ἐγίνετο ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.

Ἄρχισε ἡ θεία λειτουργία καὶ ἐβασίλευε παντοῦ ἡσυχία. Ὅταν ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος, εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἐξέδραν, ἤρχισε νὰ ψάλλῃ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ἐχάλασεν ὁ κόσμος ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὰ βαρελότα. Ἐνομίζαμεν ὅτι εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὸ μέτωπον καὶ ὅτι ἄρχιζε μάχη. Περιμέναμε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Χωρ/κῆς, ἀλλὰ οὐδεμία τοιαύτη κίνησις ἐξεδηλώθη.

Τὸ ἑπόμενον ἔτος, τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἶχεν ἀναλάβει ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας, καὶ εἶχε τὴν μέριμνα τῆς τάξεως, καθαριότητος καὶ ἀσφαλείας.

Δὲν θὰ λησμονήσω τοὺς κόπους μας, μέχρις ὅτου συνηθίσωμεν τοὺς κατοίκους νὰ τραβοῦν τὰ δοχεῖα μὲ τὰ σκουπίδια καὶ τὰ ἀπορρίμματα τῶν κατοικιῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας των μέχρι διελεύσεως τῶν ὁδοκαθαριστῶν καὶ νὰ μὴ τὰ ρίπτουν εἰς τὰς ὁδούς, ὅπου σωροὶ καθ' ἑκάστην ἐσχηματίζοντο, ὅπου οἱ σκύλοι καὶ οἱ γάτες προέβαινον εἰς τὸ ἀνακάτεμά των καὶ τὰ ὁποῖα ἀνέδιδον δυσοσμίαν ἀφόρητον καὶ παντοειδεῖς ἀναθυμιάσεις. Τὴν πρώτην δὲ θέσιν εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν αὐτὴν κατάστασιν εἶχεν ἡ ἑβραϊκὴ συνοικία καὶ ἡ συνοικία τοῦ Καμπιέλο.

Κατὰ τὸ Μ. Σάββατον, σύμφωνα μὲ παλαιὸ ἔθιμο, κάθε κάτοικος τῆς πόλεως ἔπρεπε νὰ σφάξῃ τὸ ἀρνί του πρὸ τῆς θύρας του καὶ μὲ τὸ αἷμα νὰ κάμῃ ἕνα σταυρὸ στὴν πόρτα. Φαντάζεσθε τώρα τί ἐγένετο στοὺς δρόμους. Τὸ αἷμα ἐγέμιζε τὸ κατάστρωμα τῶν δρόμων, ἡ δὲ κατάστασις παρουσιάζετο ἀπελπιστική. Ἄρχισε τότε ἐντατικὸς ἀγών, πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ ἐθίμου καὶ τῆς ρυπαρότητος ταύτης, οὐδεὶς δὲ τῶν ἀστυνομικῶν ἐθεώρει ἑαυτὸν ἐκτὸς ὑπηρεσίας,ἀλλὰ πάντες ἐτέθημεν ἐθελοντικῶς εἰς ὑπηρεσίαν καὶ αὐθημερὸν τότε ἐπετεύχθη νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ αἵματα ἡ πόλις.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ Μ. Σαββάτου, ὁ Ὑπαστυνόμος τότε ἀείμνηστος Β. Αὐδῆς μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀσφαλείας ἐνήργει ἔρευναν εἰς πάντα εἰσερχόμενον διὰ τῆς γεφύρας εἰς τὸ παλαιὸν φρούριον, πρὸς ἀνακάλυψιν κροτίδων ἢ ὅπλων. Κατεσχέθησαν πολλὰ βαρελότα καὶ οἱ κάτοχοι ἐκρατήθησαν διὰ τὰ περαιτέρω. Ἔτσι κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ εἰσέλθῃ μὲ βαρελότα ἢ ἄλλα ὅπλα. Κατὰ τὴν ὥραν λοιπὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὅταν ὁ ἱερεὺς ἔλεγε τὸ **Χριστὸς Ἀνέστη,** ἐπεκράτησε διὰ πρώτην φορὰν νεκρικὴ σιγή. Ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξέδραν, ἀνησύχησε τότε, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὴν περίεργον ἀπόλυτον σιγὴν ποὺ ἐπεκράτησε διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως. Φυσικὰ ἐντὸς τοῦ πλήθους εἶχον διασπαρῆ πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἵνα συλλάβουν ἀμέσως πάντα ὅστις θὰ ἔκανε χρῆσιν κροτίδων. Ἔστι ἔγινε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ἀνάστασις εἰς Κέρκυραν, χωρὶς ν' ἀκουσθῇ οὔτε εἷς πυροβολισμὸς ἢ κροτίς.

***

Πρῶτος διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἀσφαλείας Κερκύρας ἦτο ὁ Ἀνθ/ρχος τότε Ι. Πολυχρονόπουλος. Εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας ὑπῆρχον 2—3 χοροδιδασκαλεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσήρχοντο διάφορα θήλεα παρδαλῆς διαγωγῆς μὲ τοὺς ἀγαπητικούς των ἀπὸ τὸ Μαντοῦκι, οἱ ὁποῖοι διεκρίνοντο ἀπὸ τὰ μαλλιά των, ποὺ ἦσαν μακρυὰ καὶ ἀνεστραμμένα πρὸς τὰ ἄνω (ἀλαμπαμπῖνες) ἐκ τῶν πλαγίων καὶ ὄπισθεν.

Ὁ Πολυχρονόπουλος γιὰ νὰ τοὺς ἐξευτελίσῃ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐρωμένων των γυναικῶν, διέταξε καὶ προσήχθησαν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας, ὅπου ὁ κουρέας μὲ τὴν ψιλὴν μηχανὴν τοὺς ἔκαμε ἐν χρῷ κεκαρμένους.

Ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ κεφάλι δὲν ξαναπαρουσιάσθησαν εἰς τὰ χοροδιδασκαλεῖα.

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

3.—Τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ.
4.—Τὰ ἀστυνομικὰ σχέδια ἐπιχειρήσεων.
5.—Οἱ κακοποιοὶ τῆς πόλεως.

***

3. Τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ.

Ἡ Σκώτλαντ—Γυὰρδ ἔχει ὀκτὼ κυρίους Κλάδους, (Department), ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ τέσσαρες εἶναι Κλάδοι Ἐπιχειρήσεων ἢ Κυρίως Ἀστυνομικοὶ (Operational), τρεῖς Διοικητικοὶ καὶ ὁ τελευταῖος εἶναι ἡ Διαχείρισις. Κάθε Ἀστυνομικὸς Κλάδος διοικεῖται ὑπὸ ἑνὸς Βοηθοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Α΄. (Assistant Commissioner) ἰσοβάθμου τοῦ Διοικητοῦ (Chief constable) τῶν ἐπαρχιακῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Σκώτλαντ—Γυὰρδ ἐξομοιοῦται πρὸς Ἀστυνομικὸν Δ/ντὴν Α΄. ἢ Βοηθὸν Ἀρχηγοῦ (Assistant Commissioner) ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὅλης Ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς (Commissioner) τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρχαιότερος ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀξιωματικῶν εἰς τὴν Βρεττανίαν.

Ὁ πρῶτος Ἀστυνομικὸς Κλάδος εἶναι γνωστὸς ὡς «Κλάδος Α΄.» ἢ «Διοικητικὸν» (Administrative) ὅπως ὀνομάζεται συνήθως. Εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν ὑπάγεται ἡ «ἐν στολῇ» ἀστυνομικὴ δύναμις, τὸ Γυναικεῖον Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἡ Ἵππος Ἀστυνομία. Εἶναι ὑπεύθυνον διὰ πολυάριθμα ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ὅπως ἔλεγχος δημοσίων συγκεντρώσεων, ἐποπτεία ἐκλογῶν, ἀντιμετώπισις διαδηλώσεων, ἀπεργιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων συναθροίσεων, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν παροχὴν καὶ παρακολούθησιν τῶν ἀδειῶν διὰ τὰς περιπτώσεις ποὺ οἱ Νόμοι προβλέπουν. Ἐπίσης ἀσχολεῖται μὲ ὡρισμένας κατηγορίας ἐγκλημάτων μικροτέρας σοβαρότητος, ὅπως πορνείας, στοιχημάτων καὶ ἀπάτης (προφητείας τύχης κλπ.).

Ἐπὶ πλέον ἀσχολεῖται μὲ διοικητικὰ θέματα, ὅπως πειθαρχίας, προαγωγῶν καὶ κατανομῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ Λονδίνου.

Ὁ «Κλάδος Β΄.» εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὰς μεταφοράς. Ἀσχολεῖται μὲ τὰ γενικώτερα προβλήματα ἀσφαλείας ὁδῶν, μὲ τὴν προανάκρισιν εἰς τὰς σοβαρὰς περιπτώσεις δυστυχημάτων, μὲ τὸν ἔλεγχον τῆς Τροχαίας Κινήσεως, μὲ τὰς μεταφοράς, τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ὑπαίθριον ἐμπόριον (Σ.Μ. διὰ νὰ μὴ ἀποβαίνῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν κυκλοφορίαν). Μεριμνᾷ διὰ τὴν Σχολὴν ἀστυνομικῶν ὁδηγῶν τοῦ Χέντον (Hendon) καὶ ἐλέγχει ὅλα τ' ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας. Τὸ κύριον αὐτῆς ἔργον εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς κυκλοφορίας τοῦ Λονδίνου.

Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν δικογραφιῶν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅταν πρόκειται διὰ σοβαρὰς παραβάσεις νόμων καὶ κανονισμῶν τροχαίας κινήσεως. Τέλος

εἰσηγεῖται καὶ συμβουλεύει τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν διὰ κάθε θέμα σχετιζόμενον μὲ τὴ νομοθεσία «περὶ τροχαίας κινήσεως».

Ὁ «Κλάδος Γ'» ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ὀργάνωσίς του ἀνεπτύχθη λεπτομερῶς εἰς τὸ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ἐπὶ πλέον πρέπει ἐδῶ νὰ τονισθῇ ἡ σπουδαιότης τοῦ Κλάδου αὐτοῦ τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ, ἡ ὁποία ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι περιλαμβάνει τὴν εἰδικὴν Ὁμάδα ἢ Κλάδον (Special Branch), τὴν μοναδικὴν Ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Βρεττανίαν ποὺ μοιάζει μὲ πολιτικὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ εἰδικὴ Ὁμὰς ἔχει δύο κυρίας ἀποστολάς: Νὰ ἐπισημαίνῃ καὶ προλαμβάνῃ, ὅπου εἶναι δυνατόν, ἐγκλήματα στρεφόμενα ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ Μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ἄλλα σημαίνοντα πρόσωπα. Ὄργανα τῆς Ὁμάδος αὐτῆς παρίστανται εἰς κάθε πολιτικὴν συγκέντρωσιν ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ μεταβληθῇ εἰς διαδήλωσιν καὶ ἐπιβλέπει τοὺς λιμένας καὶ ἀεροδρόμια διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἀνεπιθυμήτων ἐπισκεπτῶν τῆς Βρεττανίας. Διεξάγουν εἰδικὰς ἀναζητήσεις δι' ὡρισμένας ὑποθέσεις, ὅπως τῶν διαβατηρίων, πολιτογραφήσεως ὡς καὶ κατοχῆς ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Ἡ δύναμις τῆς Ὁμάδος αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς ὀλίγας ἑκατοντάδας ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δικαίωμα συλλήψεως, ἐρεύνης καὶ ἐξετάσεως καὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς ἰδίους περιορισμούς, ὅπως οἱ ὑπόλοιποι ἀστυνομικοὶ καὶ χωρὶς ὅμως νὰ μοιάζουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον μὲ τὴν Γκεσταπό.

Ὁ τελευταῖος Ἀστυνομικὸς (Operational) Κλάδος, ὁ «Κλάδος Δ'», εὐθυνόμενος κυρίως διὰ τὰς διαβιβάσεις (Σ. Μ. Στρατιωτικὸς ὅρος διὰ τὰς Τηλεπικοινωνίας ἢ συνεννοήσιν γενικῶς), διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ κατάταξιν νέων ὑπαλλήλων. Ὅπως καὶ εἰς τὸν «Κλάδον Α'», εἰς τὸν «Κλάδον Δ'» ἀνατίθενται ὡρισμένα καθήκοντα διοικητικῆς μορφῆς, ὅπως ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως τῆς δυνάμεως, τοῦ ἀναγκαίου ἱματισμοῦ καὶ ἡ συντήρησις τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν κτιρίων. Εἰς τὸν τίτλον «Διαβιβάσεις» ἐμπίπτει ὁ ΘΑΛΑΜΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ (Information Room) εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνονται ὅλα τὰ τηλεφωνήματα τοῦ κοινοῦ, ποὺ ζητοῦν τὴν βοήθειαν τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τῶν ὁποίων κατευθύνονται τὰ ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ τοῦ δυστυχήματος ἢ ἄλλων συμβάντων ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὸ Information Room ἐπίσης τηρεῖ ἐπαφὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου μὲ τὰ περιπολοῦντα ἀστυνομικὰ πλοιάρια εἰς τὸν Τάμεσιν. Ἕνα τμῆμα τοῦ Κλάδου αὐτοῦ ἀσχολεῖται μὲ τὰς νέας ἐξελίξεις εἰς τὰ μέσα διαβιβάσεων καὶ εὑρίσκεται εἰς συνεχῆ συνεργασίαν μὲ τὴν Τηλεγραφικὴν—Τηλεφωνικὴν Ὑπηρεσίαν, μὲ σκοπὸ τὴ βελτίωσι τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων καὶ μέσων.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς τρεῖς διοικητικοὺς Κλάδους εἶναι ἡ Γραμματεία. Αὐτή, ἐκτὸς τῆς παρακολουθήσεως τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ, εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὴ συνεργασία τῆς Ἀστυνομικῆς Συνομοσπονδίας (Police Federation), διὰ τὴν σύνταξιν ἀπαντήσεων εἰς ἐπερωτήσεις ποὺ κατατίθενται εἰς τὴν Βουλήν, διὰ τὰς σχέσεις Ἀστυνομίας μετὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ, διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν στατιστικῶν πινάκων. Διαθέτει περίπου πεντακοσίους πολιτικοὺς (Σ. Μ. διοικητικούς, ὄχι ἀστυνομικούς) ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι διεσπαρμένοι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Κλάδους. Αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Γραμματείας καὶ ἡ ἐνάσκησις αὐτῶν ἀποτελοῦν τὸ «λάδι» τῶν τροχῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομικῆς Μηχανῆς.

Ὁ δεύτερος διοικητικὸς Κλάδος εἶναι ὁ Νομικός, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ εἶναι αὐτονόητος. Εἰς τὸν Κλάδον αὐτὸν ὑπηρετοῦν περίπου 15 δικηγόροι, οἱ ὁποῖοι κατευθύνουν ὅλας τὰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις ποὺ ἀπαιτοῦν νομικὴν βοήθειαν. Ὁ Κλάδος αὐτὸς δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν Κατηγοροῦσαν (ἢ Εἰσαγγελικὴν) Ἀρχήν,

ἡ ὁποία δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ Κατηγοροῦσα Ἀρχή, τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεύς, ἔχει ἀποστολὴν τὴν κίνησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς διὰ τὰς ὑποθέσεις ποὺ ἐπισύρουν ποινὴν θανάτου, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κρίνῃ αὐτὸ ἐπιβεβλημένον, καὶ τὴν αὐτεπάγγελτον παρέμβασιν εἰς σοβαρὰς ὑποθέσεις, ὅπου εἶναι ἀναγκαία. Ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα εἶναι ὑποχρεωμένα ν' ἀναφέρουν εἰς αὐτὴν ὡρισμένας σοβαρὰς παραβάσεις καὶ ὅλας τὰς ὑποθέσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἠσκήθη ποινικὴ ἀγωγὴ δι' οἱονδήποτε λόγον. Δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναφορὰν δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρεται καὶ ἡ Ἀστυνομία νὰ καταφύγῃ εἰς αὐτὴν διὰ συμβουλὴν ἐπὶ πολυπλόκων περιπτώσεων ἢ ἐπὶ θεμάτων ἑρμηνείας τοῦ νόμου. Εἰς τὴν πρᾶξιν, ἡ ἀπόφασις τῆς κινήσεως ἢ ὄχι τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς διὰ τὰ σοβαρώτερα ἐγκλήματα, ἀνήκει εἰς τὴν Κατηγοροῦσαν Ἀρχήν.

Τέλος ὑπάρχει ἡ Διαχείρισις, ἡ ὁποία εἶναι μιὰ ἀνεξάρτητος Ὑπηρεσία, ποὺ ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ ὄχι εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας. Ἡ θέσις του εἶναι ἡ ἴδια καὶ εἰς τὰς Τοπικὰς καὶ εἰς τὰς Κεντρικὰς Ἀρχάς. Διαχειρίζεται τὰ οἰκονομικὰ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐξασφαλίζει τὰς ἀπαραιτήτους δαπάνας διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἔργου, περιλαμβανομένων τῶν μισθῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν χορηγιῶν πρός ὅλας τὰς Ἀρχάς. Ὁλόκληρος ἡ περιουσία τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας ἔχει καταχωρηθῆ «ἐπ' ὀνόματι» τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης. Ἔχει δικαίωμα ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῆ τμήματα (Σ. Μ. οἰκόπεδα ἢ ἐκτάσεις). Ἐνάγει καὶ ἐνάγεται εἰς τὸ δικαστήριον δι' οἰκονομικὰς διαφοράς. Ὅλοι οἱ Διαχειρισταὶ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας μέχρι σήμερα, κατὰ παράδοσιν, εἶναι σκληρο—τράχηλοι (Hard headed), αὐταρχικοὶ καὶ ἀνεξάρτητοι, ποὺ ποτὲ δὲν ἐνέδωσαν σὲ κανένα, ὅσο κι' ἂν ὠργισμένα τοὺς μίλησε. Θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ἀστυνομικοὺς—χωρὶς χαιρεκακία βεβαίως—ὡς «στριμμένοι», ποὺ ποτὲ δὲν τοὺς ἐγκρίνουν τὴν ἀγορὰν ἔστω κι' ἑνὸς ἐπὶ πλέον ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου ἢ ὑλικοῦ ποὺ αὐτοὶ ἔχουν ἀνάγκην.

Ὁ Διαχειριστὴς εἶναι ὁ Ἐπιχειρηματίας τῆς Ἀστυνομίας. Αἱ Τοπικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Λονδίνου ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν τὸ μισὸ τῆς δαπάνης διὰ τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν—τὸ Κράτος τὸ ὑπόλοιπο—χωρὶς νὰ τοὺς «πέφτῃ λόγος» ἢ νὰ ἔχουν δικαίωμα ἐλέγχου τῶν ἀστυνομικῶν δαπανῶν. Κατὰ συνέπειαν ὁ διαχειριστὴς περιφρουρεῖ τὰ συμφέροντα τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν Αὐτοδιοικήσεως. Δὲν εἶναι, βέβαια, ὑπεύθυνος ἔναντι αὐτῶν, ἀλλὰ παρακολουθεῖ τὴν καλὴν χρησιμοποίησιν τῶν χρημάτων ποὺ αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δίδουν. Θεωρεῖται σύμβουλος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀστυνομικὰς δαπάνας τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας καὶ θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὴν διατήρησιν εἰς καλὴν κατάστασιν τῆς ἀστυνομικῆς περιουσίας καὶ τοῦ ὑλικοῦ.

Ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγοῦ (Ὑπαρχηγὸς) τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν μόνον εἰς περίπτωσιν σοβαρῶν συμβάντων, ὅπως γενικῶν ἀπεργιῶν ἢ σοβαρῶν ἐγκλημάτων. Γενικῶς κάθε θέμα ἐπαφίεται εἰς τὸ ὄργανο τῆς σκοπιᾶς .Μιὰ κυκλοφοριακὴ ἀνωμαλία εἰς τὴν πλατεῖα τοῦ Πικαντίλλυ, ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα, ποὺ ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἐκεῖ. Ἂν, ὅμως, ἡ ἀνωμαλία πάρῃ μεγαλυτέραν ἔκτασι καὶ ὑπερβῇ τὴ δυνατότητα τοῦ ἀστυφύλακος, τότε παρεμβαίνει ὁ Ὑπαστυνόμος τῆς ὑπηρεσίας ρυθμίσως Τροχαίας, τῆς Ὑποδιευθύνσεως (Division) αὐτῆς. Μιὰ μεγάλη συμπλοκὴ εἰς τὴν ἀγορὰ τοῦ Κόβεντ—Γκάρντεντ ἢ μιὰ ἐπιδρομὴ εἰς ἕνα οἴκημα τῆς περιοχῆς τοῦ Χάμμερσμίθ, διὰ τὴν σύλληψιν χαρτοπαικτῶν, ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα (Sub—Division), τοῦ ὁποίου ὁ Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἀναφέρει μόνον τὸ συμβὰν καὶ τὰ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν εἰς τοὺς προϊσταμένους του. Ἡ μοναδικὴ καθημερινὴ παρέμβασις τῆς Σκώτλαντ—

Γυὰρδ εἶναι ὁ ἔλεγχος τοῦ Θαλάμου Πληροφοριῶν (Information Room). Γενικῶς οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῆς Σκώτλαντ—Γυὰρδ ἐποπτεύουν μᾶλλον, παρὰ διοικοῦν τοὺς ἄνδρας ποὺ ὑπάγονται εἰς αὐτούς. Ἡ εὐθύνη των συνίσταται εἰς τὸ νὰ παρακολουθοῦν τὴν ὁμαλὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τῆς μηχανῆς, παρὰ εἰς τὸ νὰ ὁδηγοῦν αὐτοπροσώπως αὐτήν.

4. Τὰ ἀστυνομικὰ σχέδια ἐπιχειρήσεων.

Ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγοῦ συντάσσει τ' ἀναγκαιοῦντα ἀστυνομικὰ σχέδια (Σ. Μ. Προμελέτη ὡρισμένης καταστάσεως καὶ διαταγαὶ ἐπιχειρήσεων ἢ ἐνεργειῶν), ὅσο μποροῦν πιὸ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογή των. Ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ὥρα τῶν σπουδαιοτέρων συμβάντων ἀστυνομικοῦ ζωτικοῦ ἐνδιαφέροντος—ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις, ἱπποδρομίαι, ἐναρκτήριοι τῆς Βουλῆς—εἶναι γνωσταὶ συνήθως ἀρκετὰς ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας πρίν.

Ὁ Κλάδος Α'., ποὺ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διάθεσιν (Σ. Μ. διάρθρωσι—Organization) τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς περιπτώσεις ὅπως αὐταί, συντάσσει ἕνα γενικὸ «πλᾶνο» ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ μέτρων, ποὺ θεωρεῖ ἀναγκαῖα (Σ. Μ. ἐδῶ κρίνεται σκόπιμο ν' ἀναφερθῇ ἡ τεραστία σημασία τοῦ Ἀρχείου, οἱ Φάκελλοι τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν τὴν ἀπρόσωπο πεῖρα ποὺ συμπληρώνεται διὰ τῶν σημειώσεων καὶ σχεδίων—πρωτοτύπων τῶν ἁρμοδίων Ἀξιωματικῶν, ποὺ ἐκπονοῦν τὰ σχετικὰ σχέδια ἐπιχειρήσεων). Ἀκολούθως γίνονται συσκέψεις τῶν ἁρμοδίων, ποὺ καθορίζουν τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν καὶ τὸ ποσοστὸ ποὺ κάθε Ὑποδιεύθυνσις μὲ μικροτέρα ζημία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κανονικῆς ὑπηρεσίας, θὰ διαθέσῃ τὰς θέσεις εἰς τὰς ὁποίας ἡ δύναμις θὰ τοποθετηθῇ, τὸν χρόνον προσελεύσεως καὶ τοποθετήσεως αὐτῆς καὶ ἄλλα θέματα. Ὁ Κλάδος Β'. μελετᾷ τὰ προβλήματα Τροχαίας Κινήσεως καὶ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των. Μελετῶνται αἱ ἀλλαγαὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ ὑπολογίζεται ἡ ἀναγκαιοῦσα δύναμις ποὺ πρέπει νὰ ζητηθῇ. Ὁ Κλάδος Γ'. μελετᾷ τὰ προβλήματα τῆς ἁρμοδιότητός του, κανονίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ντέτεκτιβ, ποὺ θὰ διατεθῇ εἰς ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας, καὶ ἐκδίδει τὰς ἀπαραιτήτους διαταγὰς διὰ τὴν ἐπισήμανσιν καὶ παρακολούθησιν τῶν ἀτόμων ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν ζητήματα ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ τοῦτο διότι, ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην, ἡ προστασία τοῦ κοινοῦ ἀπὸ διαφόρους κινδύνους ἐξασφαλίζεται κατὰ τρόπον ἀφανῆ, ἀπὸ ὄργανα ποὺ ἀποτελοῦν μέλη του (τοῦ κοινοῦ), παρὰ ἀπὸ «ἐνόπλους φρουροὺς» ἔξω ἀπ' αὐτό. Ἐὰν εἰς τὴν δημοσίαν συγκέντρωσιν πρόκειται νὰ συμμετάσχουν καὶ τμήματα Στρατοῦ, δίδονται κατάλληλαι ὁδηγίαι νὰ προσέχουν ὅσο εἶναι δυνατὸν τὰς ἀνωμαλίας ποὺ μπορεῖ νὰ προληφθοῦν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργο τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐπισήμου, τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν κάλυψιν τῆς πομπῆς ἢ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ἐπισήμου ἐκ τῶν ὄπισθεν, διότι εἶναι εὐκολώτερον νὰ ξεχυθοῦν πρὸς τὰ μπρὸς παρὰ νὰ στρέψουν πρὸς τὰ πίσω διὰ νὰ ἀποκρούσουν τὸν ἐπιτιθέμενο, (καὶ ὅλοι γενικῶς παραδέχονται ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ δολοφόνου τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Γιουγκοσλαυΐας εἰς τὴν Μασσαλίαν, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ προσωπική του ἀσφάλεια εὑρίσκετο ἐμπρός, ἀντὶ νὰ εἶναι πίσω ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ ὄχημα). Ὁ Κλάδος Δ'. μελετᾷ τὰ προβλήματα διαβιβάσεων (ἐπικοινωνιῶν) καὶ καθορίζει τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν. Τέλος, ὁ Κλάδος Α'. συντονίζει ὅλα τὰ μερικώτερα σχέδια ποὺ καταρτίζονται, ρυθμίζει τὰς ἀναγκαίας συσκέψεις τῶν ἁρμοδίων καὶ τὴν συνεργασίαν των μὲ τοὺς ὀργανωτὰς ποὺ ἔχουν τὸ γενικὸ πρόσταγμα, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχάς, εἰς περίπτωσιν ποὺ συμμετέχουν Στρατιωτικὰ τμήματα. Μόνον, ἀφοῦ γίνουν ὅλαι αὐταὶ αἱ συνεννοήσεις, ἐκδίδονται γραπταὶ ὁδηγίαι διὰ κάθε Ὑπηρεσία ποὺ θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δημοσίας συγκεντρώσεως. Εἰδικαὶ ὁδηγίαι δίδονται πρὸς τὴν Ἔφιππον Ἀστυνομίαν καὶ τοὺς Μοτοσυκλετιστάς.

Τὴν ἡμέρα τῆς συγκεντρώσεως, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ εὑρίσκονται ἐπὶ τόπου καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν. Τὰ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν ἐλέγχονται καὶ ἐπιθεωροῦνται. Κάθε ἀναγκαία ἀλλαγὴ τῆς τελευταίας στιγμῆς διὰ τὴν προσαρμογήν των, εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως νέου παράγοντος, ποὺ παρέλειψε ἢ δὲν ἠδύνατο νὰ προβλέψῃ τὸ σχέδιο, γίνεται μὲ προσοχή. Ἐὰν παρουσιασθῇ καμμιὰ ἀνωμαλία, ἡ Σκώτλαντ—Γυὰρδ εἶναι ἕτοιμη νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως προσθέτου Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως (Τάξεως), ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ περιπολικὰ αὐτοκίνητα καί, εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, διὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ Στρατοῦ.

Τὸ μεγαλύτερο γεγονὸς «τῆς χρονιᾶς» ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία, εἶναι ἡ Ἱπποδρομία τοῦ Ἔπσον Ντάουνς (Epson Downs). Ἐκεῖ μαζεύονται πάνω ἀπὸ 500.000 ἄτομα. Μεταξύ των περιλαμβάνονται μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι τῆς Χώρας αὐτῆς. Σμῆνος ἀπατεώνων, κλεπτῶν καὶ πορτοφολάδων πλημμυρίζουν τὸ Ντάουνς καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δυνάμεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας (ντέτεκτιβ) ἀσχολοῦνται μὲ τὴν παρακολούθησί των. Ἡ αὐξανομένη τότε κυκλοφορία δημιουργεῖ πολύπλοκα προβλήματα, ποὺ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν ἐδοκιμάσθησαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια διάφοροι μέθοδοι, (τελευταίως ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ ἑλικόπτερα μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἕνας ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς τῆς Ὑπηρεσίας Τροχαίας ποὺ παρακολουθεῖ τὴν κυκλοφορίαν, ἀπευθύνει ὁδηγίας πρὸς τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα ποὺ ἐλέγχουν τὰς κυκλοφοριακὰς ἀρτηρίας. Ἔτσι καθορίζεται ἡ κατεύθυνσι τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν ὀχημάτων καὶ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ προληφθῇ ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν καὶ ἡ ἀνωμαλία ποὺ μπορεῖ νὰ προκληθῇ ἀπ' αὐτή). Πρέπει ν' ἀναφερθῇ ἐδῶ, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι ποτὲ δὲν συνέβη σοβαρὰ ἀνωμαλία κατὰ τὴν ἱπποδρομία αὐτή.

5. Οἱ κακοποιοὶ τῆς πόλεως.

Οἱ κλέπται τοῦ Λονδίνου εἶναι τῆς ἰδίας περίπου ποιότητος μὲ τοὺς κλέπτας τῆς ὑπολοίπου Ἀγγλίας, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι εἶναι περισσότεροι καί, ὅπως κάθε ἄλλο ἀστυνομικὸ πρόβλημα, ἡ παρακολούθησις καὶ σύλληψις αὐτῶν συναντᾷ πολλαπλὰς καὶ ἰδιορρύθμους δυσχερείας. Οἱ ντέτεκτιβ καὶ κάθε Διεύθυνσις (Division) ἢ Ἀστυνομ. Τμῆμα (Subdivision) γνωρίζουν, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ὅσο μποροῦν πιὸ καλύτερα τοὺς ἐγκληματίας τῆς περιοχῆς των καὶ ἡ γνῶσις αὐτὴ τοὺς βοηθᾷ νὰ ἔχουν καταπληκτικὰς ἐπιτυχίας. Ἀλλὰ εἶναι πάρα πολὺ εὔκολο εἰς τοὺς κλέπτας νὰ μετακινήσουν τὴν «ἕδρα» των ἀπὸ τὸ ἕνα τμῆμα τῆς πόλεως εἰς τὸ ἄλλο. Ὅταν δηλαδὴ ἀντιληφθοῦν ὅτι οἱ ντέτεκτιβ τῆς Τσέλσεα (Chelsea. Σ. Μ. : συνοικισμὸς τοῦ Λονδίνου) τοὺς «ἔχουν πέσει ἀπὸ κοντὰ» ἀλλάζουν «πεδίον ἐπιχειρήσεων» καὶ πᾶνε εἰς ἄλλην συνοικίαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἂν οἱ ντέτεκτιβ τῆς Τσέλσεα πληροφορηθοῦν τὴ Συνοικία εἰς τὴν ὁποίαν μετέφεραν τὴν ἕδρα τους, τότε εἰδοποιοῦν τὴν Ὑπηρεσίαν Ἀσφαλείας αὐτῆς. Αὐτὸ ὅμως εἶναι σπάνιο, διότι οἱ ἀστυνομικοὶ τὸ μόνο ποὺ θέλουν εἶναι νὰ μὴ δροῦν κακοποιοὶ εἰς τὴν περιοχή των καὶ δὲν ἐνδιαφέρονται καὶ πολὺ ἂν φύγῃ καὶ πάῃ ἀλλοῦ. Εἰς τὴν πολυάσχολη Ἀστυν. Διεύθυνσι ποὺ καλύπτει τὸ δυτικὸ τομέα τῆς πόλεως, κάθε ντέτεκτιβ, ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ τὰς μεταπολεμικὰς στατιστικάς, διεκπεραιώνει περίπου διακοσίας περιπτώσεις τὸ χρόνο. Ὅταν ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ κάθε περίπτωσις ἀπαιτεῖ ἐρεύνας, παραστάσεις εἰς τὸ δικαστήριον καὶ σοβαρὰ γραφικὴ ἐργασία, καταφαίνεται ὅτι ὁ ντέτεκτιβ δὲν ἔχει ἀρκετὸ χρόνο δι' ἐρεύνας ἔξω τῆς περιοχῆς του.

(Συνεχίζεται)

Ἀθάνατες Σελίδες τοῦ 1821

Λένε, πὼς οἱ βοσκοὶ βλέπουν τὶς νύχτες, στὴν ἄγρια Μανιάτικη παραλία, ἕνα χορὸ... ἕναν ἀπόκοσμο, ἕναν ἡρωϊκὸ χορό, ἀπὸ λικνιστικὰ ὁλόασπρα λυγερὰ γυναικεῖα κορμιά, ποὺ κάνουν μὲ τὶς στροφές τους τὴν ψ υ χ ὴ νὰ ἀνασταίνεται,... νὰ μεγαλώνῃ σὰν πύργος...

Οἱ ψαράδες ποὺ ὀργώνουν τὶς νύχτες τὴ θάλασσα τούτης τῆς παραλίας, λένε πὼς βλέπουν τὰ κύματα, ἔξω στὴ στεργιά, ἄγρια, ἀδυσώπητα, ὁρμητικά, νὰ κυλοῦν πρὸς τὴν παραλία ἀπειλητικά, ἀφροστεφανωμένα, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὰ γύρω βουνά...

Ἄλλοτε πάλι τοὺς φαίνονται σὰν ἕνας συρφετὸς ἀπὸ χιονᾶτες ἀέρινες γυναίκιες μορφές.

—«Ἐπάνω τους, Κόφτε τους τὸ λαρύγγι. Πετάχτε τους στὴν θάλασσα. Μᾶς »σκλάβωσαν· δὲν βλέπετε; Χτυπᾶτε. Κάλλιο ν' ἀποθάνουμε λεύτερες .....»

Ἡ κρυστάλλινη ἐτούτη φωνή, σὰν στενόμακρη, ἀστραφτερὴ λεπίδα, μαχαίρωσε τὴ μεσημεριάτικη ἡσυχία, ἔκαμε τὰ τζιτζίκια νὰ σταματήσουν καὶ τὸν τσουχτερὸ ἥλιο τοῦ Ἰουνίου νὰ σκοτεινιάσῃ....

Μιὰ γυναῖκα, ὡς ἐκεῖ πάνω, ὄρθια σ' ἕνα βράχο, μὲ ἔξαλλο ὕφος, μὲ χέρια τεντωμένα πάνω, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἀπόγνωση, μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπὸ τὴ φρίκη καὶ τὴν ἀγωνία—σὰν καταγάλανη φουρτουνιασμένη θάλασσα—μὲ στραπατσαρισμένο τὸ ὁλοκέντητο μαντῆλι της καὶ ἀναμαλλιασμένο τὸ ὑπέροχο κεφάλι, ἔμοιαζε σὰν μιὰ ὁλόλευκη τρομερὴ θεά... σ ὰ ν μ ι ὰ δ ό ξ α, ὅπως θὰ τὴν φανταζόταν ἕνας σπάνιος ζωγράφος, ἔτσι μὲ τὸ ἄγριο μεγαλεῖο της.

***

Τὸ στόμα της ἔδινε συνέχεια τὸ σῆμα τοῦ συναγερμοῦ, ἐνῷ τὰ μάτια τἄχε καρφωμένα, σὰν γιαταγάνια πάνω στοὺς ἐχθρούς...

...Ἀπὸ τὰ γύρω χωράφια οἱ ἐργατιές, ἄφησαν νὰ τοὺς ξεφύγουν τὰ χρυσᾶ στάχυα ἀπὸ τὰ χέρια, τίναξαν οἱ γυναῖκες τοῦτες ψηλὰ τὸ κεφάλι καὶ τὰ μαλλιά

τους ἀνεμίσανε σὰν χιονόλευκες χαῖτες ἀλόγων καὶ τὰ μπράτσα ὑψώθηκαν ἀπειλητικά.

Χωρὶς νὰ διστάσουν οὔτε στιγμή, σὰν χείμαρρος κατηφόρισαν ὅλες· ἄλλες γυναῖκες ὥριμες, ἄλλες γριὲς μὲ ἄσπρα μαλλιά, ἄλλες ἄγουρα κορίτσια ἀκόμη καὶ ἄλλες μὲ παιδὶ στὰ σπλάχνα τους. Ἐνώθηκαν ὅλες μαζὶ καὶ μὲ φωνή, ποὺ ἀντηχεῖ ἀπὸ αἰῶνες τώρα στὰ Ἑλληνικὰ βουνὰ καὶ τὶς θάλασσες, ὅμοια ἀπαράλλαχτη σὰν νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο πάντα στόμα: **«λευτεριὰ ἢ θάνατος»** ὥρμησαν πρὸς τὴν παραλία, ἀκάθεκτες, ἀσυγκράτητες μὲ ὑψωμένα τὰ μπρούτζινα μπράτσα, ὡπλισμένα μὲ τὰ δρεπάνια τους, σὰν τυφώνας, σὰν ἀφρισμένα νερὰ καταρράχτη, ὅλες μαζί, κατάλευκες σὰν τὴν Νίκη, μὲ καταπόρφυρα, σὰν πυρωμένο ἀτσάλι πρόσωπα καὶ κέρινα ἀπ' τὴν ἀγωνία χείλη.

***

Ἰούνιος τοῦ 1825. Ὁ Ἰμβραήμ, ὁ θετὸς γιὸς τοῦ Μωχαμὲτ Ἀλῆ, τοῦ Αἰγυπτίου μονάρχη, μὲ τὸ ἀετίσιο βλέμμα, καὶ τὴν αἱμοχαρῆ ψυχή, ὁ πολιορκητὴς τοῦ Μεσολογγίου, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῆς Μεσογείου, ἐκεῖνος πάνω στὸν ὁποῖον ὁ Σουλτάνος στήριξε ὅλες του τὶς ἐλπίδες γιὰ τὴν καταστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, πάνω στὸ στρατηγικώτατο νοῦ του τοῦ ὁποίου καὶ στὴν ἀτσάλινη θέλησή του εἶχε πολλὰ ἐλπίσει ὁ Σουλτάνος, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν καλλίτερα ὠργανωμένο στρατό, μὲ ὅπλα τέλεια, στὰ ὁποῖα προσαρμόζετο καὶ ξιφολόγχη κατὰ τὸ γαλλικὸ σύστημα, μὲ πειθαρχία, θαυμαστὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, διοικούμενο μὲ ἀξιωματικοὺς ἐκπαιδευμένους ἀπὸ Γάλλους ἐξωμότες, ἐκεῖνος ποὺ διεσκόρπισε τοὺς Ἕλληνες ὁπλαρχηγούς, καὶ κατερήμωσε τὴν Πελοπόννησο, ξεριζώνοντας καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα ἀκόμη, δὲν μποροῦσε νὰ βλέπῃ τὴν Ἑλληνικὴ λευτεριά, νὰ χτυπᾷ μὲ τὴν πύρινη ρομφαία της ἀπὸ τὰ ψηλά, ἀπὸ τὰ ἀπόκρημνα Μανιάτικα βουνά, δὲν μποροῦσε νὰ δεχθῇ ὁ ἐγωϊσμός του τὴν ὕπαρξη τούτης τῆς πραγματικότητας καὶ τῆς ἰδέας.

Πίστεψε πὼς θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν ξεριζώσῃ, νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ξέρουν νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν γιὰ τὴν ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας, νὰ τὴν ξεριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῶν ἀγράμματων χωρικῶν, ποὺ ξέρουν ὅμως καλὰ πὼς τὸ νὰ ζῇ κανείς, χωρὶς Ἰδέα, εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος θάνατος, ὅπως καὶ τὸ νὰ πεθαίνῃ γιὰ μιὰ Ἰδέα εἶναι ἡ ἀσφαλέστερη ζωή...

Σκέφτηκε νὰ χτυπήσῃ ὕπουλα σὰν δολοφόνος, σὰν δειλός, ἄνανδρα, αἰφνιδιαστικὰ τὰ παιδιὰ στῶν ὁποίων τὶς φλέβες κάλπαζε τὸ αἷμα τοῦ Λεωνίδα καὶ ποὺ ἦταν ἕτοιμα νὰρπάξουν καὶ νὰ πνίξουν κάθε ἐπιβουλευόμενο τὴν Πίστη καὶ τὴν Ἐλευθερία τους.

***

Ὁ μεσημεριάτικος ἥλιος στὴν Τσέροβα, μαστιγώνει ἀλύπητα, σὰν τυρανικὸς καβαλάρης τὸ ἄτι του, τὰ κορμιὰ τῶν γυναικῶν ποὺ γρήγορα καὶ χωρὶς τραγούδι, μὲ ἄπληστα μάτια καὶ μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὰ ὑπερήφανα πρόσωπά τους, θερίζουν γρήγορα, λὲς καὶ βρίσκονται σὲ ξένο χωράφι καὶ κλέβουν. Μὰ πῶς νὰ μὴν φοβοῦνται; Πῶς νὰ μὴν φρίττουν στὴ σκέψη πὼς ἀπὸ στιγμή, σὲ στιγμή, θὲ νὰ δοῦν νὰ σαρώνουν, νὰ ἀφανίζουν τὸ χρυσαφὶ χρῶμα τῶν χωραφιῶν τους τεράστιες πύρινες γλῶσσες, βαλμένες ἀπό ἐχθρικὸ χέρι, ρουφῶντας ἔτσι τὸν ἱδρῶτα τόσων κόπων καὶ μόχθων καὶ ἁπλώνοντας ἕνα πένθιμο, ἕνα μουτζουρωμένο, ἕνα μαῦρο πέπλο, τὸ ζοφερὸ σύμβολο τῆς καταστροφῆς, τὸ σύμβολο τῆς δουλείας;

***

Ὁ Ἰμβραὴμ ἐπιχειρῶντας νὰ μπῇ στὴ Μάνη ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Καλαμῶν, χτυπήθηκε ἀλύπητα στὸ Στενὸ τῆς Βέργας, ἀπὸ πέντε χιλιάδες Μανιάτες.

Ντροπιασμένος ὁ Ἰμβραὴμ ἔφυγε, μὰ δὲν τὸ χωροῦσε ὁ νοῦς του. Ἔσφιξε τὴν μουντζουρωμένη γροθιά του, δάγκασε τὰ μελανὰ χείλη του καὶ ἡ προσταγὴ κατέβηκε τσεκουράτη: «Νὰ χτυπηθοῦν ἀπὸ τὴ θάλασσα».

Τὰ κατακκόκινα καλπάκια τῶν ἄπιστων ἔβαψαν τὴν παραλία τῆς Τσέροβας, καὶ τὰ ἀστραφτερὰ χαντζάρια λαμποκόπησαν ἀπειλητικὰ κάτω ἀπ' τὸν τσουχτερὸ ἥλιο... Ἀλλοίμονο!!!... Ἡ σκλαβιὰ ἤρθε μέσα στὰ σπίτια καὶ οἱ ἄνδρες περίμεναν τὸν ἐχθρὸ στὴ Βέργα! Ἀλλοίμονο!!!

Ἆρά γε θὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ σηκώσῃ στὸ ἀριστερὸ χέρι τὸ Μπαϊράκι καὶ στὸ δεξί, τὸ γιαταγάνι;

Θὰ βρεθῇ ἆρά γε κανεὶς νὰ ξαναπῇ τὸ: «Μολὼν Λαβέ;»

Ποιὸς θὰ τολμήσῃ, μπροστὰ σὲ ὅλον ἐτοῦτο τὸν ὄγκο; Οἱ ἄνδρες λείπουν... Τὰ βήματα βαρειά, γρήγορα, ἀνεβαίνουν, ἐνῷ τὸ Μανιάτικο ἀέρα, τὸν ὑπέροχο αὐτὸν πομπὸ ποὺ ἅρπαξε καὶ διάδωσε σ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ σ' ὅλες τὶς γλῶσσες τόσα «Μολὼν Λαβέ», μολύνουν οἱ βρωμεροί, οἱ ἀπαίσιοι, οἱ τρομακτικοὶ ἀλλαλαγμοὶ τῶν μαύρων τοῦ Ἰμβραήμ...

Καὶ ἐκεῖ ποὺ ἡ ἱστορία κάθεται μὲ κομμένη ἀνάσα, μὲ τὸ φτερὸ στὸ ἕνα χέρι καὶ τὸ καλαμάρι στὸ ἄλλο, ἕτοιμη νὰ τὸ χύσῃ καὶ νὰ μουντζουρώσῃ ὅλους τοὺς παπύρους της, καὶ νὰ σβύσῃ ὅλο τὸ παρελθὸν—ἀφοῦ σκλαβώνεται ἡ Ἑλλάδα ἡ μάννα ποὺ τὴ γέννησε!— νὰ μιὰ θάλασσα ἀπὸ κάτασπρες γυναῖκες! Κατηφορίζει, σὰν ἀφρισμένο νερὸ τοῦ καταρράχτη ἀσυγκράτητο· πρόσωπα φλογισμένα, χωρὶς ἀνάσα... χέρια ποὺ κρατοῦν τὰ δρεπάνια... μάτια ἀστραποβόλα... Οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἀλλόφρονες, ἔξαλλες, σὰν ἀφρισμένο κῦμα, ἔρχονται νὰ σαρώσουν τοὺς ἀπίστους. Σὰν ἀμαζόνες συγκρούονται. Οἱ ἐχθροὶ τὰ χάνουν, ἐνῷ κεφάλια κυλοῦν κάτω. Σὰν ἀτσαλένιες λεπίδες διασταυρώνονται οἱ ἀστραφτερὲς ματιές τους, ματιὲς ποὺ ξεσχίζουν, ποὺ κόβουν λαρύγγια. Χτυποῦν τὰ αἱματοβαμμένα δρεπάνια. Μπαταριές, βογγητά, κατάρες, βλαστήμιες... Σώματα γυναικῶν λυγίζουν κατατσακισμένα, χωρὶς φωνή, χωρὶς παράπονο... ξεκοιλιασμένα. Κεφάλια σαρικοφόρα γέρνουν παράλυτα, κάτω ἀπ' τὰ τρομερὰ δρεπάνια, ὑποκύπτουν στὴν ἀπέλπιδα, στὴ φρενήρη ὁρμὴ τῶν γυναικῶν. Ἕνας σάλος, ἕνα πρωτότυπο καὶ τρομερὰ μεγαλειῶδες θέαμα!!! Ἐκεῖνοι χτυποῦν ὀπισθοχωρῶντας πρὸς τὴ θάλασσα, νικημένοι, τσακισμένοι... ἐκεῖνες ὅλο καὶ λιγοστεύουν προσφέροντας τὴ ζωή τους ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος, μὰ δείχνοντας ἔτσι πὼς αὐτὲς ποὺ γεννοῦν ἥρωες, ξέρουν νὰ εἶναι ἀντάξιές τους!

***

Μὰ ἀπ' τὸ βουνό, ξεσχίζουν τώρα τὸ τρομερὸ πανδαιμόνιο, ἰαχὲς καὶ ὁμοβροντίες. Ἀστράφτουν τὰ ξακουσμένα γιαταγάνια τῶν Μανιατῶν. Οἱ κάτασπρες φουσκώνουν στὴν κατηφόρα ἀκάθετες, σὰν τυφώνας, σὰν χείμαρρος. Ἔρχονται οἱ φουστανέλλες ἄνδρες... ἡ Ἑλλὰς σώζεται!!!

***

Ναί! σώθηκε ἡ Ἑλλάδα. Σώθηκε χάρις στὴν ἀδάμαστη ψυχὴ τῶν παιδιῶν της. Χάρις σὲ μιὰ τιτανομαχία σὲ ἕναν ἀκόμα ἡρωϊκὸ ἀγώνα, στὸν ὁποῖον ἡ Ἰδέα τῆς πίστεως στὴν ἐλευθερία, νίκησε τὴν ἀπιστία, τὴν Ὕλη καὶ τὴν ὠμὴ βία...

Τούτη ἡ θανάσιμη πάλη δὲν διαφέρει σὲ ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες, τὶς προηγούμενες μάχες γιὰ τὴν πατρίδα. Εἶναι καὶ τούτη ἕνα ἀστραφτερὸ πετράδι σὰν τὸ Ζάλογγο, σὰν τὸ Μεσολόγγι, σὰν τὴν Ἀλαμάνα, ἀπ' τὸ μωσαϊκὸ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγώνων....

Σώθηκε ἡ Ἑλλάδα. Σώθηκε γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγώνα της γιὰ τὰ πεπρωμένα της, ποὺ εἶναι καὶ πεπρωμένα ὅλου τοῦ κόσμου. Σὰν κυματοθραύστης κατὰ τῆς βαρβαρότητας, κατὰ τῆς ὠμῆς βίας ἐκείνων, ποὺ ἡ ἀπληστία ἔχει μεταβάλει σὲ δημίους, τσακίζοντας μὲ τὰ σιδερένια χέρια τῶν παιδιῶν της κάθε μορφὴ βίας.

Καὶ θὰ προχωρῇ τὸ δρόμο της. Τὸ δρόμο τῆς ἀθανασίας. Θὰ προχωρῇ πάντα, διδάσκοντας τοὺς λαοὺς πῶς πολεμοῦν, πῶς πρέπει νὰ πολεμοῦν γιὰ νὰ μείνουν ἐλεύθεροι!

ΜΠΟΥΡΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ἀστυφύλαξ

Κυνηγώντας τήν εὐτυχία

Ὑπὸ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**, Ὑπαστυνόμου Β'

Νέε. Ὅποιος καὶ νᾶσαι, ὅσο κι ἂν ξέρῃς γράμματα, ὅποια κι ἂν κατέχῃς θέσι, μὴ ξεχνᾶς ποτέ σου ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος. Μὴ λησμονῆς ὅτι στὸν κόσμον αὐτὸ εἶσαι ἕνας διαβάτης, ἕνας ὁδοιπόρος ποὺ κάποια μέρα ἀποκαμωμένος ἀπ' τῆς ζωῆς τὴν πάλη, θὰ λυγίσῃς, θὰ πέσῃς σὲ κάποιο σταυροδρόμι. Θὰ γυρίσῃς ξανὰ ἐκεῖ ἀπ' ὅπου δημιουργήθηκες, θὰ ἐπιστρέψῃς στὴν αἰώνια κατοικία σου. Κάποτε ἡ κρῦα τοῦ τάφου πλάκα, θὰ κλείσῃ γιὰ πάντα τὴν ζωή σου αὐτή, θὰ κρύψῃ τὴν τωρινή σου νεανικὴ σφριγηλότητα, τὶς δόξες καὶ τὶς τιμές σου...

Ὅσο κι' ἂν θελήσῃς ν' ἀποφύγῃς αὐτὴ τὴ μοῖρα, ποτὲ δὲ θὰ τὸ κατορθώσῃς. Μπορεῖ τώρα νᾶσαι ἰσχυρός, βράχος, ὅλο ζωντάνια κι ὄνειρα. Μπορεῖ νᾶσαι τὸ ξέγνοιαστο πουλὶ ποὺ πετάει ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀμέριμνα. Μὴ ξεχνᾶς ὅμως πὼς τὰ χρόνια περνοῦν πολὺ γρήγορα. Κυλοῦν καὶ φεύγουν σὰν τὰ νερὰ τοῦ ρυακιοῦ. Κάποια μέρα τὰ μαλλιά σου θ' ἀσπρίσουν, τὰ γόνατά σου θ' ἀρχίσουν νὰ λυγίζουν, τὰ κάλλη κι ἡ ζωντάνια σου θὰ σ' ἐγκαταλείψουν. Τότε θὰ δῆς στὸν κόσμο αὐτὸ ἀποτραβηγμένος σὲ μιὰν ἐρημικὴ κι ἥσυχη γωνιά, ἀναπολώντας τὰ περασμένα μεγαλεῖα σου. Πόσο εὐτυχισμένο θὰ θεωρῆς τὸν ἑαυτό σου τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἂν τύχῃ νὰ θυμᾶσαι ἀξέχαστες μέρες χαρᾶς κι εὐτυχίας!! Ἐκείνη ἡ ἀναπόλησι τῶν περασμένων θὰ σὲ κάνῃ νὰ χαμογελᾶς, ἀλλὰ καὶ κάποτε νὰ κλαῖς, ὅταν θὰ βλέπῃς τὴ ματαιότητα τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Θὰ ζητᾶς λίγη δύναμι κι ὅμως θᾶσαι ἀνίκανος γιὰ ὅλα. Θὰ νοσταλγῆς παλιές σου δόξες κι ἐπιτυχίες κι ὅμως ὅλα γιὰ σένα θἄχουν σβύσει. Γέρος, μὲ κυρτὴ ἴσως τὴν ράχη, θὰ περιμένῃς ὥρα τὴν ὥρα τὸ θάνατο, σὰν ἀπολύτρωσι...

Κι ὅμως φίλε μου, ὅσο νὰ φθάσῃς στὰ χρόνια ἐκεῖνα, μέχρι νὰ γίνῃς γέρος, ἔχεις πολὺ καιρὸ μπροστά σου. Χρόνια πολλά, μῆνες ἀρκετούς, μέρες ἀμέτρητες. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται ὅλον αὐτὸ τὸν καιρό, νὰ βρῆς τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία, αὐτὴν ποὺ δὲν χάνεται ποτέ. Σὺ μπορεῖς νὰ φτιάξῃς τὴν ζωή σου ἀλλὰ καὶ σὺ μπορεῖς νὰ τὴν καταστρέψῃς.

Τί ζητᾶμε ὅλοι σ' αὐτὸν τὸν κόσμο; Γιατὶ μέρα-νύχτα, μὲ κρῦο, μὲ ζέστη, ἀγωνιζόμαστε; Γιατὶ σπαταλᾶμε τὰ καλλίτερα νεανικά σας χρόνια μέσα στὴ δίνη τῆς ζωῆς; Γιατί; Ξέρομε τάχα τί ζητᾶμε; Μήπως χάνομε τὸν καιρό μας ἄδικα; Μήπως κυνηγᾶμε μιὰ χίμαιρα;

Ρώτησε, φίλε μου, ὁποιονδήποτε ἄνθρωπο. Εἴτε χωριάτης εἶναι, εἴτε ἀστός, ἀγράμματος ἢ γραμματισμένος, πλούσιος ἢ φτωχός. Ὅλοι θὰ σοῦ ποῦν ὅτι ζητοῦν τὴν εὐτυχία. Κι εἶναι ἀλήθεια αὐτό. Ὅλοι μας κάνομε τὸ ἴδιο. Κυνηγᾶμε τὴν εὐτυχία...

Ποιὰ εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ τόσο ξελογιάστρα θεά; Σκέφθηκες ποτέ σου νὰ φιλοσοφήσῃς λίγο πάνω στὴν τόσο ἀπ' ὅλους ἐπιθυμητὴ εὐτυχία; Ἔλα μαζί μου γιὰ λίγο σὲ μιὰ γρήγορη ἐξέτασί της. Ἂς μὴ μπλεχθοῦμε στὰ βαθειὰ μυστήριά της. Ἂς σταθοῦμε κάπου πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα. Τί εἶναι λοιπὸν ἡ εὐτυχία; Εἶναι μιὰ σκιὰ ποὺ τρέχει μπροστά μας καὶ ἡ ὁποία ἀπομακρύνεται ὅσο τὴν πλησιάζουμε. Εἶναι μιὰ ὀπτασία, ἕνα φευγαλέο ὄνειρο. Εἶναι ἕνας φάρος μὲ τρεμουλιαστὸ φῶς σ' ἕναν ἀπέραντο ὠκεανό. Ἕνας φάρος ποὺ κάποτε σβύνει ἐγκαταλείποντας στὰ μανιασμένα κύματα τὰ ποντοπόρα σκάφη. Κι ὅταν ἀκόμη φωτίζῃ, ὅταν φαντάζῃ στὸ ἄπειρο σὰν σπίθα, προσπαθοῦν τὰ καράβια νὰ προσανατολισθοῦν, νὰ βροῦν τὴ σωστὴ πορεία μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς χειμωνιάτικης νύκτας, ὕστερα ἀπ' τὴν κατα-

στροφὴ τῆς πυξίδας, μὴ τυχὸν καὶ πέσουν πάνω σὲ κανένα ξερονήσι. Ὁ καπετάνιος ἀγωνίζεται πάνω στὸ καράβι. Οἱ ναῦτες ἀνεβοκατεβαίνουν στὰ ξάρτια καὶ ἐπιδιορθώνουν τὰ σχισμένα ἀπ' τὸν ἀέρα πανιά. Στὸ τιμόνι παραστέκει θαλασσόλυκος. Στὶς ψυχὲς ὅλων χαράζει μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα. Πιστεύουν πὼς ἀντικρύζοντας στὸ ἀχανὲς τὴ σπίθα τοῦ φάρου καὶ τραβώντας γιὰ κεῖ, θὰ βροῦν τὴν σωτηρία...

Ἀλλὰ τί τραγικὴ εἰρωνεία... Ὅσο πλησιάζουν πρὸς τὸ φάρο, τόσο ἡ φλόγα ἀδυνατίζει, λὲς καὶ ξεμακραίνει αὐτὴ τώρα. Κι ὅμως τὸ πλήρωμα δὲν ἀπογοητεύεται. Κυνηγάει κι αὐτὸ μιὰ μακρυνὴ ἀχτῖδα φωτός, κυνηγάει μιὰ χίμαιρα, γιατὶ σὰν φθάση, κάποτε θάχη σβύση ἢ κι ἂν τὴν προφθάση καὶ τὸν φωτίση γιὰ λίγο, πάλι θὰ σβυστῆ γιατὶ τελείωσαν οἱ δυνάμεις της.

Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐτυχία, φίλε μου. Ἕνα πουλὶ ποὺ πετάει ψηλά, πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας. Ζητᾶμε νὰ τὸ πιάσουμε. Τὸ πλησιάζουμε, μᾶς φεύγει. Τὸ πιάνουμε, κάθεται λίγο κοντά μας καὶ πάλι χάνεται στὰ ὕψη.

Κι ὅμως, νέε, σὺ ποὺ διαβάζεις αὐτὲς τὶς γραμμές, ὑποφέρουμε καὶ θυσιαζόμαστε καὶ ματαιοπονοῦμε ἄδικα τὶς πιὸ πολλὲς φορές, γιατὶ ζητᾶμε τὴν εὐτυχία μακριά. Τὴ ζητᾶμε στὰ αἰθέρια, στὸ ἄπειρο, κι ὅμως αὐτὴ βρίσκεται πολὺ κοντά μας. Τὴν ζητᾶμε στὶς χίμαιρες, στὶς προσωρινὲς ἀπολαύσεις κι ὅμως αὐτὴ βρίσκεται στὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς.

Πετᾶμε σὰν τὴν πεταλούδα γύρω ἀπ' τὶς φωτιὲς καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, καῖμε τὰ φτερά μας. Κι ὅλα αὐτὰ γιατί; Γιατὶ ἡ εὐτυχία δὲν βρίσκεται στὰ ὕψη, ἀλλὰ μέσα σ' αὐτὸ τὸ εἶναι μας. Εἶναι κάτι ποὺ ἐνῶ μποροῦμε τόσο εὔκολα νὰ τὸ ἀποκτήσουμε, τὸ ζητᾶμε πέρα ἀπὸ μᾶς, μέσα στὶς πρόσκαιρες ἀπολαύσεις. Κυνηγᾶμε τὴν εὐτυχία ζητώντας κάθε μέρα τὸ χρῆμα, τὴν ἡδονή, τὴν ἱκανοποίσι τῶν ἀκολάστων παθῶν μας.

Φίλε μου. Θέλεις νὰ γίνης εὐτυχισμένος; Θέλεις νὰ πιάσης τὸ χρυσὸ πουλὶ καὶ νὰ τὸ κρατήσης γιὰ πάντα κοντά σου; Φρόντισε πάνω ἀπ' ὅλα νὰ εἶσαι ἄνθρωπος λογικός, τίμιος, ἠθικός. Κάνε τὴ ζωή σου ἕνα διαρκὲς θέλω, ἕνα διαρκῆ ἀγῶνα κατὰ τοῦ σκότους τῆς ἀνηθικότητος. Γίνε ἀνώτερος πνευματικὰ ἄνθρωπος. Ὅταν τὸ πετύχης αὐτό, νᾶσαι βάβαιος πὼς νίκησες. Θὰ μπορέσης τότε σὰν τὸν Θεῖο Παῦλο νὰ πῆς: «Τὸν δρόμον τετέλευκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Νῦν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιο-» σύνης στέφανος».

Σοῦ τὸ εὔχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ Ν. ΚΟΥΤΡΑ

Ὁ κ. Δημήτριος Ε. Σταθόπουλος, κτηματίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμίδα 11, δι' ἐπιστολῆς του ἐγνώρισεν εἰς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος ὅτι εἰς μνήμην τοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος πεσόντος ἀστυφύλακος Ν. ΚΟΥΤΡΑ, προσέφερεν τὴν 23ην Αὐγούστου 1956, εἰς Ἱπποκράτειον Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν 400 κ. ἑκ. αἵματος, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν τοῦ ἱδρύματος τούτου.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς δι' ἐγγράφου του ηὐχαρίστησεν τοῦτον, διὰ τὴν τοιαύτην ἐκδήλωσιν συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς φρουροὺς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

Ἕνα βῆμα...

Μιὰ ζωή...

Ἕνα ἰδανικό...

Δειλινὸ στὴ Σχολή...

Ὁ ἥλιος γέρνει στὴ δύση του, στέλνοντας τὶς τελευταῖες του ἀκτῖνες στὸ ψηλὸ καμπαναριὸ μιᾶς ἐκκλησιᾶς, καὶ ρίχνοντας μερικὲς ροδόχρυσες πινελιὲς στὰ ἀπέναντι βουνά, τοὺς δίνει μιὰ μουντὴ ἀπόχρωση, κάνοντες ἔτσι τὸ στῆθος σου νὰ φουσκώσῃ ἀπὸ εὐχαρίστηση, γεμίζοντάς το καὶ μὲ τὸ μεθυστικὸ ἄρωμα τῶν δένδρων τῆς Σχολῆς.

Εἶναι ἀλήθεια, ἀνυπέρβλητη ἡ μαγεία τοῦ Ἀττικοῦ δειλινοῦ αὐτὲς τὶς ὧρες. Χαρὰ στοὺς θνητοὺς ποὺ ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωσε προνόμιο, νὰ ζοῦν μέσ' στὴ μαγεμένη αὐτὴ πολιτεία.

Ὑπάρχουν στιγμὲς στὸν ἄνθρωπο ποὺ αἰσθάνεται μιὰ στεναχώρια νὰ τοῦ πλακώνῃ ἀσφυκτικὰ τὸ στῆθος, χωρὶς ἴσως λόγο, χωρὶς αἰτία, καὶ ἄλλοτε νὰ αἰσθάνεται μιὰ τέτοια χαρά, ποὺ θέλει κάτι νὰ κάνῃ, κάτι νὰ πῇ, κάτι ποὺ νὰ ὁλοκληρώνῃ αὐτὲς τὶς εὐχάριστες στιγμὲς ποὺ περνᾶ, καὶ ἴσως, ἀκόμα στὶς στιγμὲς αὐτὲς νὰ ἀφιερώσῃ δυὸ λόγια, δυὸ γραμμές.

Ἴσως αὐτὸ νὰ λέγεται εὐαισθησία, ἴσως, ἂν θέλετε πέστε το ρομαντισμό, πάντως εἶναι κάτι ποὺ δύσκολα ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ προσδιορίσῃ ἀπὸ ποῦ προέρχεται.

Μέσα σ' αὐτή, λοιπόν, τὴν ψυχικὴ εὐχαρίστηση, θέλησα καὶ ἐγὼ κάτι νὰ πῶ, κάτι νὰ γράψω, κάτι νὰ ἀφιερώσω σ' αὐτὴ τὴ στιγμή, καὶ κυρίως γιὰ νὰ μπορέσω νὰ κάνω ἕναν ἀπολογισμὸ μὲ τὸν ἑαυτό μου, γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ πέρασε καὶ ἔφυγε ἀνεκμετάλλευτη, χωρὶς κανένα σκοπὸ καὶ ἀποτέλεσμα, μὲ τὴν ζωὴ ποὺ ἄρχισε νὰ πέρνῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ, τὴ ζωὴ ποὺ τώρα ἔχει ἕνα σκοπό, καὶ ποὺ ἄρχισε κάποιο ὄμορφο πρωϊνὸ τοῦ Μαΐου.

Θυμᾶμαι!!!...

Πᾶνε τρεῖς μῆνες τώρα, ποὺ ἕνα ἀνοιξιάτικο πρωϊνὸ ξεκινήσαμε ὅλοι, ὅσοι βρισκόμαστε τώρα μέσα σ' αὐτὸ τὸ χῶρο, ἀπὸ τὸ χωριό μας, μὲ τὴν εὐχὴ καὶ τὰ δάκρυα τῶν δικῶν μας, τῶν γνωστῶν καὶ φίλων.

Καὶ ἐγώ, ὅπως καὶ σὺ φίλε μου, ξεκινήσαμε μὲ τὴ μεγάλη ἐλπίδα, γιὰ τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ πιστοποιήσουμε αὐτὰ ποὺ ἐμεῖς καὶ οἱ δικοί μας λαχταρούσαμε, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴ ἀφάνεια τῆς ἐπαρχίας, ἀπὸ τὸ λήθαργο ποὺ μᾶς ρίχνει, γιὰ νὰ μπορέσουμε τώρα πλέον νὰ φτιάξουμε κάτι δικό μας.

Καὶ αὐτὸ ἔγινε ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ τοῦ Μαΐου.

Θὰ πλησίαζε μεσημέρι περίπου, ὅταν μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἀνὰ χεῖρας βρεθήκαμε ἔξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πόρτα τῆς Σχολῆς. Ἄλλοι ἔτρεχαν ἄτακτα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ βιασύνη καὶ περιέργεια, νὰ κατατάξουν σὲ κάποια κατηγορία τὸ νέο μας σπιτικό, ποὺ μᾶς ἐδέχετο στὴν ἀνοιχτὴ καὶ στοργική του ἀγκαλιὰ γιὰ ἕξη μῆνες.

Ἐγώ, κάθησα λίγο ἔξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πόρτα πρὶν ἀκόμα κάνω τὸ τελευταῖο μου βῆμα στὴν εἴσοδο αὐτὴ τῆς Σχολῆς, τὸ βῆμα ποὺ ἔνωνε δυὸ διαφορετικοὺς κόσμους.

Ρίχνω μερικὲς γρήγορες καὶ ἐξεταστικὲς ματιὲς γύρω μου, ἡ καρδιά μου χτυπᾶ ἄτακτα· γιὰ πρώτη φορὰ βρέθηκα τόσο κοντὰ στὴ ζωή.

Εἶναι ἀλήθεια, πὼς ἴσως ὑπάρχουν πολλοὶ σὰν καὶ ἐμένα ποὺ φτάσαμε κάπου, κάπως καθυστερημένα, καὶ αὐτὸ εἶναι στὸ παθητικό μας, μὰ τί σημασία ἔχει τώρα πλέον ἀφοῦ ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τρέξουμε γιὰ νὰ προφτάσουμε αὐτὰ ποὺ τόσα χρόνια ἀφήσαμε νὰ μᾶς ξεφύγουν μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας ;

Φέρνω γιὰ λίγο τοὺς δικούς μου στὸ νοῦ μου, πέρνω μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή, καὶ κάνω τὸ μεγάλο βῆμα.

Ὤ!!!! αὐτὸ τὸ βῆμα δὲν πρόκειται νὰ τὸ ξεχάσω ποτέ, ὅσα χρόνια καὶ ἂν περάσουν, γιατὶ ὑπάρχουν γεγονότα στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ὁ φθοροποιὸς χρόνος δὲν μπορεῖ νὰ σβύσῃ.

Μετὰ θυμᾶμαι λίγα πράγματα, ὅλα ἄρχισαν χωρὶς κόπο, μόνο μὲ λίγη καλὴ θέληση, λὲς καὶ ἀόρατα χέρια μᾶς κινοῦσαν σὰν πιόνια ἐδῶ καὶ κεῖ, ἀφοῦ μᾶς τοποθετοῦσαν πάντα ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε σὰν παῖκται ἄριστοι στό εἶδος τους, οἱ βαθμοφόροι μας. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν καὶ ἔχουν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους, χωρὶς ἀμοιβή, νὰ βοηθήσουν τὸ «Ἔθνος μας νὰ τραβήξῃ μπροστά, ρίχνοντας ἐμᾶς — τὰ ἔργα τους — νὰ πλαισιώσουμε τὶς τάξεις του».

Μὴν νομίσετε, ὅτι ἡ ζωή μας στὴ συνέχειά της ἦταν εὔκολη. Ἤθελε κόπους, μόχθους, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, καὶ ἀρκετὴ θέληση.

Ἴσως νὰ βρεθήκαμε μπροστὰ σὲ πράγματα, μέσα στὴ Σχολή, ποὺ μᾶς ἔκαναν στὴν ἀρχὴ νὰ ἀγανακτήσουμε, νὰ ἐπαναστατήσουμε, γιατὶ μᾶς ἔκαναν νὰ δώσουμε κίνηση στὴν ὥρα, στὸ δευτερόλεπτο, ποὺ περνοῦσε, νὰ γεμίσουμε τὴ συνέχεια μὲ ἐνεργητικότητα, καὶ ὄχι νὰ μᾶς βρῇ τὸ βράδυ καμπουριασμένους πάνω ἀπὸ τὸ τάβλι κάποιου καφενείου ἢ μέσα σὲ καμμιὰ ταβέρνα τοῦ χωριοῦ. Ἀλήθεια τὶ ἀντίθεση.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἄργησε νὰ ἔρθῃ. Σιγά, σιγὰ ἡ ἀγανάκτησή μας μετετράπη σὲ εὐχαρίστηση, σὲ ὄρεξη, ἄρχισε νὰ μᾶς τραβᾷ ἡ κάθε, ἔστω καὶ ἀσήμαντη λεπτομέρεια, καὶ ὅσο ὁ καιρὸς περνᾷ τόσο βιαζόμαστε νὰ μάθουμε πιὸ πολλά.

Καὶ σὺ φίλε μου, ποὺ ἴσως στάθηκες δειλὰ στὸ σκαλοπάτι τῆς Σχολῆς ἐκεῖνο τὸ πρωϊνό, ἴσως καὶ σὺ νὰ ἔδωσες μιὰ ξέχωρη σημασία σὲ ἐκεῖνο τὸ πρῶτο βῆμα, ἴσως καὶ σὺ νὰ γέμισες στὴν ἀρχὴ ἐρωτηματικὰ καὶ ἀπορίες, ἀλλὰ νομίζω πὼς τώρα πλέον πλησιάζεις στὸ τέλος αὐτῶν, καὶ ἀσφαλῶς καὶ σύ, ὅπως καὶ ἐγώ, θὰ βιάζεσαι νἄρθῃ ἡ τελευταία μέρα, ποὺ μὲ τὴν κατακαίνουργη καὶ καθαρὴ στολή σου θὰ ἀναλάβῃς τὸ μεγάλο καθῆκον «νὰ διαφυλάξῃς τὴν ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν πολιτῶν», καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ τὸ πετύχῃς ἀπόλυτα, γιὰ νὰ φανῇς ἀντάξιος αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ μηδέν, καὶ δημιούργησαν ἕνα Σῶμα μὲ ὑψηλὰ ἰδανικά, ἀφήνοντας εὐχὴ στοὺς νεωτέρους νὰ συνεχίσουν αὐτοὶ τὴ γεμάτη ἡρωϊσμὸ καὶ κατορθώματα Ἱστορία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Δεῖξε προσήλωση σ' αὐτὰ ποὺ τώρα ἀκοῦς ἀπὸ αὐτὰ τὰ θρανία, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ κουράστηκαν νὰ σοῦ τὰ μεταδώσουν, ἀξιοποίησέ τα μὲ τρόπο ὠφέλιμο, δῶσε στὸν πολίτη νὰ καταλάβῃ τὶ ἀξίζεις ἐσύ, καὶ τὸ Σῶμα τοῦ ὁποίου τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ ὑπηρετεῖς, μάθε του ποιὸς εἶναι ὁ σκοπός σου, τώρα ποὺ σὲ λίγο θὰ βρεθῇς κοντά του, βοήθησε τὸν φτωχὸ καὶ τὸν ἀδύνατο, ὑποστήριξε τὸ βιοπαλαιστή, πιάσε στιβαρὰ τὸ ἄνομο χέρι ποὺ ἀπειλητικὸ σηκώνεται καθημερινῶς, πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν συνανθρώπων σου, καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι κέρδισες τό πιὸ δύσκολο μέρος.

Καὶ ὅταν ὁ φθοροποιὸς χρόνος, φέρει τὸν χειμῶνα στὰ μαλλιά σου—τότε ποὺ θὰ διαβαίνῃς τὶς τελευταῖες καμπὲς τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς σου, ρίξε μιὰ ματιὰ πίσω σου, ἀτένισε ὑπερήφανα τὴ δύση σου, καὶ τότε θὰ δῇς τὸν καθένα μικρὸ καὶ μεγάλο νὰ σοῦ χαμογελᾷ.

Ὁ νοικοκύρης θὰ σὲ εὐχαριστῇ, γιατὶ μέρα καὶ νύχτα ἄκουγε τὸ σταθερὸ καὶ σίγουρο βῆμα σου ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτικό του, ὁ νέος ποὺ κάποτε ἔσωσες κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες ἑνὸς αὐτοκινήτου θὰ σὲ μακαρίζει, τὸ βρέφος ποὺ μάζεψες ἀπὸ κάποιο σκαλοπάτι ἕνα βροχερὸ βράδυ, ἔφηβος τότε, θὰ κλαίῃ γιὰ τὸ χωρισμό σου, καὶ ὁ κάποτε

ΕΚΠΟΜΠΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος ὁμιλεῖ γιὰ τὰ Ἀστυνομικὰ προγράμματα

—Τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, 1-9-1956, στὸ γνωστὸ κέντρο «ΑΛΣΟΣ» τοῦ Παγκρατίου, ὅπου παρουσιάζει τὸ πρόγραμμα ὁ δημοφιλὴς κομφερασιὲ καὶ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης τοῦ τραγουδιοῦ Γιῶργος Πάρης, συνέβη τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικό, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νυκτερινῆς παραστάσεως, στὴν ὁποίαν συμμετεῖχαν ἡ Γεωργία Βασιλειάδου, ἡ Μαριάννα Χατζοπούλου, ὁ Μίμης Κοκκίνης, ὁ Κώστας Κοφινιώτης, τὸ Τρίο Ἀμῖκο, ὁ Σπαρίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι θαυμάσιοι καλλιτέχνες.

Ἐνῶ ὁ Γιῶργος Πάρης παρουσιάζε τὸ πρόγραμμα, ἀπ' τὸ μικρόφωνο, ἀντελήφθη ὑπάλληλο τῆς Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν τῆς Σχολῆς, μὲ πολιτικὴ περιβολή, μεταξὺ τῶν θαμώνων τοῦ κέντρου, ὁπότε διέκοψε τὴν κομφεράνς, καί, ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὸ κοινό, εἶπε :

«...Εἶμαι πολὺ χαρούμενος καὶ συγκινημένος γιατὶ ἀπόψε τιμᾷ τὸ Κέντρον μας καὶ ἕνας ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομικῆς Ἐκπομπῆς, τὸν ὁποῖον θερμὰ εὐχαριστῶ. Φίλοι μου, ἀκοῦτε τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας ; Ἀλήθεια δὲν σᾶς ρώτησα : τὴν ἀκοῦτε ; Ἂν ὄχι, χάνετε. Εἶναι ψυχικὸ λουτρὸ αὐτὴ ἡ ἐκπομπή. Εἶναι ἁπαλὴ καὶ ὄμορφη. Εἶναι ἡ καλλίτερη Ἑλληνικὴ ἐκπομπή. Ἀκοῦστέ την μιὰ φορὰ μονάχα, καὶ θὰ δῆτε ὅτι δὲν θὰ θελήσετε ποτὲ νὰ χάσετε κανένα πρόγραμμα της. Ἐγὼ τὶς παρακολουθῶ ὅλες. Καὶ τὶς θαυμάζω. Καὶ διδάσκουμαι πολλὰ ἀπ' αὐτές. Λοιπόν, ἀκοῦτε ὅλοι τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κάθε τετάρτη στὶς ἑφτάμιση ἡ ὥρα. Ὅλοι, μὰ ὅλοι οἱ φίλοι μου. Θὰ παρακαλοῦσα τὸν ἐκλεκτὸ αὐτὸ συνάδελφό μου καὶ καλὸ φίλο τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ μᾶς τιμᾷ ἀπόψε νὰ ἔρθῃ στὸ μικρόφωνο, νὰ μᾶς πῇ δυὸ λόγια, ἀλλὰ ξέρω ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται· πάντως τὸν εὐχαριστῶ πολύ...»

***

—Ὁ ἴδιος φίλος καλλιτέχνης, πρὶν ἀπὸ 8 μέρες, ἄρχισε στὸ «ΑΛΣΟΣ» τὸ πρόγραμμά του μὲ τὰ ἑξῆς λόγια :

«...Φίλοι μου...φίλοι μου καλοί, εὐγενικοὶ κι' ἀγαπημένοι καλὴ σπέρα σας.

Ἀρχίζω τὸ πρόγραμμά μου μ' αὐτὴν τὴν τόσο θερμὴ καὶ ἐπιτυχημένη φράση, ποὺ τὴ δανείστηκα ἀπὸ μιὰ ἐκπομπὴ ποὺ ἄκουσα πρὸ ὀλίγου...μιὰ ἐκπομπὴ ποὺ δὲν ὑπάρχει, νομίζω, καλλίτερη ἀπ' αὐτὴν καὶ μὲ συγκινεῖ, καὶ μὲ κάνει ἄλλο ἄνθρωπο...

ἐγκληματίας θὰ σ' ἔχῃ παράδειγμα πρὸς μίμιση, γιατὶ ἔφερες σ' αὐτὸν τὴν Ἀνάσταση στὴν πεθαμένη του καρδιά, τὸν ἔσωσες ἀπὸ τὸν ὄλεθρο.

Συνέχισε τὸ δρόμο σου, γιὰ ν' ἀποθέσῃς καὶ σὺ μὲ τὴ σειρά σου φόρο τιμῆς στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος, κοντὰ στοὺς πολλούς, τοὺς ἄξιους, ποὺ σὲ λίγο θὰ κάνῃς παρέα, ἀφήνοντας πίσω σου καὶ σὺ τὸ μεγάλο παράδειγμα σ' αὐτοὺς ποὺ σὲ ἀκολουθοῦν πρὸς μίμησι.

Καὶ ὅταν φτάσῃς στὴν τελευταία στροφή, ρίξε καὶ τὴν τελευταία σου ματιά, ἀτένισε τὸ θεόρατο οἰκοδόμημα, ποὺ οἱ τελευταῖες ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου χρυσώνουν τὴν Σημαία του, σκύψε εὐλαβικὰ τὸ κεφάλι σου, καὶ στεῖλε τὸ στερνό σου χαιρετισμό, φέρνοντας στὸ νοῦ σου κάποιο βῆμα, τὸ βῆμα ποὺ σοῦ ἄνοιξε διάπλατα τὴν πόρτα τῆς δημιουργίας καὶ σὲ ἔκανε ἔπειτα νὰ ὁδηγήσῃς σταθερὰ τὰ ὑπόλοιπα βήματά σου μὲ σιγουριὰ στὸ πλακόστρωτο τοῦ δρόμου τῆς ὑπόλοιπης ζωῆς σου, τὸ βῆμα ποὺ εἶναι ἄμεσα συνυφασμένο μὲ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, γιατὶ ξεκίνησε ἀπὸ τὰ κατάλευκα σκαλοπάτια τῆς Σχολῆς του, κάποιο ἀνοιξιάτικο πρωϊνό, ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες.

Λάγιος Στυλιανὸς
Δόκ. Ἀστυφύλαξ

εἶναι ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ μεταδίδεται κάθε τετάρτη ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων...».

***

—Ἐπίσης ἡ γνωστή, κι' ἀγαπημένη τοῦ κοινοῦ τραγουδίστρια, δὶς Λέλα Κατσαροῦ, ἔλεγε σὲ συγκεντρωμένους καλλιτέχνες, τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης, 23-8-56, μέσα στὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὅπου ὑπηρετεῖ καὶ ὡς ὑπάλληλος :

«...Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι καταπληκτική. Πολλὲς φορὲς ἔκλαψα ἀκούγοντας τὰ ὄμορφα κείμενά της. Δὲν ἔχω ἀκούσει μέχρι σήμερα ὡραιότερη ἐκπομπή. Ὅποιος δὲν τὴν ἀκούει, χάνει...».

***

—Ὁ ἐξαιρετικὸς καλλιτέχνης κ. Π ι έ ρ ο Λ ο β ά τ η, ποὺ γνωρίζει μεγάλη ἐπιτυχία κάθε βράδυ στὸ «Chez—Lapin» τοῦ Πειραιῶς, τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 3-9-56, ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Ὑπηρεσία Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς καὶ παρεκάλεσε νὰ ὑποβληθοῦν στὸ Διευθυντή της κ. Νικόλαο Ἀρχιμανδρίτη, τὰ συγχαρητήριά του γιὰ τὴν «μοναδικὴ ἐπιτυχία τῶν ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ τὶς ὁποῖες μιλάει ὅλη ἡ Ἀθήνα».

***

—Ὁ ὑπέροχος καλλιτέχνης κύριος Γ ι ῶ ρ γ ο ς Κ α ρ α ν ι κ ό λ α ς, μόλις ἐπέστρεψε ἀπὸ καλλιτεχνικὴ τουρνέ, τὴν περασμένη βδομάδα, συνήντησε εἰδικῶς ὑπάλληλον τῶν Ἀστυνομικῶν Ἐκπομπῶν, καὶ τοῦ ἐτόνισε ὅτι «ὅπου πῆγε βρῆκε θαυμαστὰς τῆς Ἀστυνομικῆς Ἐκπομπῆς, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ὁ ἴδιος ἀνελλιπῶς μὲ τὴν οἰκογένειάν του, προσφερθεὶς μάλιστα νὰ συμμετάσχῃ τακτικὰ στὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα...

***

Τέλος ὑπογραμμίζομεν ἰδιαιτέρως τὶς ἐνθουσιώδεις κρίσεις καὶ τὰ κολακευτικὰ σχόλια, γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ δημοφιλοῦς πρωταγωνιστοῦ τοῦ μουσικοῦ μας Θεάτρου Κ ώ σ τ α Χ α τ ζ η χ ρ ή σ τ ο υ, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ στοὺς φίλους του νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία «ἔχει σημειώσει ἀλματώδη ἄνοδο μέσα στὸ ραδιόφωνο»—ὅπως χαρακτηριστικὰ τονίζει—καὶ ἡ ὁποία «πρέπει ν' ἀκούγεται ἀπὸ κάθε Ἑλληνικὴ οἰκογένεια...»

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τοὺς καλοὺς—καλοὺς κι' ἀγαπημένους μας φίλους, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, προσφέρουν πολύτιμη βοήθεια στὶς καλλιτεχνικὲς προσπάθειες τοῦ Διευθυντοῦ μας, καὶ τοὺς διαβεβαιοῦμεν ὅτι μέσα στὴν καρδιά μας κατέχουν μία ζηλευτὴ θέση...

Σ. Πηλὸς

Ο. Φ. Α.

—Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ— —ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΚΛΗΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ...—

Ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

—Μᾶς εἶχε δοθῆ, νομίζουμε, καὶ ἄλλοτε ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς μιλήσουμε γιὰ τὸν Ο.Φ.Α., τὸν λαμπρὸ δηλαδὴ Ὅμιλο τῶν Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Καὶ οἱ ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ ξέρουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν δράση, τὴν πλούσια καὶ κοινωνικὴ δράση τῶν εὐγενικῶν κυριῶν ποὺ τὸν ἀποτελοῦν.

Σήμερα λοιπὸν ἐπιθυμοῦμε νὰ ὁλοκληρώσουμε τὴν ἔρευνά μας γύρω ἀπὸ τοὺς καλοὺς αὐτοὺς φίλους μας, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐξυπηρετοῦμε τὴν Ἀστυνομία, γιὰ χάρη τῆς ὁποίας δέκα ὁλόκληρα χρόνια ὁ Ο.Φ.Α. ἀγωνίζεται τὸν καλὸν ἀγῶνα...

Ἕνας σοφὸς τοῦ περασμένου αἰῶνα ἔγραψε κάποτε: «...τὸ νὰ ἀδιαφορῇς γιὰ τὴν καλωσύνη εἶναι τὸ ἴδιο ἐγκληματικὸ ὅσο καὶ τὸ νὰ ἐπαινῇς τὴν κακία...». Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ποὺ, σὰν μοναδικό του σκοπό, ἔχει τάξει νὰ ἐνισχύῃ τὶς μεγάλες προοδευτικὲς προσπάθειες ὅλων ἐκείνων, ποὺ ἀθόρυβα καὶ ἀποτελεσματικά, προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὴν Κοινωνία, καὶ ποὺ παντοῦ καὶ πάντα ὑπηρέτησε τὴν ἀλήθεια, γυμνῆ τὴν ἀλήθεια. Καὶ μονάχα αὐτήν.

Γιατὶ τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», δὲν εἶναι μονάχα ἡ θεωρητικὴ ἄποψις τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὶς ἐπιστημονικὲς καὶ ἐπαγγελματικὲς μελέτες ποὺ προετοιμάζουν τὸ ἔδαφος γιὰ μιὰ συνεχῆ ἄνοδο τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Εἶναι πρωτίστως καὶ πρὸ παντὸς μιὰ μαχητικὴ μονάδα, ἕνας στρατιώτης τῆς Ἀστυνομικῆς ἰδέας, ποὺ, στὴ μέση τῆς ζωῆς, μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, δίνει τὴ σκληρὴ μάχη γιὰ χάρη τῆς Ἀστυνομικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ μεγαλείου της.

Δὲν πιστεύω νὰ μὴν συμφωνῆτε ὅλοι σ' αὐτό!!!...

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» δὲν εἶναι ἕνα γραφεῖο, λίγοι ὑπάλληλοι καὶ μερικὰ ἄρθρα...Εἶναι ἕνας νευρώδης πολεμιστὴς ποὺ τὸν συναντᾶμε νὰ κινῆται ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, πότε στὴ Θεσσαλονίκη, πότε στὴ Ρόδο, πότε στὴν Πελοπόννησο, πότε στὸν Πειραιᾶ, κι' ἴσως καὶ κάποτε στὸ ἐξωτερικὸ νὰ στρατολογῆ φίλους τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ ξεριζώνῃ πάθη καὶ προκαταλήψεις....

Ἀκούραστος καὶ τολμηρός, σεμνὸς καὶ μαχητικὸς ὁ Δ/ντής τους ὁ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης, ἔδωσε τὸ παρὸν παντοῦ, ὅπου ἐνόμισε ὅτι μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα—πολὺ ἐλάχιστες «ἐλεύθερες» ὧρες ἔχει...Γιατὶ τὶς πιὸ πολλὲς θὰ τὸν συναντήσετε ν' ἀγωνίζεται...

Τρέχει ἐδῶ κι' ἐκεῖ, δίχως νὰ σταματᾷ ποτέ. Καὶ προσθέτει φίλους τῆς Ἀστυνομίας, φλογεροὺς καὶ ἐνθουσιώδεις, ποὺ στέκουν ὑπέρμαχοι καὶ βοηθοί της ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ...

Καὶ τὶς πιὸ «ἀκατάλληλες» ὧρες θὰ συναντήσετε στὸ σπίτι του συντάκτες τοῦ περιοδικοῦ ἢ ὑπαλλήλους τῆς ἀστυνομικῆς ἐκπομπῆς, νὰ τοὺς κατευθύνῃ, νὰ τοὺς δίνῃ ὁδηγίες, νὰ διορθώνῃ τὰ κείμενά τους, νὰ τοὺς διδάσκῃ καὶ νὰ τοὺς μεταδίδῃ πίστη καὶ φλόγα ἀγωνιστική...

—Πιστεύει λοιπὸν ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ὅτι ἡ Ἀστυνομία δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθῆ στὶς ἀνάγκες τοῦ δύσκολου ἔργου της, χωρὶς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν βοήθεια τῶν πολιτῶν...Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύνθυνση τὰ ἔδωσε ὅλα...

...—Πάνω σ' αὐτὴ τὴν θεμελιώδη πίστη του στηρίχτηκαν καὶ οἱ ἑπόμενες γραμμές, αὐτῆς τῆς σύντομης ἔρευνας, γύρω ἀπὸ τὴν δράση καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν.

***

'Αλλὰ ἂς ἐξετάσουμε τὸ ζήτημα ἀπ' τὴν ἀρχή...Καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ βρίσκεται στὸ 1945, τὸ κακοκαῖρι ὑποθέτω...

"Οσοι ζήσατε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ θὰ θυμᾶσθε ἀσφαλῶς σὲ ποιὰ τραγικὴ θέση εὑρίσκετο ἡ 'Αστυνομία, μετὰ τὴν κατοχὴ καὶ τὸ κίνημα...

Μ' ἕνα μισθὸ πείνας...μ' ἐξαντλημένους τοὺς ὀργανισμούς τους ἀπ' τὶς στερήσεις...μὲ ἄρρωστα καὶ ἀναιμικὰ τὰ παιδιά τους...βγῆκαν στοὺς δρόμους τότε οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων γιὰ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους πρὸς τὸν 'Ελληνικὸ λαό....

Μαῦρα ἐκεῖνα τὰ χρόνια καὶ δυστυχισμένα γιὰ τὴν 'Αστυνομία...Κι' ἀπέναντι τόσες προκαταλήψεις, καὶ συκοφαντίες, καὶ κακοήθεια...

Μὰ ποιὸς τὸ πρόσεχε αὐτό ; Καθένας τότε κύτταζε πῶς νὰ ξαναφτειάξῃ τὴ ζωή του ἀπ' τὴν ἀρχή, πάνω στὰ ἐρείπια ποὺ μᾶς εἶχεν ἀφήσει φεύγοντας ὁ πόλεμος καὶ ἡ προδοτικὴ ἐπανάστασις...

"Επαρσις Σημαίας στὴν Παιδικὴ Στέγη Ο.Φ.Α. 'Εκάλης.

Τότε ἱδρύθηκεν ὁ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν.

'Αντιγράφουμε ἀπὸ ἐπίσημη ἔκθεση τὴν πάρα κάτω χαρακτηριστικὴ περικοπή :

«...Τὸν 'Ιούλιο τοῦ »1945, ὁπότε αἱ ἐλλείψεις »τροφίμων καὶ ρουχισμοῦ »ἦσαν ἀκόμη πολὺ αἰσθη»ταί, ὁμὰς Κυριῶν τῆς 'Α»θηναϊκῆς Κοινωνίας, ἀνα»γνωρίζουσαι τὰς θυσίας »εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλον»ται οἱ 'Αστυνομικοὶ πάν»τοτε καὶ ἀκόμη περισσότερον κατὰ τὰ ἔτη τῆς κατοχῆς καί, ἀντιλαμβανόμεναι τὴν »οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν εἶχον περιέλθει πολλαὶ οἰκογένειαι ἐξ αὐτῶν, μαστιζόμε»ναι ἀπὸ ἔνδειαν, φυματίωσιν καὶ ἀδενοπάθειαν, λόγῳ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ τῶν »προστατῶν των, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὴν δυστυχίαν των, ἱδρύουσα »τὸν «"Ομιλον Φίλων 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν», τοῦ ὁποίου σποπὸς εἶναι ἡ προσπά»θεια παροχῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς βοηθείας τόσον πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς 'Αστυνο»μίας, ὅσον καὶ πρὸς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά των. »Κατ' ἀρχὰς ἡ ἐργασία ἦτο σιωπηρά. 'Ως Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «"Ο»μιλος Φίλων 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν» ἀνεγνωρίσθη τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δε»κεμβρίου τοῦ 1945, ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν...».

—'Η ἔκθεση αὐτὴ μιλάει μόνη της γιὰ τὰ αἰσθήματα, τὴν καλωσύνη καὶ τὴν 'Αγάπη πρὸς τὶς ἀστυνομικὲς οἰκογένειες τῶν ἐκλεκτῶν κυριῶν, ποὺ ἦρθαν κοντὰ μας ἐκεῖνα τὰ ζοφερὰ χρόνια σὰν ἄγγελοι παρηγοριᾶς καὶ βοηθείας...

Ναί !!! "Αν ὅλοι μᾶς εἶχαν ξεχάσει, μέσα στὴν σύγχυση ποὺ ἐπικρατοῦσε τότε, οἱ χριστιανικὲς καρδιὲς τῶν Κυριῶν μᾶς εἶχαν χαρίσει ὁλόκληρη τὴν ἀγάπη τους...Αὐτὸ καὶ μόνο φτάνει γιὰ νὰ στεκώμαστε προσοχή, ὅλοι ὅσοι ἀνήκουμε στὸ

'Αστυνομικὸ Σῶμα, ὅταν ἀκοῦμε νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸν Ο.Φ.Α., τὸν "Ομιλο αὐτὸ ποὺ στάθηκε κοντά μας σὲ κάθε δύσκολη στιγμή μας καὶ τὰ ἔδωσε ὅλα γιὰ μᾶς καὶ τὰ παιδιά μας...

'Αλλὰ δὲν εἶναι μονάχα αὐτό...

Αὐτὸ εἶναι ἁπλῶς ἡ ἀρχή... ἀρχὴ μιᾶς ὁλοφώτεινης ζωντανῆς ἱστορίας ποὺ συνεχίζεται σήμερα ὁλόλαμπρη καὶ πανέμορφη, μέσα στὶς πιὸ εὐοίωνες συνθῆκες...

"Οταν λοιπὸν τὸν Δεκέμβριο ὁ Ο.Φ.Α. ἀναγνωρίστηκε ἀπ' τὸ Πρωτοδικεῖο, ἐπεδόθη ἀμέσως στὸ ἔργο γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀστυνομικῶν, μὲ ζῆλο, μὲ ὄρεξη, μὲ πίστη, μὲ καλωσύνη, μὲ κατανόηση...

"Ηταν τότε γιορτὲς...Χριστούγεννα...'Ο κόσμος πηνηγύριζε στὴν ἐλεύθερη πιὰ πατρίδα, ἐνῷ οἱ ἀστυνομικοὶ στοὺς δρόμους, συνέχιζαν τὸ ἔργο τους, γιὰ τὴ διαφύλαξη τῶν ἀγαθῶν τῶν πολιτῶν, πιστοὶ προασπισταὶ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τους...Χριστούγεννα !!!

Μὰ πρὶν καλὰ-καλὰ φέξῃ, πρὶν ἀκόμα χτυπήσουν χαρμόσυνα τὰ σήμαντρα τῶν Ναῶν, οἱ κυρίες αὐτὲς ξεχύθηκαν στοὺς δρόμους, μὲ ἕνα σωρὸ δέματα ὑπὸ μάλης, καὶ τράβηξαν νὰ ἐπισκεφτοῦν τὰ φτωχόσπιτα τῶν ἀστυνομικῶν, γιὰ νὰ τοὺς φέρουν τὸ χαμόγελο καὶ τὴν εὐτυχία...

Καὶ μοίρασαν...Καὶ μοίραζαν ὅλη τὴν ἡμέρα χίλια δῶρα, ποὺ κατώρθωσαν νὰ μαζέψουν δεξιὰ κι' ἀριστερά, πουλόβερ, ὑφάσματα, μάλλινα καὶ βαμβακερά, ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ φορέματα, πουκάμισα, κάλτσες, παιδικὰ παπούτσια, κουβέρτες, σαπούνι, τετράδια, σοκολάτες, παιχνίδια...

"Αν κάνουμε ἕνα πρόχειρο ἀπολογισμὸ τῆς βοηθείας ποὺ παρεσχέθη στὶς ἀστυνομικὲς οἰκογένειες, μονάχα ἐκείνη τὴν ἡμέρα, θὰ ἀπορήσουμε καὶ θὰ συγκινηθοῦμε...Κι' ἴσως, μὲ δακρυσμένα μάτια νὰ γονατίσουμε μπροστὰ σὲ κάποιο Εἰκόνισμα...γιὰ νὰ παρακαλέσουμε θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ ἀνταποδώσῃ τὸ καλὸ ποὺ μᾶς ἔκαναν οἱ γλυκειὲς αὐτὲς ἡρωΐδες τοῦ καθήκοντος, σὲ μιὰ στιγμὴ δύσκολη γιὰ μᾶς καὶ τὰ παιδιά μας...

Αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα δειλὰ βήματα τῶν Κυριῶν τοῦ Ο.Φ.Α... Κι' ὕστερα τὰ βήματα αὐτὰ ἔγιναν πιὸ γρήγορα...τὸ πεδίον δράσεώς τους αὐξήθηκε...ἡ ἀγάπη τους ὁλοένα καὶ μεγάλωνε...ὥσπου ἔφτασε στὸ σημερινὸ ζηλευτὸ σημεῖο...

'Ο Ο.Φ.Α. ἐξυπηρέτησε τοὺς πάσχοντας ἀστυνομικοὺς ἀθόρυβα, ἀνώνυμα, ἀλλὰ ἀποτελεσματικά...

Μέχρι ποῦ ἔφτασε ὁ κύκλος τῆς δράσεώς του μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανένας, ἂν ἀναφερθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνήργησε καὶ ἐπέτυχε τόσες φορὲς νὰ σταλοῦν δέματα στὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ ἀκόμα...

'Η 'Επιτροπὴ 'Ιατρικῆς περιθάλψεως τοῦ Ο.Φ.Α. ἐπέτυχε μεγάλην δωρεὰν φαρμάκων γιὰ τὸ φαρμακεῖο του, προσφέρει δωρεὰν ἰατρικὲς ἐξετάσεις, ἀναλύσεις, ἀκτινοσκοπήσεις, ἀκτινογραφίες, διαθερμίες, φάρμακα, διάφορες θεραπεῖες, νοσηλεία σὲ νοσοκομεῖα, ἐγχειρήσεις, ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα, ζῶνες ὑγείας, γυαλιά, πενικιλλῖνες, στρεπτομυκῖνες, τροφὲς διαίτης, δωρεάν χρηματικὰ βοηθήματα, ναῦλα σὲ γονεῖς ἀστυνομικῶν ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ στείλουν τὰ παιδιά τους στὴν ἐπαρχία γιὰ παραθερισμό, ὑποτροφίες σὲ παιδιὰ ἀστυνομικῶν, βιβλία, τετράδια, σχολικὴ ὕλη, βρεφοκομικὰ δέματα στὰ νεογέννητα, δωρεὰν Δικηγόρους σὲ ἀστυνομικοὺς γιὰ ἀστικὲς ὑποθέσεις, καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναφερθοῦν στὴν περιληπτική μας ἐτούτη ἔρευνα...

Νὰ γιατὶ ὁ Ο.Φ.Α. κατακλύζεται κυριολεκτικὰ ἀπὸ χιλιάδες γράμματα εὐγνωμοσύνης ἀπὸ ἀστυνομικὲς οἰκογένειες, ποὺ βρῆκαν στὰ πρόσωπα τῶν Κυριῶν αὐτῶν τὸν Μεγάλο προστάτη τῶν σπιτιῶν τους. Καὶ μήπως ὁ Ο.Φ.Α. δὲν βοήθησε χρηματικῶς καὶ τὸ 'Αστυνομικὸν Νοσοκομεῖο καὶ τοῦ ἐδώρησε τὴν δαπάνη ἐγκαταστάσεως ὠτορινολαρυγγολογικοῦ τμήματος, ἔπιπλα, ἐργαλεῖα, ἐπισκευὴν

τῆς ἠλεκτρικῆς του ἐγκαταστάσεως καὶ συμπλήρωση τοῦ μικροβιολογικοῦ του ἐργαστηρίου ;

Μήπως δὲν τοῦ ἐδώρισε ἔπιπλα, ἐργαλεῖα, μπλοῦζες τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐμισθοδότησε;

Ὁ Ο.Φ.Α. ἐργάζεται ἀδιάκοπα γιὰ τὴν Ἀστυνομία...βοηθεῖ...βοηθεῖ παντοῦ καὶ πάντα...

Ἀναγνωρίζουσα τὶς ὑπηρεσίες του ἡ Α. Μ. ἡ λατρευτή Βασίλισσά μας, ἐδέχθη καὶ ἔθεσε τὸν Ο.Φ.Α. ὑπὸ τὴν ὑψηλή Της προστασία...

Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ πρέπει ὅλοι νὰ τὸ προσέξουμε, γιατὶ ἀποδεικνύει ποιὸ πολύτιμο ἔργο ἐπιτελεῖ ὁ μικρὸς αὐτὸς ὅμιλος τοῦ Ο.Φ.Α. μέσα σὲ τόσες μάλιστα ἀντιξοότητες, δεδομένου ὅτι οἱ πόροι του εἶναι περιωρισμένοι...

Γιατὶ οἱ πόροι του εἶναι : συνδρομὲς τῶν μελῶν, μηνιαῖες εἰσφορές, δωρεὲς καὶ εἰσπράξεις ἑορτῶν καὶ παραστάσεων.

Ἐδῶ θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ ἀνοίξουμε μιὰ παρένθεση : Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴν Ἀστυνομία, ὅσοι ἀναγνωρίζετε τὶς ὑπηρεσίες της, ἐνισχῦστε τὸν Ο.Φ.Α., ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ ἀξιοποιήσῃ μιὰ μέρα ὅλες τὶς εὐγενικές του φιλοδοξίες. Εἶναι ἡ πιὸ θετικὴ βοήθεια ποὺ μπορεῖτε νὰ μᾶς προσφέρετε.

Καὶ τὸν ἀγαποῦν τὸν Ο.Φ.Α..... καὶ τὸν ἐνισχύουν...ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ χιλιάδες κόσμου στέκουν παρὰ τὸ πλευρό του...

Αὐτὸ ἀποδείχτηκε τρανὰ ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσε ἡ ἐφετεινὴ κλήρωση τοῦ Λαχείου του...

Κορίτσια τῆς Παιδικῆς Στέγης Ο.Φ.Α. Ἐκάλης σύρουν τὸ χορὸ κατὰ τὴ διάρκεια ψυχαγωγικοῦ ἀπογεύματος.

***

Ἡ Κλήρωση αὐτὴ ἔγινε τὴν Κυριακή, 9 Σεπτεμβρίου, στὴν Λέσχη του, Κολοκοτρώνη 47.

Εἶναι μιὰ λέσχη ὑπερμοντέρνα, καθαρή, ἄνετη... Εἶναι μιὰ πολιτισμένη γωνιά, ποὺ μέσα της νοιώθεις εὐτυχία, καὶ ξεχνᾶς τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ χαίρεσαι καὶ σοῦ γεννιέται ἡ ἐπιθυμία νὰ τραγουδήσῃς καὶ νὰ ρεμβάσῃς...Ὑπηρετικὸ προσωπικὸ ἄψογο...Διακόσμηση ἀκριβοῦ γούστου...Τάξη καὶ πάστρα...καὶ φιλοξενία ποὺ σοῦ κλέβει τὴν καρδιὰ...Αὐτὴ εἶναι μὲ δυὸ λόγια ἡ Λέσχη τοῦ Ο.Φ.Α. μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας, στὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη...

Ἐκεῖ λοιπὸν συγκεντρώθηκε πολύς, διαλεχτὸς κόσμος ἐκείνη τὴν Κυριακή... Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Κόκκινος, ὁ Δ/ντὴς Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου, καὶ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Ἀθηναϊκῶν τάξεων...

Τοὺς προσερχομένους ὑπεδέχοντο οἱ καλόκαρδες καὶ εὐγενέστατες κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α., μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Γενικὴ Γραμματέα τους, τὴν δραστηρία καὶ ἐξαιρετικὴ κυρία Εὐτυχία Ἰωακείμογλου. Δίχως πολλὰ λόγια, δίχως μεγαλόσχημες ἐπιδείξεις, ἁπλᾶ, σεμνὰ καὶ τόσο συμπαθητικὰ ἔγινε ἡ κλήρωση μέσα σὲ μιὰ πολιτισμένη καὶ

ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα...Ἐβασίλεψε καὶ ἡ σχετικὴ καὶ ἀπαραίτητη ἀγωνία...Καὶ ἡ μεθυστικὴ ἐλπίδα τῆς τύχης, ποὺ τὴν εἴδαμε ὅλοι νὰ πλανιέται ἀπὸ πάνω μας, νὰ διαγράφῃ κύκλους προκλητικὰ κι' ὕστερα νἄρχεται νὰ γλυκοφιλᾷ τὴν πρώτη τυχερή, τὴν ὡραιοτάτη δίδα Ρίκα Ποθητοῦ, ποὺ κέρδισε τὸ πολυτελέστατο αὐτοκίνητο Φὸλς—Βάγκεν.

Ὕστερα ξανακτύπησαν οἱ καρδιές... Ἐκτύπησαν πολλὲς φορές, μέχρις ὅτου τὰ μικρὰ χαρτάκια ἅπλωναν εὐτυχισμένα χαμόγελα ἐναλλὰξ στὸν κ. Γιάννη Στραϊδάρη, τὸν κ. Γεώργιο Σταθουλόπουλο, καὶ τὸν κ. Ἰωάννη Γκατένιο, ποὺ κέρδισε καθένας καὶ ἀπὸ ἕνα κομψὸ σκουτεράκι...

Κι' ὅταν τὸ Μηχανοκίνητο τῶν τυχερῶν ξεκίνησε ἀπ' τὴν ὁδὸ Κολοκοτρώνη, μιὰ τόσο συμπαθητικὴ ὁμορφιὰ ξεχύθηκε ἀπὸ παντοῦ γιὰ νὰ στεφανώσῃ τὶς κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α., ποὺ ἔπλεκαν τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἀστυνομίας...

Τὰ ἀναψυκτικὰ ποὺ προσφέρθησαν στὴ συνέχεια, ἔμοιαζαν μὲ τὸ θεϊκὸ ἐκεῖνο «νέκταρ» τῆς μυθολογίας, ἀφοῦ τὸ πρόσφεραν καρδιὲς πλημμυρισμένες χριστιανικὴ δροσιὰ καὶ ἀπέραντη καλωσύνη... Ὁ κ. Ἀρχηγὸς εὐχαρίστησε τὶς κυρίες... Κι' ἦταν συγκινημένος ὁ παλαίμαχος αὐτὸς ἡγέτης μας... Καὶ ἀγκάλιαζε μὲ τὸ καλόκαρδο βλέμμα του, ὅλους ἐμᾶς πού, ὑπὸ τὰς διαταγάς του, ἀγωνιζόμαστε τὸν κοινωνικὸν ἀγῶνα μὲ πίστη στὸ Θεὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα...

...Ἡ ὁμορφη αὐτὴ γιορτὴ τέλειωσε, μὰ κάτι ἄφησε στὶς καρδιές μας... Κάτι μεγάλο καὶ ἄπιαστο, κάτι σὰν εὐτυχία κι' εὐγνωμοσύνη μαζί...

***

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ περιοδικό μας βρέθηκε στὸ ἁπλὸ καὶ ἀπέριττο γραφειάκι τοῦ Ο.Φ.Α., ποὺ στεγάζεται μέσα στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση...

Ἔτσι, γιὰ μιὰ μικρὴ συνεντευξούλα μὲ τὶς καλὲς κυρίες...

Βρήκαμε ἐκεῖ ἕνα ἐνθουσιῶδες ἐπιτελεῖο πού ἐπιδέξια καὶ μὲ χαμόγελο τὸ κατηύθυνε ἡ κ. Ἰωακείμογλου, περιβαλλομένη ἀπὸ τὶς ἐκλεκτὲς συνεργάτιδές της.

Καθίσαμε στὴν πέτσινη πολυθρόνα τοῦ γραφείου καὶ περιμέναμε νὰ τελειώσῃ ἡ κ. Ἰωακείμογλου, γιὰ νὰ τὴν... ἀνακρίνουμε...

Τὸ τηλέφωνο κουδούνιζε κάθε δυὸ λεφτά... ἐνῷ ἄντικρυ, στὸν τοῖχο, φωτογραφίες τοῦ Ο.Φ.Α. δημιουργοῦσαν ἕνα γαληνεμένο φόντο...

—Καὶ τώρα κ. Ἰωακείμογλου, τί ἔχετε νὰ μᾶς... ἐξομολογηθῆτε;

—Πρῶτα θέλω νὰ πῶ ὅτι εἶμαι πλημμυρισμένη συγκίνηση, γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν βοήθεια τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία μᾶς ἐβοήθησε ἀποτελεσματικὰ στὰ δέκα αὐτὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας, ὥστε νὰ ἀποκτήσουμε ἰδιόκτητη περιουσία καὶ θαυμάσιες ἐγκαταστάσεις στὴν Ἑκάλη, μέσα σὲ πευκόφυτη, θαυμάσια τοποθεσία...

—Καὶ τά... ὄνειρά σας ;

—Ἄρχισαν ἤδη νὰ πραγματοποιοῦνται, μὲ τὴν κατασκευὴ τῶν νέων κτιρίων μας, 7.500 πήχεων, ποὺ ἐσχεδίασε ἀνιδιοτελῶς ὁ κ. Ἰωακείμογλου. Ἔτσι ἀποκτᾶμε ἕνα τέλειο Ἵδρυμα.

—Καὶ τί θὰ στεγάσῃ ;

—Αὐτὸ εἶναι μυστικό. Ἂν σᾶς τὰ πῶ ὅλα, τί θἄχετε μετὰ νὰ γράψετε στὰ ἐγκαίνια, ποὺ θὰ γίνουν πολὺ γρήγορα ;

—Σωστά. Τίποτε ἄλλο ;

—Δὲν ξέρω τὶ ἐπιτελέσαμε. Δὲν μᾶς ἀρέσουν οἱ διαφημίσεις. Ξέρω ὅμως ὅτι προσπαθήσαμε νὰ μὴν ἀφήσουμε παραπονεμένο κανένα—προσπαθήσαμε—νὰ φέρουμε τὸ γέλιο στὰ πικραμένα χείλια, τὴν ὑγεία στοὺς ἄρρωστους, τὴ χαρὰ στοὺς δυστυχισμένους. Γιατὶ σᾶς ἀξίζει. Προσφέρετε τόσα πολλὰ στὴν κοινωνία. Φτωχοὶ καὶ περιφρονημένοι δὲν σταματᾶτε νὰ θυσιάζεσθε γιὰ μᾶς. Ὁ Ο.Φ.Α. προσπαθεῖ νὰ σᾶς ἀνταποδώσῃ τὴν καλωσύνη καὶ τοὺς ἡρωϊσμούς σας...

'Εδῶ γίνεται μικρὴ διακοπή, γιατὶ ἡ κ. 'Ιωακείμογλου ἀναστατωμένη βγάζει τὸ μαντῆλι νὰ σκουπίσῃ τὰ βουρκωμένα μάτια της... Μιλάει μὲ τόσο πόνο γιὰ τὶς ἀστυνομικὲς οἰκογένειες ! ! ! Μιὰ σκηνὴ ἀπερίγραπτης ὁμορφιᾶς ! ! !

Πάνω στὴν ὥρα μπαίνει μιὰ πανέμορφη κοπελίτσα.

—«...Μὲ συγχωρεῖτε, κ. 'Ιωακείμογλου, ποὺ σᾶς διακόπτω, ἀλλὰ ἕνας ἀστυνομικός, ποὺ εἶχε ἄρρωστο τὸ παιδάκι του, μὲ παρεκάλεσε νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὶς 500 δραχμὲς ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ τοῦ στείλετε...».

'Εδῶ ἀφήνουμε τὸ φιλόξενο γραφειάκι τοῦ Ο.Φ.Α. ἐνῷ ὑπάλληλοι πηγαινοέρχονται καὶ ὁ ὀργασμὸς αὐτὸς τῆς δουλειᾶς, δίνει μιὰ εἰκόνα τοῦ τρόπου ποὺ κινεῖται ὁ "Ομιλος Φίλων τῆς 'Αστυνομίας... 'Η ὥρα εἶναι μιάμιση πιά... Μεσημέρι... 'Αλλὰ κανένα δὲν εἴδαμε νὰ φύγῃ...

***

Καὶ ὁ κ. 'Αρχιμανδρίτης δὲν ἔμεινε ἱκανοποιημένος μόνο ἀπ' αὐτά... Λάτρης καὶ θαυμαστὴς τῆς δημιουργικῆς προόδου θέλει νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν προσπάθειάν του, σχετικὰ μὲ τὸν Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν.

"Ενα πρωῒ λοιπὸν μᾶς παίρνει μαζί του καὶ πᾶμε μιά... βόλτα μέχρι τὴν 'Εκάλη...

—'Αλήθεια ! Γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο πρέπει νἄχῃ γερὰ πόδια, πολὺ ἀντοχὴ καὶ ὑπομονή. Δὲν σταματᾷ ποτέ. Καί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, δὲν ἱκανοποιεῖται καὶ εὔκολα. "Ολο μᾶς ζητᾷ περισσότερα. Μερικὲς φορὲς μάλιστα μᾶς λέει ὅτι «τεμπελιάσαμε».

Μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῆς Παιδικῆς Στέγης Ο.Φ.Α. 'Εκάλης.

Κι' ἐμεῖς ὅλο καὶ δεκαπλασιάζουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε.

Στὸ δρόμο λοιπὸν γιὰ τὴν 'Εκάλη... Μά, μήπως νομίζετε ὅτι ἀπολάψαμε τὴ διαδρομή ; Μπά...

'Ο χρόνος εἶναι χρῆμα, γιὰ τὸν Διευθυντή μας... Κι' ἔτσι καὶ στὴ διαδρομὴ δὲν μᾶς ἄφησε οὔτε λεπτό... 'Οδηγίες γιὰ τὴν ἐκπομπή... 'Οδηγίες γιὰ τὸ γράψιμο...

«Περισσότερη δουλειά... Λιγώτερη φλυαρία...»

«Θὰ κάνῃς ἐκεῖνο... Θὰ βρῇς τὸν ἄλλον... Θά...»

...Καὶ ὅταν οἱ κῆποι, καὶ τὰ σπίτια ἐρχόντουσαν καὶ φεύγανε γρήγορα, χωρὶς νὰ προφτάσουμε νὰ τὰ παρακολουθήσουμε... ἐνῷ ὁ κ. 'Αρχιμανδρίτης, συνέχιζε :

«...Θέλω στὴν ἐκπομπὴ αὐτὸ ποὺ δὲν ἔχει ξαναγίνει ἄλλοτε. "Ενα ἄθλο τῆς 'Αστυνομίας. Εἶστε ἱκανοὶ νὰ μὲ βοηθήσετε ;...»

Κάποτε φτάσαμε...

'Οδὸς Σέμελης... τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε... Μπροστά μας ἡ παιδικὴ Στέγη 'Εκάλης, τὸ μεγαλόπρεπο οἰκοδόμημα τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν....

'Εδῶ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν βρίσκουν καθαρὸ ἀέρα, περιποίηση, καλὸ φαγητό, σύγχρονο σχολεῖο, ἄνετο ὕπνο, στοργὴ καὶ ἀγάπη...

Σᾶς ἔχουμε ξαναμιλήσει γι' αὐτὴν τὴν παιδικὴ Στέγη, πού ἀποτελεῖ ἕνα ὑπέροχο σχολεῖο καὶ οἰκοτροφεῖο μαζί...

Φτάσαμε σὲ ὥρα φαγητοῦ...

Εἴδαμε τὰ παιδάκια νὰ πλένουν τὰ χέρια τους, νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ τρῶνε μὲ ὄρεξη τὸ καλομαγειρεμένο, πλούσιο φαγητό τους...

Συναντήσαμε τὶς δασκάλες τους, τὴν ἀδελφὴ-νοσοκόμα, τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό... Ρωτήσαμε... Ἐπισκεφτήκαμε τὸν κάθε χῶρο καὶ τὸ κάθε διαμέρισμα του καὶ μεταφέρουμε ἐδῶ μὲ μιὰ λέξη ὅλες μας τὶς ἐντυπώσεις : «Ὄνειρο»... Εἶναι ἕνα μικρὸ παλατάκι, ἄνετο, πεντακάθαρο, κομψό, μὲ ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνέσεις...

Ἕνας ρυθμὸς ἁπαλὸς κινεῖ τὰ πάντα, καὶ μιὰ γαλήνη ἀνέκφραστη κυριαρχεῖ...

Δὲν θυμώμαστε ἀκριβῶς τὶ εἴδαμε... Νοιώθουμε ὅμως ἀκόμα τώρα τὴν ἴδια εὐτυχία πού μᾶς σκλάβωσε σὰν βρεθήκαμε κοντά του...

Ἐπικρατοῦσε ἐκεῖ μιὰ ἀτμόσφαιρα βελούδινη, ξένη πρὸς τὴν ταχύτητα τῆς δουλειᾶς μας...

Διακοσμήσεις γουστόζικες... Τέχνη καὶ χρώματα, χαρὰ καὶ ὑγεία...

Ὅλα εἶχαν κάποια χάρη... καὶ οἱ ἄνετοι θάλαμοι τῶν παιδιῶν μιὰ γοητεία...

Οἱ θάλαμοι αὐτοὶ λάμπουν, ὅπως λάμπουν καὶ τὰ προσωπάκια τῶν παιδιῶν...

Μία ἄποψη τῆς τραπεζαρίας τῆς Παιδικῆς Στέγης Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, εἰς Ἑκάλην, κατὰ τὴν διάρκειαν γεύματος.

Τηλέφωνο, λουτρὰ μαρμάρινα, φοῦρνος, τεράστιο ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο, βιβλία, θρανία... ὅλα, μαζὶ ἑνωμένα ἔφτειαχναν ἕνα ὀνειρεμένο σύνολο...

Ὁ Διευθυντής μας, ὁ στοργικὸς αὐτὸς πατέρας καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης, πιάνει ψιλὴ κουβεντούλα μὲ τὰ παιδιά... Κι' ἐκεῖνα τοῦ μιλοῦν φιλικά, καὶ ὁλοένα ἐπαναλαμβάνουν ὅτι ἐδῶ μέσα περνᾶνε ὑπέροχα καὶ δὲν θἄθελαν ποτὲ νὰ φύγουν γιατὶ τίποτε δὲν τοὺς λείπει...

Θέλετε πιστὴ περιγραφὴ τῶν κτιρίων ; Μὰ τὶ σημασία ἔχουν τὰ ἄψυχα ντουβάρια, μπροστὰ στὴν ζωή, τὴν πανέμορφη ζωή, πού ὑψώνει ἴσαμε τὸν οὐρανὸ ἕνα μεγαλόπρεπο κτίριο! Τὸ κτίριο τῆς εὐτυχίας τῶν παιδιῶν μας...

...Θὰ θέλαμε ἀκόμα νὰ σᾶς μιλήσουμε γιὰ ὅ,τι εἴδαμε, ἀλλὰ ὁ χῶρος τῆς δικαιοδοσίας μας ἐξαντλήθηκε... Δὲν προφτάσαμε νὰ σᾶς τὰ ποῦμε ὅλα... Δὲν προφτάσαμε ν' ἀρχίσουμε κἄν... Δὲν προφτάσαμε νὰ σᾶς μιλήσουμε καὶ γιὰ τὴ Σχολὴ Ραπτικῆς καὶ Κοπτικῆς, πού δίνει στὰ παιδιά μας ἕνα πολύτιμο ἐφόδιο γιὰ τὸ Μέλλον...

...Δὲν πειράζει ὅμως... Φτάνουν κι' αὐτά... Φτάνουν γιὰ νὰ σᾶς πείσουν ὅλους ὅτι ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ἐπιτελεῖ ἕνα ὑπέρλαμπρο ἔργο...

Ἂς εἶναι τουλάχιστον βέβαιες οἱ εὐγενικὲς Κυρίες του ὅτι κέρδισαν γιὰ πάντα τὴν εὐγνωμοσύνη ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, γιὰ ὅσα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ νύχτα καὶ μέρα μᾶς προσφέρουν...

Ναί ! ! ! Σεβαστές μας Κυρίες, πάντα καὶ παντοῦ θὰ σᾶς θυμώμαστε καὶ θὰ σᾶς ἀγαπᾶμε. Καὶ θὰ προσευχώμαστε στὴν Παναγιὰ νὰ Σᾶς προστατεύῃ καὶ νὰ Σᾶς εὐλογῇ...

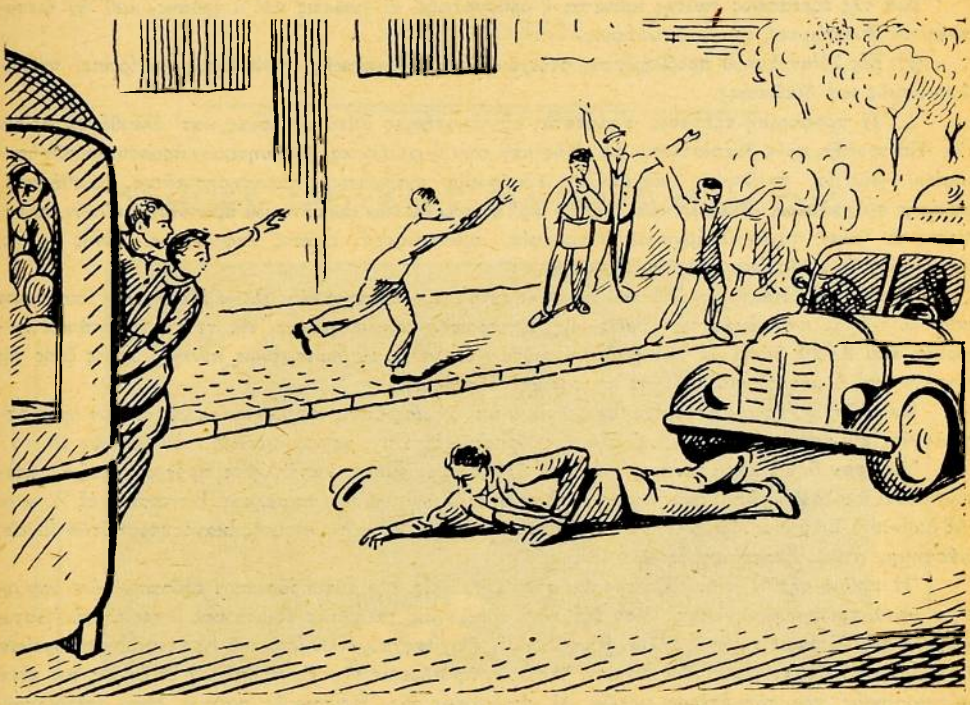
—Ὅσο γιὰ τὰ καινούργια κτίρια τοῦ Ο.Φ.Α. στὴν Ἑκάλη, δίπλα στὴν παιδικὴ Στέγη, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἐπισκέφτηκεν ὁ Διευθυντής μας, ὁ ἀκούραστος κ. Ἀρχιμανδρίτης, ἂς ἐπιφυλαχτοῦμε νὰ τὰ περιγράψουμε στὰ ἐγκαίνια...

Ἕνα πρᾶγμα μονάχα μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἕνα θαῦμα τεχνικῆς, ἀνέσεων καὶ οἰκοδομικῆς...

Κλείνοντας αὐτὴν τὴν βιαστικὴ ἔρευνά μας ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐπαναλάβουμε τὰ λόγια τοῦ κ. Ἀρχιμανδρίτη, σχετικὰ μὲ τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν.

«...Μάθετε στὰ παιδιά σας νὰ προσεύχωνται κάθε βράδυ στὸ Θεὸ γι' αὐτὲς τὶς καλὲς κυρίες... Γιατὶ ἔχουν ἀποδυθῆ σ' ἕνα ἡρωϊκὸ ἀγῶνα, ἀληθινὰ μεγαλειώδη...»

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Ὁ νέος αὐτὸς πήδησε ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τοῦ λεωφσρείου καὶ νά!!! τί ἔπαθε: Βρῆκε τραγικὸ θάνατο. Κρῖμα εἰς τὰ νειάτα του, κρῖμα εἰς τὰ ὄνειρά του.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 62

«Περὶ τοῦ τρόπου διαπιστώσεως τῆς ἱκανότητος πρὸς κατάταξιν ὑποψηφίων ἀστυφυλάκων».

Ἄρθρον 1. Πρὸς διαπίστωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ/τος 2458/1953, προβλεπομένων προσόντων τῶν ὑποψηφίων πρὸς κατάταξιν ἀστυφυλάκων, ὑποβάλλονται οὗτοι εἰς ἐξέτασιν παρ' Ἐπιτροπῆς ἑδρευούσης ἐν τῇ Σχολῇ Ἀστυφυλάκων καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἑκάστοτε Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς, ὡς Προέδρου, τοῦ Κοσμήτορος ταύτης καὶ ἑνὸς Ἀστυνόμου ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν, ὡς μελῶν, ὁριζομένων τοῦ τελευταίου τούτου ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων.

Ἄρθρον 2. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὁρίζει ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς του τὰς ἡμέρας ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων, καθ' ἃς οὗτοι δέον νὰ παρίστανται ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ δελτία ταυτότητος αὐτῶν καὶ τὰ ἀπαραίτητα εἴδη γραφικῆς ὕλης (χάρτην, μελάνην, κονδυλοφόρον, στυπόχαρτον) εἰς τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυν. Σχολῆς Ἀστυφυλάκων.

Ἄρθρον 3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐξέτασις τῶν ὑποψηφίων διεξάγεται γραπτῶς καὶ προφορικῶς.

1. Ἡ γραπτὴ ἐξέτασις, συνίσταται: α) εἰς τὴν λῆψιν δείγματος γραφῆς καθ' ὑπαγόρευσιν μέχρι δέκα σειρῶν ἐκ τοῦ βιβλίου ΣΤ' τάξεως Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ εἰς τὴν δι' ὀλίγων ἀνάπτυξιν ἑνὸς ἁπλοῦ θέματος.

Διὰ τῆς ἐξετάσεως ταύτης κρίνεται ἡ ὀρθογραφία, αἱ γνώσεις καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν διατυπώνει τὰ διανοήματά του ὁ ὑποψήφιος.

β) Εἰς λύσιν ἁπλοῦ προβλήματος στοιχειώδους ἀριθμητικῆς (πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, πολλαπλασιασμὸς καὶ διαίρεσις).

2. Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις συνίσταται εἰς ἐρωτήσεις ἀπευθυνομένας κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς διαπίστωσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ψυχικῶν καὶ διανοητικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων (εὐφυΐα, ἀντίληψις, νοημοσύνη, εὐστροφία πνεύματος, παρατηρητικότης, αἰσθήματα, ἱκανότης συζητήσεως (διακριτικότης κλπ.) ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν σωματικῶν προσόντων αὐτῶν, παράστασις ἐν γένει, τυχὸν ὑπάρχουσα δυσμορφία, συμπεριφορά, τρόπος ἐκφράσεως, τόνος φωνῆς, χειρονομία, ὕφος (στὺλ) τοῦ ὑποψηφίου κλπ..

Ἄρθρον 4. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένην ἐξέτασιν οἱ ὑποψήφιοι βαθμολογοῦνται παρ' ἑκάστου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς κεχωρισμένως, εἴς τε τὰ γραπτὰ καὶ προφορικὰ ἀπὸ 0—20, βάσει δὲ τῶν βαθμῶν τούτων ἐξάγεται κεχωρισμένως πάλιν ὁ μέσος ὅρος τῆς γραπτῆς καὶ ὁ μέσος τοιοῦτος τῆς προφορικῆς ἐξετάσεως.

Κατάλληλος πρὸς κατάταξιν θεωρεῖται ὁ ὑποψήφιος ὅστις συγκεντρώνει ὡς μέσον ὅρον βαθμολογίας εἴς τε τὴν γραπτὴν καὶ τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν, κεχωρισμένως, τὸν βαθμὸν 10.

Ἄρθρον 5. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κρινόμενοι κατάλληλοι πρὸς κατάταξιν, παραπέμπονται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ὑγειον. Ἀξ/κῶν τοῦ Σώματος, ὁριζομένων ὑπὸ τούτου, πρὸς κρίσιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν (ὑγεία, ἀνάστημα, στηθικὴ περίμετρος κλπ.).

Ἡ κρίσις τῆς Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς στηρίζεται εἰς τὴν αὐτοπρόσωπον ἐξέτασιν τῶν ὑποψηφίων μετὰ προηγουμένην κατ' ἰδίαν ἐξέτασιν αὐτῶν εἰς τὰ εἰδικὰ ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα τοῦ Ἀστυνομικοῦ, τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ἄλλων Κρατικῶν ἢ ἐπιχορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Κράτους Νοσοκομείων. Ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν Ὑγειον. Ἀξ/κῶν προεδρεύει τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ ψῆφός του εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὴν τῶν ἑτέρων μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι τελεσίδικοι, λαμβάνονται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 6. Νοσήματα καὶ βλάβαι, ἡ ὕπαρξις τῶν ὁποίων καθιστᾷ ἀκαταλλήλους τοὺς φέ-

ροντας ταύτα πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ 'Αστυν. Σῶμα, ὁρίζονται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Δ/τος τῆς 2/7-18-8-1949 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14-7-37 Β.Δ. «περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν ὑποψηφίων πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Σχολεῖα κλπ.» ἐπεκτεινόμενα ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ Πίνακος Ι τοῦ ἀνωτέρω Δ/τος παθήσεις, περιλαμβάνονται καὶ τὰ ὑπολείμματα παθήσεων φυματιώδους φύσεως, μετὰ ἢ ἄνευ κλινικῆς σημασίας, κλινικῶς ἢ ἀκτινολογικῶς διαπιστούμενα.

β) 'Η ὑπ' ἀριθ. 179 γενικὴ διάταξις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κάτωθι :

'Οπτικὴ ὀξύτης ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν οὐχὶ κατωτέρα τῶν 8/10, διορθουμένη δι' ὑέλων εἰς 10/10.

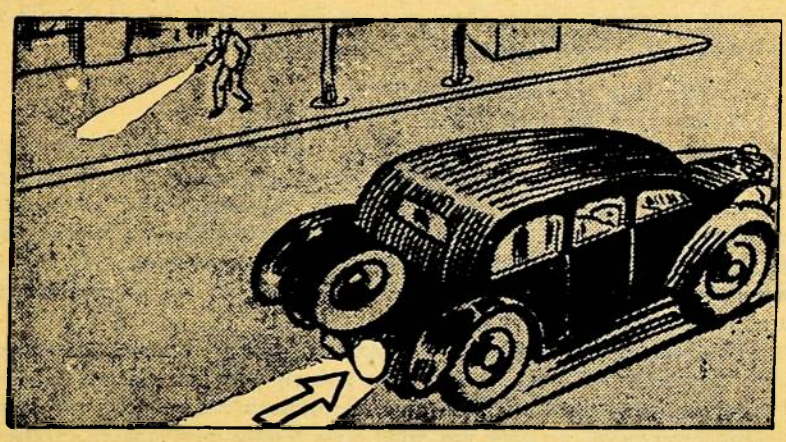
γ) 'Η μερικὴ ἀπώλεια ὀδόντων καὶ ἡ τερηδὼν μερικῶν ὀδόντων, ἡ σκολίωσις τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος, ἡ πυώδης ἢ κρυπτικὴ ἀμυγδαλῖτις, ἡ βουβωνοκήλη, ἡ ἐπιγαστρικὴ κήλη καὶ ἡ κιρσοκήλη δὲν καθιστῶσι τὸν ὑποψήφιον ἀκατάλληλον πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ 'Αστυν. Σῶμα, ἐφ' ὅσον οὗτος ὑφιστάμενος τὴν δέουσαν θεραπείαν καὶ ἐπανεξεταζόμενος ὑπὸ τῆς 'Υγειον. 'Επιτροπῆς κατατάξεως, εὑρεθῇ ἀποκαταστήσας τὰς ἐλλείψεις ἢ παθήσεις ταύτας.

"Αρθρον 7. Μετὰ τὴν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν, καταρτίζεται ὁ τελικὸς πίναξ τῶν καταλλήλων καὶ σωματικῶς ἱκανῶν πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ 'Αστυν. Σῶμα, ἐξ οὗ ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος καλεῖ πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν οἰκείαν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν ἀριθμὸν ἴσον πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. ἐγκριθέντα τοιοῦτον πρὸς κατάταξιν.

"Αρθρον 8. 'Ο ὑπ' ἀριθ. 62/5-9-1952 Κανονισμὸς «περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ὑποψηφίων πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ 'Αστυν. Σῶμα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυφύλακος καταργεῖται.

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1956
'Ο 'Αρχηγὸς
ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

"Οταν τὸ βράδυ σταματᾶτε γιὰ οἱονδήποτε λόγο σ' ἕνα δρόμο, ποὺ δὲν φωτίζεται ἀρκετά, πρέπει νὰ ἀφήσετε ἀναμμένο τὸ κόκκινο φῶς, ποὺ εἶναι πίσω στὸ αὐτοκίνητο. 'Η παράλειψι αὐτὴ ἔγινε πολλὲς φορὲς ἀφορμὴ δυστυχημάτων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Μετερρυθμίσθη ἡ ποινὴ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως εἰς τὴν τοιαύτην τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τῶν κάτωθι ἀστυφυλάκων : Ἡλιοπούλου Κωνστ., Τούμπα Διον., Ἀνδρουλάκη Ἰωάννου, Ζαπάντη Μηνᾶ, Καλλιοτζάκη Νικ., Καλαθᾶ Νικολ., Πολυτσέρη Ζαχ., Κάππα Κωνστ., καὶ Κοκκίνη Παναγιώτου.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυν. Σώματος οἱ : Ἀνθ/μος κ. Νάστος Γεώργ. καὶ ἀστυφύλακες Ζέρβας Βασιλ., Κατσίρης Εὐαγγ. καὶ Ἀθανασούλης Ἰωάννης.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ ἀστυφύλαξ Φραγκάκης Γεώργιος.

—Διεγράφη τοῦ Ἀστ. Σώματος τὴν 21-8-56, ἑπομένην τοῦ θανάτου του, ὁ ἀστυφύλαξ Κούτρας Νικόλαος.

—Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος οἱ μέχρι τοῦδε ἀστυφύλακες : Δρόσος Παν., Δαυΐδ Παναγ., Πολλάκης Κωνστ. καὶ Ραοῦζος Χαράλαμπος.

***

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΚΡΟΑΤΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ προκηρυχθέντος, ὑπὸ τῆς Ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας, διαγωνισμοῦ διὰ τὴν βράβευσιν τοῦ καλλιτέρου ἀστυνομικοῦ ἀνεκδότου, ἐλήφθη, μεταξὺ πολλῶν δεκάδων ἄλλων, καὶ ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τοῦ γνωστοῦ ἀλευρεμπόρου κ. Γεωργίου Παππᾶ, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ εὐγλώττως περὶ τοῦ συντελουμένου, διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἔργου.

—Εὐχαριστοῦντες θερμῶς τὸν ἐκλεκτὸν ἐπιστολογράφον μας, τὸν διαβεβαιοῦμεν ὅτι εἰλικρινῶς μᾶς συνεκίνησαν τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα καὶ οἱ τόσον κολακευτικοὶ χαρακτηρισμοί του, διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀγάπης καὶ τῆς βοηθείας ὅλων τῶν καλῶν πολιτῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ ἐπιτυχῶς εἰς τὰ καθήκοντά του δυσκόλου ἔργου της.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἀγαπητὴ «Ἐκπομπὴ»

Σὰν φιλήσυχος καὶ νομοταγὴς πολίτης, ἐλάχιστες ἐπαφὲς εἶχα μέχρι τώρα μὲ τὴν Ἀστυνομία. Ἔνοιωθα πάντα βέβαια γύρω μου τὴν παρουσία της, στὴ δουλειά μου, στὸ δρόμο, παντοῦ. Καὶ τὴν νύχτα τὴν καλοκαιριάτικη μὲ παρέα τὸ φεγγάρι, ἢ τὴν χειμωνιάτικη μὲ συντροφιὰ τ' ἀκόρντο τῆς βροχῆς, ἔφτανε στ' αὐτιά μου ὁ ρυθμικὸς ἦχος τῶν βημάτων τοῦ ἀστυφύλακα στὸ πλακόστρωτο. Μὰ ὁμολογῶ πὼς οὐδέποτε κάθησα νὰ συζητήσω σοβαρὰ μὲ τὸν ἑαυτό μου, γιὰ τὸν ρόλο τῆς Ἀστυνομίας στὸν Ὀργανισμὸ μιᾶς χώρας.

Ὅταν ἕνα ἀπόγευμα Τετάρτης βρέθηκα στὸ σπίτι κάποιου φίλου μου. Εἶχα πάει ἀπὸ τὶς 7 μ.μ. κι' ἔβλεπα τὸ φίλο μου καὶ τὴ γυναίκα του, νὰ ἔχουν ἐστραμμένα τὰ βλέμματά τους πρὸς τὸ ρολόϊ ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ μπουφὲ τῆς τραπεζαρίας. Παρεξήγησα τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς εἶπα : «Μὲ συγχωρεῖτε, βλέπω νὰ βιάζεστε ! Νὰ πηγαίνω ἐγώ», καὶ σηκώθηκα. Μὲ κύτταξαν κι' ἔβαλαν κι' οἱ δυὸ τὰ γέλοια. Κυττᾶμε τὸ ρολόϊ μοῦ εἶπε ἡ γυναίκα τοῦ φίλου μου καὶ φαντάστηκες πὼς θέλαμε νὰ σὲ διώξουμε. Ἔ ; Μὰ Γιῶργο μου, δὲν πρόκειται νὰ τὸ κουνήσωμε ροῦπι ἀπ' ἐδῶ, διότι περιμένουμε τὴν «Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων». Ἡ ἔκπλη-

ξίς μου ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμά της. Γνώριζα τοὺς φίλους μου γιὰ πολὺ μορφωμένους καὶ διανοητικὰ ἀνεπτυγμένους ἀνθρώπους. Φαντάστηκα λοιπὸν πὼς ἢ μὲ κορόϊδευαν, ἢ τρελλάθηκαν γιὰ νὰ περιμένουν τὴν ἐκπομπὴ (μὰ ὑπάρχει, ἀναρωτιόμουνα, τέτοια ἐκπομπή ;) τῆς 'Αστυνομίας, σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ καμμιὰ φιλολογιγή, καμμιὰ λογοτεχνικὴ ἐκπομπή. Ὅταν τοὺς εἶπα αὐτὰ τὰ πράγματα, αὐτοὶ κυττάχθηκαν μεταξύ τους καὶ πάλι χαμογέλασαν. Κάτι πῆγε νὰ πῇ ἡ Λίτσα (ἡ γυναίκα τοῦ φίλου μου), ἀλλὰ σταμάτησε ἀπότομα : «Σωπᾶτε», ψιθύρισε.

Πᾶνε κάμποσοι μῆνες ἀπὸ τότε. Κάθε ἀπόγευμα Τετάρτης, τὴν ἴδια ὥρα, βρίσκομαι βιδωμένος κυριολεκτικὰ στὴν πολυθρόνα μου, μπροστὰ στὸ ραδιόφωνο. Τί εἶναι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ! Νοιώθω τὸ θαυμασμό μου νὰ ξεπερνάῃ τὰ ὅρια τῆς σκέψης μου καὶ νὰ ξεχύνεται σὰν χείμαρρος καὶ νὰ πλημμυρίζῃ τὸ εἶναι μου. Χίλια μπράβο σοῦ ἀξίζουν 'Αστυνομία. Εἶναι καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτευξίς σου στὸν τομέα αὐτό. Δὲν εἶναι μιὰ συνηθισμένη ἐκπομπή. Εὔθυμη, σοβαρή, μαγευτική, ποιητική. Εἶναι ὅ,τι ζητάει ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ κλεισμένο στὸ ἡμίωρό σου. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ νὰ στέκῃ ψηλότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη, εἶναι τὰ ἄφθαστα λογοτεχνικὰ σημειώματα μὲ τὸν γενικὸ τίτλο : «'Αποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς 'Αστυνομίας». Τ' ἁπλᾶ, ἀληθινά, τὰ γεμάτα σοφία κι' ἀνθρωπισμὸ λόγια, τοῦ γράφοντος τὸ ἡμερολόγιο, ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, μιλᾶνε σὲ κάθε ἀνθρώπινη καρδιὰ καὶ ζεσταίνουν τὴν παγωμένη μοναξιὰ τῆς ζωῆς μας μὲ τὴ θέρμη τῆς φιλίας.

Εἶναι ὄντως ὑπέροχο τὸ συγγραφικὸ ταλέντο αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ τῆς 'Αστυνομίας. Διαβλέπω σ' αὐτόν, ὅτι οἱ ἄριστες λογοτεχνικές του ἱκανότητες, θὰ τὸν κατατάξουν σὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ θέση μεταξὺ τῶν 'Ελλήνων λογοτεχνῶν. Εὐχηθῆτε του καὶ ἐκ μέρους μου, ἱκανοποίησιν παντὸς πόθου του.

'Αγαπητὴ ἐκπομπή, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, συγχαίρω θερμὰ τὸ Διοικητὴ τῆς Σχολῆς Κον Νικόλαον 'Αρχιμανδρίτην, ὁ ὁποῖος συνεκρότησε μιὰ θαυμασία Ραδιοφωνικὴ Ὑπηρεσία, μὲ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας καὶ ζηλευτὴ ἀρτιότητα κι' ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου τόσον γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ποὺ εἶναι ἡ καλλίτερη στὸ Σταθμό, ὅσο καὶ γιὰ τὰ ὑπέροχα ραδιοφωνικά του ἔργα καὶ τοὺς λόγους του ποὺ μεταδίδονται τακτικὰ ἀπὸ τὴν ἐκπομπή σας.

Δυὸ τέτοια ἔργα του ὅπως, «ἡ δολοφονία τοῦ Λαδᾶ» καὶ «τὸ ταξίδι τῆς Ρόδου» ἐχάρισαν ἐκλεκτὲς στιγμές, σ' ὅσους τ' ἄκουσαν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ μεταδοθοῦν καὶ πάλι.

Δεχθῆτε τὸν εἰλικρινῆ θαυμασμό μου
Πάντοτε φίλος σας
Γεώργιος Παππᾶς
'Αλευρέμπορος, Ἡρακλειδῶν 8 'Αθῆναι

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΕΣ

'Εκ τῶν μετασχόντων, εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων, ἐπέτυχον 125, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 50 πρῶτοι θέλουσι εἰσαχθῆ λίαν προσεχῶς εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν. Εἶναι δὲ οὗτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας οἱ ἑξῆς :

1) Τσαμαντᾶς Χρ., 2) 'Αντωνίου 'Αναστ., 3) 'Αναστασόπουλος Χρ., 4) Κωνσταντακόπουλος Γεώργ., 5) Κούκης 'Ηλίας, 6) Ρίζος 'Ιωάν., 7) Μουρλᾶς 'Ανδρέας, 8) 'Ιωαννίδης Βασίλ., 9) Μαυρακάκης 'Αντώνιος, 10) Γιαννόπουλος 'Ιωάν., 11) Τζικόπουλος Νικόλ., 12) 'Αθανασίου 'Αθαν., 13) Παπαδᾶτος Παναγιώτης, 14) Ραυτόπουλος 'Απόστ., 15) Μπέλης Γεώργ., 16) Χατζῆς 'Αθαν., 17) Παπακωστόπουλος Χρ., 18) Κατσαμπέκης Μαρ., 19) Κραβαρίτης 'Ιωάν., 20) Φαραντούρης Δημ.—Χαρ., 21) Σακελλιὸς Κωνστ., 22) Τσονονᾶς 'Ανδρ., 23) Λούρης Χαράλ., 24) Τζίφας Παναγιώτης, 25) Κατσαρέας Νικόλ., 26) Παλλαδινὸς 'Ιωάννης, 27) Δανέλης Κωνστ., 28) Μιχαλέας Γεώργ., 29) Παπανδρέου Νικόλ., 30) Καλονόμος

'Ιωάννης, 31) 'Αντωνόπουλος Λάμπρος, 32) Βαρούχας Κωνστ., 33) 'Αδαμόπουλος Παῦλος, 34) Μπουγᾶς Φώτιος, 35) Σαράντης Κλεομ., 36) Βούλγαρης Νικόλ., 37) Κύρκος 'Αριστ., 38) 'Αργυρακόπουλος 'Ηλ., 39) Φελώνης Ματθ., 40) Πετρόπουλος 'Ιωάν., 41) Γλυμίτσας Κωνστ., 42) Ρεντζῆς Κωνστ., 45) Κουτέρης Γεώργ., 44) Πανταζῆς Χρ., 45) Δῆμος 'Αντ., 46) Νεροῦτσος Βασίλ., 47) Μαρκέλλος 'Αθαν., 48) Κατσαρὸς 'Εμμ., 49) Λαχανᾶς 'Αθάν. καὶ 50) Πηγαδιώτης Κωνσταντῖνος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἔχει πιὰ δημιουργήσει ἕνα ξεχωριστὸ ραδιοφωνικὸ εἶδος θαυμαστῆς καλλιτεχνικῆς τελειότητος, ποὺ γνωρίζει πρωτοφανῆ ἐπιτυχία, χάρις στὰ ἐκλεκτὰ καὶ προσεκτικὰ διαλεγμένα τραγούδια της, στὴν πλούσια συμμετοχὴ τῶν δημοφιλιστέρων πρωταγωνιστῶν τοῦ θεάτρου, τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ ραδιοφώνου, στὴν βελούδινη καὶ πρωτότυπη μουσική της ὑπόκρουση, στὰ ζωντανὰ καὶ ὡραιότατα λογοτεχνικά της κείμενα, στὶς πολύτιμες καὶ χρήσιμες ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, καὶ γενικὰ στὴν ἐκλεκτὴ ἐπιμέλειά της.

Γι' αὐτὸ κατὰ δεκάδες φθάνουν, κάθε βδομάδα, συγχαρητήρια γράμματα, ἐνθουσιωδῶν ἀκροατῶν κάθε ἡλικίας καὶ κάθε κοινωνικῆς τάξεως, οἱ ὁποῖοι πλέκουν τὸ ἐγκώμιον τῆς 'Αστυνομίας, γιὰ «τὴν μοναδική, μεγαλειώδη καὶ ἐπιβλητική της ἐμφάνιση μέσα στὸ ραδιοφωνικὸ Σταθμό».

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 8-8-1956, ποὺ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ ξένες ὀρχῆστρες, ἦταν ἀφιερωμένο στὸν 'Αστυφύλακα, καὶ στὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὴν Κοινωνία. 'Ανάμεσα σὲ μικρὰ σκετσάκια ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς 'Αστυνομίας καὶ χρήσιμες ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, τραγούδησαν ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ἡ Μάγια Μελάγια, ἡ Μαριάννα Χατζοπούλου, ὁ Νῖκος Γούναρης, ὁ Τζίμης Μακούλης καὶ ὁ Γιῶργος Πάρης μὲ τὴν 'Ελένη Γιακουμάτου. Μεταδόθηκε ἐπίσης καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς 'Αστυνομίας, σὲ κείμενο 'Αρχ/κος Σπύρου Πηλοῦ, στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης τοῦ Θεάτρου κ. Λέκκας.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 15-8-56, ἦταν πανηγυρικό, γιὰ τὴν γιορτὴ τῆς Μεγαλόχαρης, καὶ γιὰ τοὺς ἑορτάζοντας. Ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ μελῳδίες 'Ιταλικὲς καὶ 'Ισπανικές, καὶ μετεδόθηκαν εὔθυμα, γιορταστικὰ τραγούδια, χαριτωμένα ἀνέκδοτα, ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ καὶ πατριωτικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς Κυπρίους ἀδελφούς μας. 'Επίσης μετεδόθη καὶ διδακτικὸ θρησκευτικὸ σκετσάκι, γραμμένο ἀπὸ τὸν 'Αρχ/κα Σπῦρο Πηλό, μὲ ἐκλεκτὴ ραδιοφωνικὴ ὑπόκρουση.

*

—Τέλος τὸ πρόγραμμα τῆς 22-8-56, ἦταν ὁλόκληρο ἀφιερωμένο στὸ ἀθάνατο 'Ελληνικὸ χωριό, μὲ λεβέντικη δημοτικὴ μουσική, ἀπὸ τὰ καλλίτερα δημοτικὰ συγκροτήματα τῆς 'Ελλάδος, μὲ λαϊκὰ ὄργανα καὶ τοπικὰ τραγούδια.

Μετεδόθη περιγραφὴ ταξιδιοῦ στὴν 'Ελλάδα, καὶ ἠθογραφικὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὸ Τσιρίγο, τὸ Μωρηᾶ, τὴ Ρούμελη, τὴν "Ηπειρο, τὴν Θεσσαλία, τὴ Μακεδονία καὶ τὴν Θράκη μας. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐνθουσίασε ἰδιαιτέρως καὶ προκάλεσε τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια τῶν ἀκροατῶν.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, ραδιοσκηνοθεσία, τεχνικὴ ἐπίβλεψις : 'Υπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν 'Αστυνομικῆς Σχολῆς. Τεχνικὴ φροντίδα καὶ ἐπεξεργασία ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸ συνεργάτη καὶ ἐνθουσιώδη φίλο τῆς ἐκπομπῆς μας κ. Γιάννη Πορετσᾶνο. Συμμετέχει πάντα εὐγενικὰ ὁ κ. Γιῶργος Ντούμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Αρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὴν 20, 21 καὶ 22αν Ἰουλίου 1956 εἰς τὸ ἐν Βελιγραδίῳ στάδιον «Παρτιζὰν» ἐτελέσθησαν οἱ ΙΕ' Βαλκανικοὶ Ἀγῶνες στίβου, μὲ συμμετοχὴν διὰ πρώτην φορὰν μεταπολεμικῶς τῶν κρατῶν Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας.

Οἱ μετασχόντες τῆς Ἐθνικῆς Ὁμάδος στίβου τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἀναφέρονται ὡς ἑξῆς, μὲ τὰ ἔναντι ἑκάστου σημειούμενα ἀποτελέσματα :

400 μ., ἀστ/λαξ Σίλλης Βασίλειος δεύτερος, μὲ χρόνον 48'', 7.

Ἅλμα εἰς ὕψος, ἀστ/λαξ Πολίτης Κωνστ. 7ος, μὲ ἐπίδοσιν 1.85.

Ἐπίσης οἱ ἀστ/κες Σίλλης Βασίλειος καὶ Κόρμαλης Λεωνίδας μετέσχον τοῦ ἀγωνίσματος τῆς σκυταλοδρομίας 4Χ400. Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐπέτυχεν δευτέραν νίκην, μὲ χρόνον 3', 17'', 8.

—Κατὰ τοὺς ἐν Βερολίνῳ τὴν 5, 6 καὶ 7ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. τελεσθέντας ἀγῶνας στίβου τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ., εἰς οὓς μετέχει ὁ Συνασπισμὸς τῶν Κρατῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἔλαβον μέρος καὶ ἀστ/κες ἀθληταὶ μὲ ἀποτελέσματα ὡς ἑξῆς :

400 μ. : ἀστυφ. Σίλλης Βασίλειος 3ος, μὲ χρόνον 48'', 6.

Ἅλμα εἰς ὕψος : ἀστυφ. Πολίτης Κων/νος 4ος, μὲ ἐπίδοσιν 1.88.

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4Χ100 μετέσχεν ὁ ἀστ/λαξ Κόρμαλης Λεωνίδας. Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς κατετάγη 6η, μὲ χρόνον 44', 9''.

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4Χ400, μέτεσχον οἱ : Σίλλης Β. καὶ Κόρμαλης Λ. Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς κατετάγη 3η μὲ χρόνον 3, 19'', 1.

—Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἀπὸ 9-11 8-56 τελεσθέντας Πανελληνίους ἀγῶνας στίβου, μετέσχον ἀστυφύλακες ἀθληταί, σημειώσαντες τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα :

400 μ. : Κόρμαλης Λεων. 1ος, μὲ χρόνον 49'', 2.

Ἀκοντισμός : ἀστυφ. Παπαγεωργίου Ἀνδρ. 2ος, μὲ βολὴν 58, 35.

Ἅλμα τριπλοῦν : ἀστυφ. Ντόντος Κων/νος 2ος, μὲ ἐπίδοσιν 13,86.

—Τὴν Ἀθλητικὴν Ὁμάδα Βόλεϋ τῆς Ἀθλητικῆς Ἑνώσεως Παγκρατίου, ἥτις μετέβη καὶ ἠγωνίσθη εἰς Αἴγυπτον ἀπὸ 6-16/8/56, ἐνίσχυσαν οἱ ἀστ/κες ἀθληταί : Κουμουνδοῦρας Δημ. καὶ Πολίτης Κων/νος. Αὕτη ἐπὶ τριῶν ἀγώνων ἐσημείωσε δύο νίκας ἐπὶ τῆς «ΟΛΥΜΠΙΚ» καὶ «Ἰμβραϊμίας», ἠττήθη δὲ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν Ἕνωσιν Ἀλεξανδρείας.

—Τὴν 26-9-56 ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἡ Ἐθνικὴ ὁμὰς Πυγμαχίας τῆς Ἑλλάδος συνηντήθη μὲ τὴν Ἐθνικὴν τοῦ Ἰρὰν (Περσίας). Τῆς ὁμάδος μετέσχον οἱ ἀστ/κες : Σταμπουλόπουλος Γεώργ. καὶ Κωνσταντόπουλος Σωτήριος. Τελικῶς ἠγωνίσθη ὁ ἀστ/λαξ Σταμπουλόπουλος Γεώργιος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν 81 κιλῶν, ὅστις ἐνίκησε τὸν Πέρσην ἀντίπαλόν του Ραβὰλ τῆς αὐτῆς κατηγορίας μὲ ντισκαλιφιέ, εἰς τὸν δεύτερον γῦρον.

—Τὴν 31/8 καὶ 2-9-56 ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἔλαβον χώραν Διεθνεῖς ἀγῶνες στίβου μεταξὺ Ἑλλήνων Γιουγκοσλαύων καὶ Βουλγάρων πρωταθλητῶν.

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους οἱ μετασχόντες ἀστ/κες ἀθληταὶ ἐσημείωσαν νίκας καὶ ἐπιδόσεις.

Δρόμος 400 μ. : 1ος ἀστυφ. Κόρμαλης Λεων., μὲ χρόνον 49'', ὅστις ἀποτελεῖ νέαν ἀτομικήν του ἐπίδοσιν.

Ἅλμα εἰς ὕψος : 2ος ἀστυφ. Γυφτάκης Δημ., μὲ ἐπίδοσιν 1,75 μ.

Δρόμος 100 μ. : 5ος ἀστυφ. Νικάκος Γεώργ. μὲ χρόνον 11'', 3.

Δρόμος 200 μ. : 2ος ἀστυφ. Κόρμαλης Λεων., μὲ χρόνον 21'', 8.

Ἅλμα τριπλοῦν : 4ος ἀστυφ. Ντόντος Κων/νος, μὲ ἐπίδοσιν 14,2 μ.

Ἀκοντισμός : 2ος ἀστυφ. Παπαγεωργίου Ἀνδρ. μὲ βολὴν 55,78.

Σφυροβολία : 2ος ἀστυφ. Τρουλλινὸς Ἐμμ., μὲ βολὴν 44,75.

Ἐπίσης ὁ ἀστ/λαξ Κόρμαλης Λεων. μετέσχε τῶν σκυταλοδρομιῶν 4Χ100 καὶ 4Χ400. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς σκυταλοδρομίας νικήτριαι ἀνεδείχθησαν αἱ Ἑλληνικαὶ Ὁμάδες.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.